

ΤΕΥΧΟΣ 28
ΜΑΪΟΣ 1996

το ροδοδι

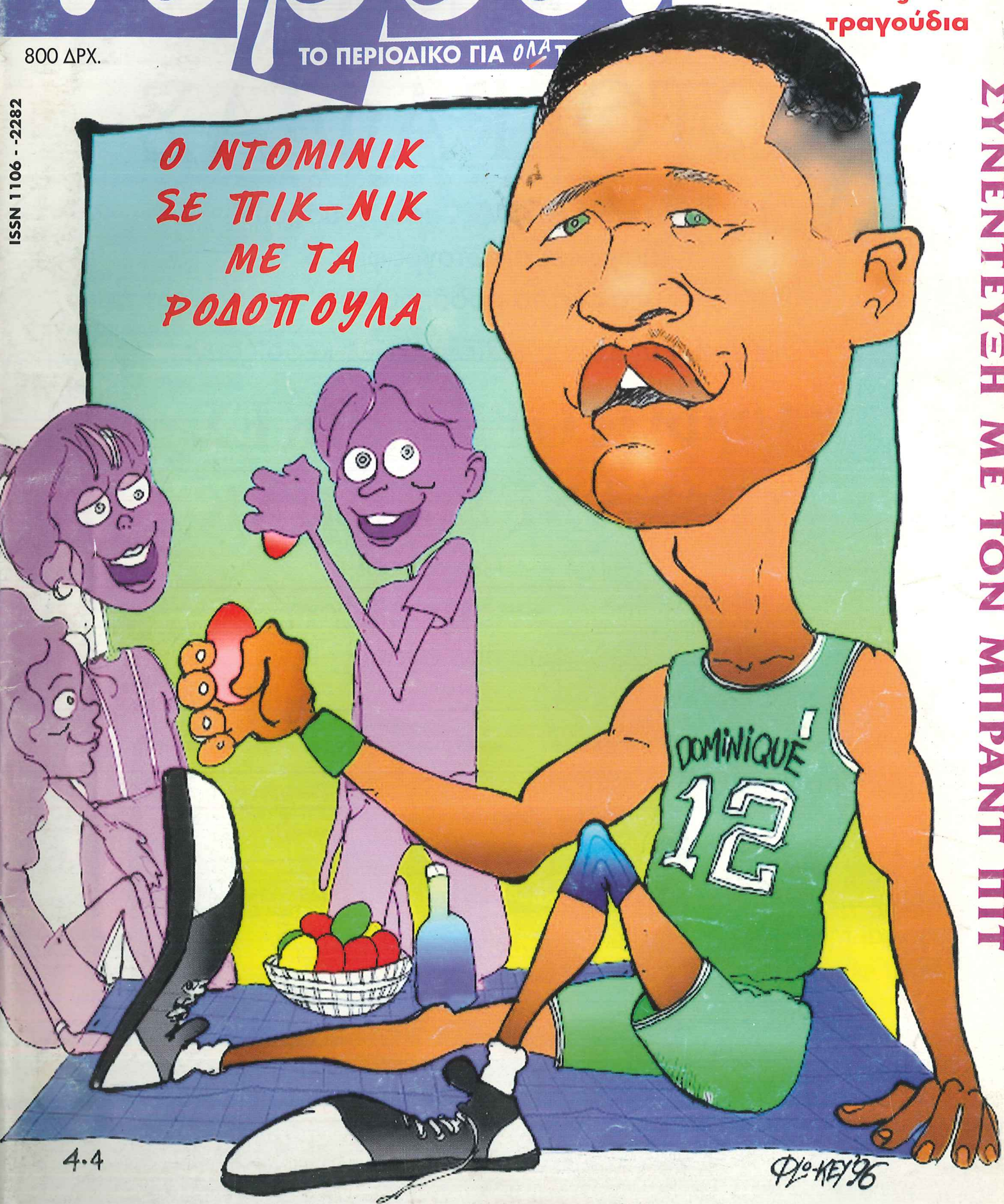
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ

**ΔΩΡΟ
ΚΑΣΕΤΑ**
12 υπέροχα
ελληνικά
και ξένα
τραγούδια

800 ΔΡΧ.

ISSN 1106 - -2282

**Ο ΝΤΟΜΙΝΙΚ
ΣΕ ΠΙΚ-ΝΙΚ
ΜΕ ΤΑ
ΡΟΔΟΤΟΥΛΑ**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΡΑΝΤ ΠΙΤ

το ρόδι

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Το **ρόδι** και η **KODAK** προκηρύσσουν
διαγωνισμό φωτογραφίας
γιά όλα τα ροδόπουλα.

Οι δέκα καλύτερες φωτογραφίες κερδίζουν:

10 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ KODAK

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ:

- 1) Ένας περίπατος στην εξοχή
- 2) Το ζώο που αγαπώ

Διαλέξτε ένα από τα δύο θέματα, βγάλτε την φωτογραφία σας και στείλτε την στο **ρόδι** μαζί με το όνομα, την διεύθυνση και την ηλικία σας, μέχρι τις 30 Απριλίου 1996. "Περιοδικό **το ρόδι**" Κων. Τσάτσου 4 105-58, Αθήνα

το ρόδι χαρίζει βιβλία

ΖΩΡΖ ΣΑΡΗ,
Ο ΦΡΙΚΟΣ Ο ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ ΜΟΥ

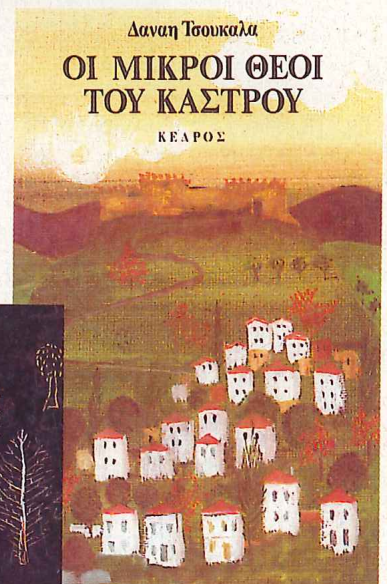

ΟΤΦΡΙΝΤ ΠΡΟΥΣΛΕΡ,
Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΓΙΣΣΑ

ΜΑΡΣΕΛΑ ΠΑΖ
Ο ΠΑΠΕΛΟΥΤΣΙΟ

ΟΤΦΡΙΝΤ ΠΡΟΥΣΛΕΡ
η μικρή Μάγισσα
ΚΕΔΡΟΣ

ΔΑΝΑΗ ΤΣΟΥΚΑΛΑ
ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΘΕΟΙ
ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ

ΕΝΑ ΚΟΥΠΟΝΙ – ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Το ρόδι σας δίνει την ευκαιρία να αποκτήσετε ένα απ' αυτά τα τέσσερα ωραία βιβλία των εκδόσεων ΚΕΔΡΟΣ. Με το κουπόνι που βλέπετε και 500 δρχ. μπορείτε να παραλάβετε από τα γραφεία μας το βιβλίο που διαλέξατε ή να το λάβετε ταχυδρομικά στέλνοντας όνομα, διεύθυνση και επιπλέον τα έξοδα αποστολής (500 δρχ).

ΚΟΥΠΟΝΙ ΓΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

το ροδι

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΜΑΪΟΣ 96 - ΤΕΥΧΟΣ 28

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ Ε.Π.Ε
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ 4, 105 - 58 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 32.22.802, FAX. 32.23.052

Χορηγός
(για τα δέκα πρώτα τεύχη)
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(ΙΔΡΥΜΑ ΜΑΝΟΛΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ)

Εκδότρια
ΔΡΟΣΟΥΛΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ-ΕΛΛΙΟΤ

Αρχισυντάκτρια
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΛΑΣΣΑΡΑ
Διευθύνων Σύμβουλος
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΛΛΙΟΤ

Σύμβουλος Έκδοσης
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Δημόσιες Σχέσεις
ΜΙΝΑ ΜΠΟΜΗ

Καλλιτεχνική Επιμέλεια
ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΣΠΡΟΜΟΥΡΓΟΣ

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΤΣΑΣ

Πληκτρολόγηση Κειμένων
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΟΥΤΑ

Γραμματεία - Συνδρομές
ΘΑΛΕΙΑ ΚΑΤΣΟΥΡΑ

Εκτύπωση

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Α.Ε

Φιλομορφήση-Μοντάζ
Α. ΜΠΑΣΤΑΣ - Δ. ΠΛΕΣΣΑΣ ΑΒΕΕ

Κεντρική Διάθεση

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ
ΤΥΠΟΥ Α.Ε

Συνεργάζονται

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΒΑΡΕΛΑ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΪΚΛΗΣ,
ΚΟΡΑΛΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΕΜΗ
ΓΙΟΛΔΑΣΗ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ,
ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΛΗ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΚΟΤΡΩΝΑΚΗΣ, ΘΑΛΕΙΑ ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗ-
ΜΠΑΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ, ΓΙΟΛΑΝΤΑ
ΠΑΠΑΘΕΟΧΑΡΗ, ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΠΑΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΠΛΑΣΣΑΡΑ, ΓΕΝΟΒΕΦΑ ΣΑΒΒΙΔΗ,
ΧΙΛΑΡΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗ, ΚΙΡΑ ΣΙΝΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ
ΣΦΗΚΑΣ, ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ, ΤΑΣΟΥΛΑ
ΤΣΙΛΙΜΕΝΗ, ΣΟΦΙΑ ΦΙΛΕΡΗ/WWF, ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Εικονογράφοι

ΑΛΙΝΑ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΟΣ,
ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ, ΝΑΤΑΛΙΑ
ΚΑΠΑΤΣΟΥΛΙΑ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ,
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, ΒΑΛΛΥ ΛΙΑΠΗ, ΝΙΚΟΣ
ΜΑΡΟΥΛΑΚΗΣ, ΑΝΝΑ ΜΕΝΔΡΙΝΟΥ, ΣΠΥΡΟΣ
ΟΡΝΕΡΑΚΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΟΥΡΗΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΠΑΠΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΠΑΥΛΙΔΗΣ, ΑΜΑΛΙΑ ΠΕΤΣΑΛΗ, ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΣΙΤΣΩΝΗΣ, ΣΟΦΙΑ ΦΟΡΤΩΜΑ,
ΚΥΠΗ ΧΡΥΣΟΥ-ΨΑΘΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 6.000 ΔΡΧ., ΕΥΡΩΠΗ US.\$34,
ΛΟΙΠΕΣ ΧΩΡΕΣ US. \$36

Το ροδι συμπεριλαμβάνεται σε πίνακα
κατάλληλου υλικού για σχολεία του ΥΠΕΠΘ,
Με γνωμοδότηση του Παιδαγωγικού
Ινστιτούτου (πράξη 27/1994/16-11-94)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

6. Το γράμμα της Δροσούλας.
8. Γραμματοκιβώτιο.
10. Ο κόσμος που γυρίζει. Εικοσιένα φωτεινά χαμόγελα από την παραγμένη Σερβία ανδούνε τώρα στην Ηλιούπολη.
12. Η Σκρούτινι Σκουπ παίρνει συνέντευξη από τον «καρδιοκατακτητή» Μπραντ Πιτ.
15. Ο Μολύβιος Μπλοκ παίρνει συνέντευξη από τον Ντομινίκ Ουίλκινς.
18. Σας ρωτάμε και μας λέτε. Πώς κέρδισε τον τίτλο της η... **σταρ Περιβαλλοντικό Πρόβλημα.**
20. Ο Αυτικράτορας. Μια γοητευτική ιστορία του Ευγένιου Τριβιζά που μας οδηγεί στον πύργο των χαμένων αυτιών.
23. Οι περιπέτειες του Σπιθούλη. Ο μυθικός πύργος (Β' μέρος).
26. Η Πεταλούδα και ο Αρλεκίνος.
28. Η κάμπια και η πεταλούδα. Ένα παραμύδι για τη μεταμόρφωση της κάμπιας σε πεταλούδα.
47. Οι περιπέτειες της Τρεχάλας και του Πιλάφα.
48. Του κόσμου οι συνταγές: Φρέσκια λεμονάδα.
49. Η πράσινη γωνιά: Πανσέδες. Πολύχρωμες πινελιές της ανοιξιιάτικης φύσης.
50. Ροδοβιβλιοθήκη.
52. Το ροδόσπιτο.
54. Τα ζώα κι εμείς: Φώκιες πάνω στον πάγο. Ένα συναρπαστικό ρεπορτάζ. Ακόμα: Η τίγρη, η μεγαλύτερη γάτα του κόσμου, απειλείται με εξαφάνιση ενώ η μικρή ξαδέρφη της η σπιτική γάτα κινδυνεύει από υπερπληθυσμό!
59. Γράμμα από το νησί των Πυροτεχνημάτων.
62. Τα ζώα ονειρεύονται.
63. Τον καιρό των δεινοσαύρων.
64. Η Σάρα και η Μάρα.
66. Παράξενα από όλο τον κόσμο.
68. Κατασκευές. Πασχαλινή διακόσμηση για το σπίτι.
70. Παιχνίδια.
74. Για γέλια.

ΣΤΟ ΕΦΗΜΕΡΟΔΙ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ:

Ειδήσεις σημαντικές, επίκαιρες και παράξενες
από την Ελλάδα και τον κόσμο.

Μουσικά Νέα, Αθλητικά, Τηλεόραση.
Που να πάτε, Τι να δείτε, Τι να κάνετε.

Περισσότερα από δέκα εκατομμύρια παιδιά σ' όλο τον κόσμο διάβασαν

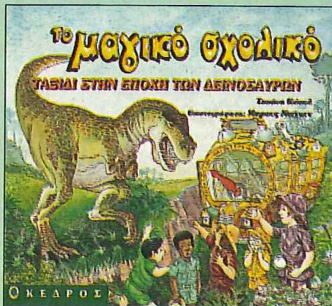
Το μαγικό σχολικό

Τζοάνα Κόουλ
Μπρους Ντέγκεν

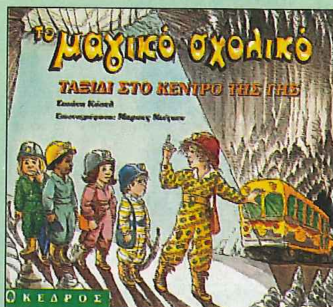
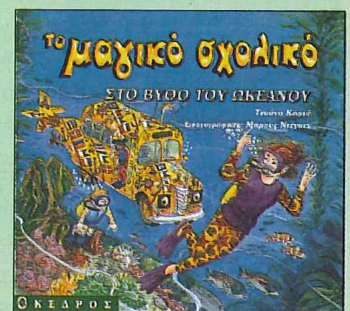

Παιδιά
Ακολουθήστε με!

Βάλτε ζώνες ασφαλείας, και
αφήστε την κυρία Φρούλη
και το μαγικό σχολικό
να σας μεταφέρουν
στις πιο απίθανες αποστολές.

Τα πιο κεφάτα
εκπαιδευτικά
βιβλία
που
διαβάσατε
ποτέ!

ΚΕΔΡΟΣ
ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

Γ. Γενναδίου 3 - Τηλ. 38.02.007

ΤΟ ΓΡΆΜΜΑ ΤΗΣ ΔΡΟΨΟΥΛΑΣ

Γεια σας,

Πολύ καιρό έχουμε να τα πούμε και γι' αυτό ζήτησα πολύ χώρο για να σας τα πω όλα. Πρώτα απ' όλα χρόνια πολλά για το Πάσχα είτε διαβάσετε αυτές τις γραμμές πριν την Ανάσταση είτε κατόπιν εορτής! Ήρθε πάλι η Πασχαλιά λοιπόν. Η Ανάσταση η πιο μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης είναι γεμάτη μηνύματα και νοήματα βαθιά: Την ανιδιοτελή και απέραντη αγάπη του Χριστού για την ανθρωπότητα που τον οδήγησε στη θυσία. Τη νίκη του πάνω στο θάνατο, την αναγέννηση, την ανανέωση. Γιορτάζεται πάντα την άνοιξη την ώρα που η φύση ξαναγεννιέται κι αυτή.

Βγαίνουμε λοιπόν όλοι στις εξοχές να χαρούμε την ομορφιά της φύσης με τ' αγριολούλουδα, τις ευωδιές, την πανδαισία των χρωμάτων. Αυτή τη φύση, που σε πείσμα της καταστροφής που της έχουμε κάνει, επιμένει να ξαναγεννιέται κάθε άνοιξη! Μιλώντας για τη φύση θα πεταχτώ σε ένα άλλο θέμα που σίγουρα το έχετε ακούσει, το έχετε συζητήσει και απασχολεί όλους μας: Οι τρελές αγελάδες. Στην περίπτωση αυτή η επέμβαση του ανθρώπου στη φύση είχε τα φοβερά αποτελέσματα που βλέπουμε και ακούμε αυτές τις μέρες.

Είναι ένα τρανταχτό παράδειγμα του πώς αντιδρά η φύση όταν ο άνθρωπος την παραβιάζει με στόχο τον γρήγορο πλουτισμό. Όταν τα ζώα που είναι φτιαγμένα να τρώνε μόνον χορταράκι, τα ταΐζουμε αλεύρι από κόκκαλα άλλων πεδαμένων ζώων τι θες να κάνουν; Να μην αρρωστήσουν; Και έτσι με τα άρρωστα ζώα (που δεν είναι μόνον οι τρελές αγελάδες αλλά ακούμε και για τα γουρουνάκια, τα αρνάκια, τα κοτοπουλάκια) ίσως οδηγηθούμε από ανάγκη πια, σε μια αλλιώτικη διατροφή.

Θα σας εξομολογηθώ κάτι: Ένα Μεγάλο Σάββατο κάμποσα χρόνια πριν, αποφάσισα να μην ξαναφάω κρέας. Και από εκείνη την ώρα δεν το έξω ξαναγγίξει. Το αποφάσισα όταν διάβασα ένα άρθρο που με έπεισε ότι το κρέας όχι μόνο δεν είναι απαραίτητο στη διατροφή

το ξέρουν: η υπερβολική κρεατοφαγία του ανεπτυγμένου κόσμου ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για την πείνα που μαστίζει τον τρίτο κόσμο, αφού στα χωράφια τους αναγκάζονται να καλλιεργούν ζωτροφές αντί για δημητριακά. Αλλά γι' αυτά θα τα πούμε μια άλλη φορά.

Τώρα ας τελειώσουμε με κάτι ευχάριστο. Μια φίλη μου, μου έδωσε μια χρωματισμένη από την ίδια γελοιογραφία του γνωστού γελοιογράφου Στάθη που την έχω κρεμάσει στο γραφείο μου. Την δημοσιεύω να την δείτε κι εσείς.

Τέλος σε όσους συμφωνούν μαζί μου και σε όσους διαφωνούν, εύχομαι καλό Πάσχα και καλό οβελία, αν το προτιμάτε!

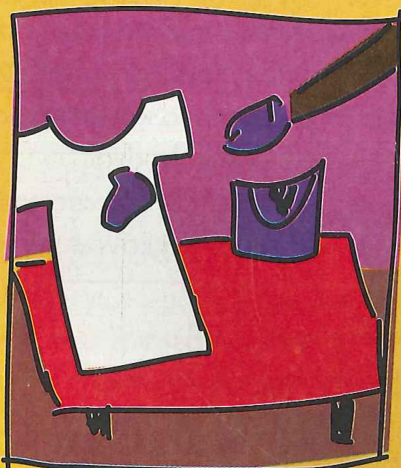
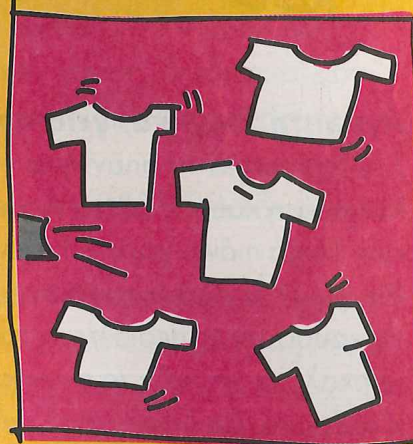
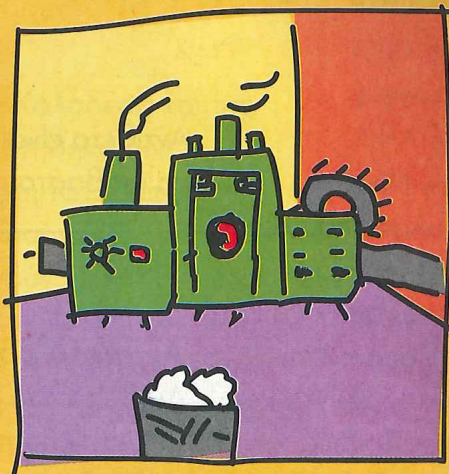
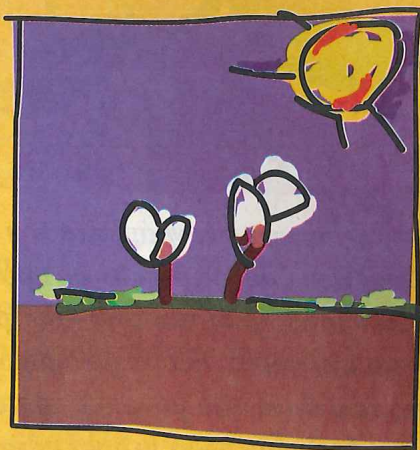
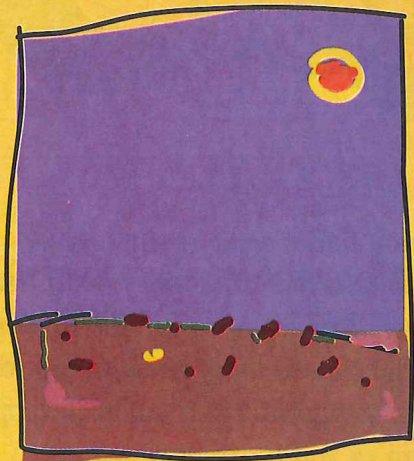
12 Μαΐου ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

**Ας της εκφράσουμε
την αγάπη μας
με λίγα λουλούδια
και λίγα γλυκόλογα.
Κι αν δε βρίσκεται
κοντά μας
ας της στείλουμε
σκέψεις αγάπης.**

μας αλλά βλέπει κι από πάνω. Αρκετά χρόνια μετά κατάλαβα ότι πέρα από τους λόγους υγιεινής είναι και μια συνεισφορά ενάντια στη βία. Και ακόμα, για όσους δεν

*Με αγάπη
Θροβαίρα*

Cottontales
Original

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ

ΣΑΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΓΕΝΙΟ

Φωτιές μας άναψαν τα γράμματα του Νίκου Καλαδέση και της Γιάννας Αποστολάκη που δημοσιεύτηκαν σε προηγούμενα ρόδια και έλεγαν ότι δεν τους αρέσουν οι ιστορίες του Ευγένιου Τριβιζά. Από κείνη τη στιγμή άρχισαν να έρχονται στο ρόδι... Βουνά με διαφορετικές ή και ίδιες απόψεις για το θέμα αυτό, που έγινε από μόνο του το πιο επιτυχημένο "θέμα για συζήτηση".

Ας δούμε τώρα μερικά μόνο από τα γράμματά σας.

Σπορίνα

Αγαπητή Σπορίνα, γεια σου,

Σου γράφω για να απαντήσω στον Νίκο Καλαδέση και στη Γιάννα Αποστολάκη που λένε πως άδικα πιάνει χώρο ο Ευγένιος Τριβιζάς. Θεωρούν αξιόλογα τα ηλίδια φωτορομάντζα και τις κουραστικές περιπέτειες του Ποπάυ; Μου προκάλεσε έκπληξη το συγγραφικό ταλέντο και η απέραντη φαντασία του Ευγένιου Τριβιζά.

**Γιάννης Γαλετάκης,
15 ετών, Σητεία Κρήτης**

Αγαπητή Σπορίνα,

Λυπήθηκα όταν διάβασα τα γράμματα του Νίκου Καλαδέση και της Γιάννας Αποστολάκη. Δεν περίμενα πως θα υπήρχαν παιδιά που δεν έχουν φαντασία και χιούμορ. Ο ρομαντισμός δυστυχώς σιγά σιγά χάνεται από τη ζωή μας και πιστεύω πως εμείς οι νέοι πρέπει να τον κρατήσουμε γιατί χωρίς φαντασία, παραμύδια, χρώματα χιούμορ η ζωή μας θα 'ταν μουντή και άνοστη. Ο Ευγένιος και ο Παντελής μας ταξιδεύουν με χιούμορ σε χίλια χρωματιστά όνειρα.

**Χριστίνα Μπιρμπιλοπούλου,
12,5 χρόνων, Καλογρέζα**

Γλυκό μου ρόδι,

Ο Ευγένιος Τριβιζάς είναι ένας άνθρωπος με τρομερή φαντασία, τα παιδιά τον αγαπάνε και δε βρίσκουν τα παραμύδια του για μωρά.

Αντίθετα είναι τόσο ευχάριστα, ώστε μπορούν να διαβαστούν και από μεγάλους.

**Ευαγγελία Εμμανουήλ,
12,5 χρόνων, Δάφνη**

Αγαπητό ρόδι,

Διάβασα στο τεύχος Ιανουαρίου το γράμμα της Γιάννας Αποστολάκη και συμφωνώ μαζί της. Το μυθιστόρημα που γράφει ο Ευγένιος Τριβιζάς στο ρόδι κατά τη γνώμη μου είναι για μωρά. Θα μπορούσε στις σελίδες που αφιερώνεις για το Νησί να βάλεις κάτι πιο μοντέρνο και επίκαιρο. Επίσης και "η πεταλούδα κι ο αρλεκίνος". Συμφωνώ ο Ευγένιος Τριβιζάς μας περνάει για καθυστερημένα. Προσπάδησε να κάνεις κάτι γι' αυτό!

Α. Π.

Αγαπητό μου ρόδι,

Ο Ευγένιος δε γράφει σίγουρα για καθυστερημένα, αλλά ούτε γιατί νομίζει ότι τα πιστεύουμε. Τα γράφει γιατί αυτό αρέσει στα περισσότερα παιδιά.

**Πωλίνα Μπετχαβά,
11 ετών, Θεσσαλονίκη**

Αγαπητό μου ρόδι,

Ο Ευγένιος Τριβιζάς έχει μεγάλη φαντασία και μακάρι να μπορούσαμε να γράφουμε όλοι σαν κι αυτόν. Έτσι κι αλλιώς τα παραμύδια δεν είναι

μόνο για πισιρίκια που πιστεύουν ότι υπάρχουν στην πραγματικότητα μάγισσες, δράκοι και γίγαντες. Υπάρχουν και μεγάλοι που τους αρέσει ο Ευγένιος Τριβιζάς και τρελαίνονται να διαβάζουν τις ιστορίες του.

**Ταβλαρίδου Φωτεινή,
13 χρονών, Θεσσαλονίκη**

Αγαπημένο μου ρόδι, γεια σου,

Ο κ. Ευγένιος Τριβιζάς γράφει ωραιότατες ιστορίες, που περιέχουν πολλή φαντασία και διασκεδάζουν τα παιδιά. Συγχαρητήρια κ. Τριβιζά!

Ευδοξία Σαπνάρα

Αγαπητό ρόδι,

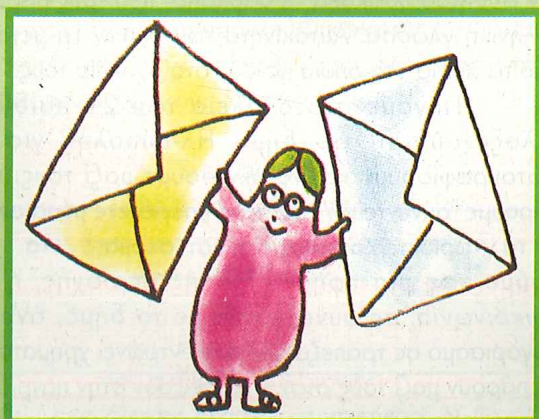
Διάβασα τα γράμματα του Νίκου Καλαδέση και της Γιάννας Αποστολάκη και δυσανεκτήθηκα πολύ. Μπορεί να μην τους αρέσει η στήλη των διαφόρων ζώων και να μην πιστεύουν στο Νησί των Πυροτεχνημάτων, αλλά δεν μπορούν να κόβουν έτσι τα φτερά της φαντασίας των άλλων παιδιών. Καθώς μεγαλώνει ο καθένας, μέσα στο νου του μεγαλώνει και η βία, η σοβαροφάνεια... Η φαντασία αρχίζει και στερεύει. Όμως μερικοί μπορούν και την αιχμαλωτίζουν, και αυτούς πρέπει να τους δαυμάζουμε και όχι να τους ειρωνευόμαστε και να τους κοροϊδεύουμε.

Αλεξάνδρα, Θεσσαλονίκη

Αγαπητό ρόδι,

Δε συμφωνώ με τα παιδιά που λένε ότι οι ιστορίες του Ευγένιου Τριβιζά είναι για μικρά παιδιά. Έχουν απλώς πολλή φαντασία και αυτό τις κάνει ξεχωριστές.

Δανάη Κανελλά

Λίνα Μανιατοπούλου,

13 χρονών: με κορίτσια ανεξαρτήτως ηλικίας. Χόμπι: μουσική, διάβασμα εξωσχολικών βιβλίων.

Φωτογραφία δεκτή.

Δ. Κωνσταντίνου 632, Χώρα
Τριφυλίας, 246 00 Ν. Μεσσηνίας

Σοφία Μαστροδημήτρη, 12

ετών: με παιδιά 12-14 ετών. Χόμπι: γυμναστική, χορός, διάβασμα, μπάσκετ. Το ζώδιό μου είναι Δίδυμος.

Κέφαλος-Κως,
853 01 Δωδεκάνησα.

Λίνα Μανιατοπούλου, 13 χρό-

νων: με κορίτσια ανεξαρτήτως ηλικίας. Χόμπι: μουσική, διάβασμα εξωσχολικών βιβλίων. Φωτογραφία δεκτή.

Διαδ. Κωνσταντίνου 632, Χώρα
Τριφυλίας, 246 00 Μεσσηνία.

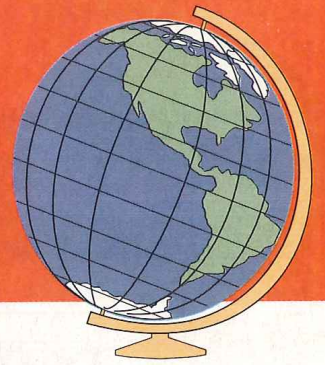
Χρυσάνθη Ζαχαριάδη, 12,5

χρόνων: με κορίτσια κι αγόρια 11 χρόνων και πάνω. Φωτογραφία δεκτή. Χόμπι: μουσική, χορός, πατίνια, τρελίτσες, σκανταλιές. Αγαπώ όλα τα ζώα και δεν μπορώ να κάνω κακό ούτε σε κατσαρίδα.

Νικοπόλεως 13, 551 31
Θεσσαλονίκη.

Βασιλική Νικολούτσου: με κορίτσια κι αγόρια 10-12 ετών. Χόμπι: μπάσκετ, τένις, βόλει, γυμναστική. Φωτογραφία απαραίτητη. Θα απαντήσω σε όλους σας.

Μυστρά & Μανωλοπούλου,
271 00 Πύργος Ηλείας.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΪΚΛΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΒΔΑΣ

Είκοσι ένα φωτεινά χαμόγελα

Μας υποδέχτηκαν στην αίθουσα του 8ου Δημοτικού Σχολείου Ηλιούπολης. Πήγαμε να γνωρίσουμε από κοντά τα είκοσιενα προσφυγόπουλα από τα χωριά της Μπάνια Λούκα που φιλοξενούνται από τις αρχές του περασμένου Δεκέμβρη σε οικογένειες της Ηλιούπολης. Είκοσι ένα φωτεινά χαμόγελα σε είκοσι ένα μελαγχολικά προσωπάκια. Γιατί τα δεκαεννιά από τα ενδεκάχρονα αυτά παιδιά έχουν χάσει στον πόλεμο τον πατέρα τους, το ένα τη μητέρα του και το τελευταίο και τους δύο γονείς του! Τα παιδιά αυτά ήρθαν στην Ελλάδα στις αρχές του Δεκέμβρη -μαζί με άλλα- από τις εμπόλεμες περιοχές της

Βοσνίας, στο πλαίσιο ενός προγράμματος που οργάνωσε η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας, με τη συνεργασία του ελληνικού και του γιουγκοσλαβικού Ερυθρού Σταυρού.

Θα παραμείνουν στη χώρα μας μέχρι τον Ιούνιο, ενώ τη φιλοξενία τους έχουν αναλάβει ελληνικές οικογένειες.

Οι δήμοι, σε συνεργασία με το υπουργείο Παιδείας, έχουν αναλάβει την εκπαίδευση και την ιατρική φροντίδα τους. Φοιτούν κανονικά σε ελληνικά σχολεία συμμετέχοντας σε όλες τις δραστηριότητές τους. Κάθε τάξη έχει τη δική της Σέρβα δασκάλα, τη διερμηνέα της και την Ελληνίδα δασκάλα -ή δάσκαλο- που τους μαθαίνει την ελληνική γλώσσα. Αυτοκίνητα των δήμων τα μεταφέρουν από τα σπίτια στα οποία μένουν στα σχολεία τους.

Πήγαμε στο σχολείο των 21 παιδιών που φιλοξενούνται στο δήμο Ηλιούπολης για να τα φωτογραφίσουμε και να μιλήσουμε μαζί τους, να τους πάρουμε "συνέντευξη", ώστε να μπορέσετε μέσα από αυτήν να τα γνωρίσετε και εσείς. Και κάτι ακόμα: Να τους πούμε πως μια εφημερίδα της περιοχής, η *Τοπική Επικοινωνία*, σε συνεργασία με το δήμο, άνοιξε ένα λογαριασμό σε τράπεζα και συγκεντρώνει χρήματα που θα πάρουν μαζί τους όταν επιστρέψουν στην πατρίδα τους.

Κοντά μας η κοινωνική λειτουργός κυρία

Νατάσσα Ανάστου, η μόνιμη συνοδός τους από το δήμο Ηλιούπολης κυρία Βούλα Μεσσήνη, η διερμηνέας τους Δήμητρα Σταμούλη και η Σέρβα δασκάλα τους Grozda Plavsic.

Η "συνέντευξη" αυτή ήταν μια από τις πιο συγκλονιστικές εμπειρίες της δημοσιογραφικής μου σταδιοδρομίας. Το γέλιο εναλλάσσόταν με το δάκρυ, όπως ο ήλιος με τη βροχή στον ουρανό του Μάρτη, ανάλογα με το θέμα της συζήτησής μας.

Στην αρχή, για να ζεσταθεί η ατμόσφαιρα, μιλήσαμε με τα παιδιά για χίλια δυο, για το τι θέλουν να γίνουν όταν μεγαλώσουν, για το αν τους αρέσει η Ελλάδα και πολλά ακόμα. Στο τέλος τους ζητήσαμε να μας μιλήσουν για την πατρίδα τους. Στη συζήτηση αυτή όμως μπόρεσαν να πάρουν μέρος ελάχιστα παιδιά, κι αυτά που μίλησαν ξεσπούσαν σε κλάμα πριν τελειώσουν την κουβέντα τους. Όλη η τάξη ήταν βουρκωμένη.

Ο **Brljic Daniel** μας είπε:

"Η πατρίδα μου έχει πόλεμο. Τώρα νομίζω πως έχει τελειώσει. Ελπίζω ότι δε θα ξαναγίνει αυτό".

Ο **Stogkovic Drazen** μας είπε:

"Σκέφτομαι πώς παίζουν οι φίλοι μου, πώς πάνε σχολείο χωρίς εμένα. Σκέφτομαι το δάσκαλό μου. Σκέφτομαι τη μαμά μου, αν είναι καλά. Σκέφτομαι την αδερφούλα μου που κλαίει συνέχεια..."

Η **Vucadinovic Sania** μας είπε:

"Ελπίζω η δική μας να είναι η τελευταία αποστολή που ήρθε στην Ελλάδα, γιατί όλα τα παιδιά που έχουν έρθει εδώ έχουν χάσει τον πατέρα τους στον πόλεμο. Εδώ είναι ωραία, αλλά θέλω να επιστρέψω στη μαμά μου. Ελπίζω να ξαναέρθω στην Ελλάδα αλλά μόνο για διακοπές".

Η **Kukrie Danka** μας είπε:

"Θέλω να μην υπάρχει πόλεμος, να σταματήσουν οι πυροβολισμοί και να είναι καλά οι δικοί μου. Σκέφτομαι τα άλλα παιδάκια που ζουν εκεί, που δεν έχουν σχολείο να πάνε, που δεν έχουν ρούχα και φαγητό, που δεν έχουν σπίτι να μείνουν όπως εμείς εδώ".

Τέλος η **Lubicic Zasma**, μια χαριτωμένη μικρούλα που θέλει να γίνει τραγουδίστρια όταν μεγαλώσει, ζήτησε την άδεια να τραγουδήσει ένα τραγούδι, προφανώς για να μας αποδείξει πως έχει τα προσόντα. Φυσικά της τη δώσαμε. Από τη δεύτερη στροφή την ακολούθησε ολόκληρη η τάξη. Σας μεταφέρουμε μερικούς στίχους:

Εκεί μακριά
μακριά απ' τη θάλασσα
εκεί είναι το δικό μου χωριό
εκεί είναι η Σερβία.

Εκεί μακριά
που ανθίζουν οι λεμονιές
εκεί είναι το σερβικό στρατόπεδο

μοναδικός δρόμος.

Εκεί μακριά
που ανθίζουν οι μαύροι κρίνοι
εκεί δώσαν το αίμα τους
πατέρας και γίος.

Αχ, ας μην ερχόταν
εκείνη η μαύρη νύχτα
που εσύ, αγαπημένε μου,
έχυσες το αίμα σου.

Η δεύτερη ερώτηση ήταν ευχάριστη, δεν αποφύγαμε όμως και σ' αυτήν τη συγκίνηση. Ίσως επειδή και αυτή τους δύμιζε την πατρίδα τους.

Τα ρωτήσαμε:

-Αν επιστρέφοντας στην πατρίδα σας παίρνατε μαζί σας 500 μάρκα, τι θα τα κάνατε;

Μόνο δυο παιδάκια μας απάντησαν:

Ο **Kostur Milan** μας είπε:

"Θα αγόραζα για τον αδερφό μου, την αδερφή μου και τη μαμά μου μερικά ρούχα και ένα δώρο".

Η **Radonjic Dragana** μας είπε:

"Θα το έδινα στη μαμά μου. Με τόσα χρήματα θα είχαμε να τρώμε έναν ολόκληρο χρόνο".

Πραγματικά, με 500 μάρκα μπορεί να ζήσει ένα χρόνο μια οικογένεια στη Βοσνία, αφού ο μισθός δεν ξεπερνάει συνήθως τα 50 μάρκα.

Θα μπορούσαν λοιπόν να πάρουν μαζί τους από 500 μάρκα τα είκοσι ένα παιδιά που φιλοξενούνται στην Ηλιούπολη, για να έχουν να φάνε οι οικογένειές τους έναν ολόκληρο χρόνο, αν προσφέρουν όλοι, κάθε οικογένεια και κάθε επαγγελματίας της Ηλιούπολης από 500 δρχ.!

Ο αριθμός του τραπεζικού λογαριασμού που άνοιξε η *Τοπική Επικοινωνία* μαζί με το δήμο Ηλιούπολης στον οποίο μπορείτε να καταθέσετε χρήματα που θα μοιραστούν και θα πάρουν μαζί τους φεύγοντας τα είκοσι ένα παιδιά είναι:

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΑΣ 089/ 60837659.

Το ίδιο θα μπορούσαν να κάνουν διάφοροι φορείς των Δήμων στους οποίους φιλοξενούνται τα υπόλοιπα 700 παιδιά της αποστολής.

Η ΣΚΡΟΥΤΙΝΙ ΣΚΟΥΠ

Η ανταποκρίτρια μας

στο εξωτερικό

Σκρούτινι Σκουπ

(μακρινή ξαδέλφη του Μολύβιου)

πήρε συνέντευξη από τον...

ΜΠΡΑΝΤ ΠΙΤ

...γιατί εσείς μας το ζητήσατε...

Καρδιοκατακτητής. Αυτός είναι ο όρος με τον οποίο τα κινηματογραφικά στούντιο χαρακτηρίζουν τον ηθοποιό ή την ηθοποιό που πιστεύουν ότι θα είναι οι επόμενοι αστέρες του Χόλιγουντ. Και σ' αυτήν ακριβώς την κατηγορία ανήκει και ο Μπραντ Πιτ. Όμως, παρόλο που έχει ένα μεγάλο αριθμό θαυμαστών σε όλο τον κόσμο, ο Μπραντ δεν αρέσκεται σε τέτοιου είδους ετικέτες. Υποστηρίζει ότι πρώτα απ' όλα είναι ηθοποιός και ότι η ταινία είναι σημαντικότερη από την προσωπικότητα.

Παρά τους πειρασμούς λοιπόν που υπάρχουν, ο Μπραντ Πιτ παραμένει ασυγκίνητος από την ιδιότητα του σούπερ σταρ. Είναι τόσο ειλικρίνης, ώστε δε θα έφτανε στο σημείο να διακινδυνέψει τις αξίες που πιστεύει για να προβάλλει τον εαυτό του.

Ε: Πότε το όνειρο να γίνεις

ηθοποιός έγινε ξαφνικά μια χειροπιαστή πραγματικότητα;

Α: Άρχισε στο κολέγιο, τότε που αποφασίζεις τι πρόκειται να κάνεις στο υπόλοιπο της ζωής σου και τότε ήταν που αποφάσισα και εγώ. Σκέφτηκα: "Αν ήμουν στο Λος Άντζελες ή στη Νέα Υόρκη, θα είχα μια ευκαιρία. Στο Μισούρι δεν υπάρχει. Στο Μισούρι τα μόνα που μπορείς να δεις είναι σπηλιές, λόφοι και δέντρα".

Ε: Όσον αφορά την τεχνική της ηθοποιίας, νομίζεις πως είσαι στην αρχή της καριέρας σου;

Α: Ναι. Και ξέρω ότι ως εδώ ξάφνιασα αρκετούς ανθρώπους.

Τώρα περιμένουν περισσότερα από μένα.

Ε: Νιώθεις πίεση και στρες ξέροντας ότι αν και είσαι στην αρχή της καριέρας σου, έχεις την ετικέτα "Το ανερχόμενο μεγάλο αστέρι";

Α: Όχι. Είμαι συνηθισμένος, ειλικρινά. Στο Χόλιγουντ τους αρέσει να μιλάνε για οποιονδήποτε που παρουσιάζεται στο καλλιτεχνικό στερέωμα. Δε νιώθω άγχος. Αγχώνομαι μόνο όταν δουλεύω με ανθρώπους που σέβομαι. Εκεί είναι που νιώθω πίεση.

Ε: Μπορείς να μου πεις από πού καταλαβαίνεις ότι

γίνεσαι καλύτερος ηθοποιός;

A: Φυσικά. Λοιπόν, πρώτα απ' όλα παρακολουδώντας τον εαυτό σου στην οδόν μπορείς να διακρίνεις την πρόοδο που κάνεις.

Διαπιστώνω ότι τώρα έχω μεγαλύτερη "αίσθηση" των κινήσεων και των συναισθημάτων. Αλλά το σπουδαιότερο, πρέπει να παραδεχτώ, είναι ότι πρέπει να μάθεις να ακούς την καρδιά σου.

Γιατί η καρδιά μου αυτά που μου έλεγε τότε, αυτά μου λέει και τώρα.

E: **Κοιτάζοντας πίσω, τι σκέφτεσαι για το "Συνέντευξη μ' ένα Βρικόλακα"; Έχεις μετανιώσει για κάτι;**

A: Νιώθω τόσο ευχαριστημένος που έκανα αυτή την ταινία! Ήταν ο σκληρότερος χαρακτήρας που έχω

υποδυθεί. Ερχόμουν κατευθείαν από τα γυρίσματα του "Legends of the Fall" που ήταν τόσο διαφορετική ταινία. Προσωπικά, το μόνο αρνητικό που υπήρχε ήταν το ότι οι χαρακτήρες ήταν τόσο πολύ μελαγχολικοί, ώστε μπορούσαν σιγά σιγά να σε καταβάλλουν, και εγώ να μην θέλω να το παραδεχτώ.

E: **Και η ταινία "Legends of the Fall";**

A: Λοιπόν, είναι φανερό το πόσο με βοήθησε αυτή η ταινία στην καριέρα μου. Είχα συναντηθεί με τον Ed Zwick δύο χρόνια πριν αρχίσουν τα γυρίσματα, μόνο και μόνο για να συζητήσουμε πώς θα γίνονταν και συνέχισα να τον συναντώ περιστασιακά για δύο ακόμα χρόνια. Είναι ο μόνος ρόλος

που ένιωσα ότι ήμουν ο πιο κατάλληλος για να τον υποδυθώ, και δεν μπορώ να εξηγήσω το γιατί. Άλλη μια φορά θα πω ότι είναι το ένστικτο, που εγώ το έχω τόσο συχνά.

E: **Όταν πρωτοήρθες στο Λος Άντζελες ποιες ήταν οι πιο παράξενες δουλειές που έκανες;**

A: Για τρεις μέρες δούλεψα σαν τηλεφωνητής σε εταιρεία τηλεμάρκετιν, όπου τηλεφωνείς και προσπαθείς να πουλήσεις πράγματα μέσω τηλεφώνου. Για έναν ολόκληρο χρόνο δούλεψα σε δυο δουλειές. Έφτασα στο Λος Άντζελες έχοντας \$325. Πήγα σε τρία κινηματογραφικά πρακτορεία όπου πήραν τη φωτογραφία μου για \$25, αυτό μείωσε το αρχικό μου ποσό στα \$250. Συνέχισα να εργάζομαι έξτρα για ένα χρόνο ακόμα και μετά πήρα μέρος στο "Dallas". Αυτό ήταν που άλλαξε τη ζωή μου από κει και πέρα. Ενωώ πως πέρασα πολλές τρελές καταστάσεις κατά τη διάρκεια των δύσκολων χρόνων μου. Άλλαξα συνέχεια διαμερίσματα. Θυμάμαι ότι μοιραζόμουν ένα διαμέρισμα με άλλα 7-8 άτομα χωρίς έπιπλα, χωρίς καν τα βασικά. Ήταν όμως συναρπαστικά. Τώρα δε θα άντεχα

Τα παιδικά του χρόνια

Ερώτηση: Θυμάσαι την πρώτη σου επαφή με τον κινηματογράφο;

Απάντηση: Φυσικά, όταν ήμουν παιδί. Μαζί με τους φίλους μου, είχαμε την ίδια αγάπη για τον κινηματογράφο, πηγαίναμε κάθε εβδομάδα να δούμε και διαφορετική ταινία. Όλα άρχισαν από τότε που οι γονείς μας μας έπαιρναν μαζί τους στα drive-in και καθόμασταν στο καπό του αυτοκινήτου τρώγοντας ποπκόρν φτιαγμένο από τη μητέρα μου.

E: **Μια συγκεκριμένη ταινία που σου άρεσε περισσότερο;**

A: "Γκονζίλα" (γέλια). Αυτή ήταν η πρώτη. Όπως βλέπεις, ήμουν πραγματικά ρομαντικός.

E: **Είχες προβλήματα στο σχολείο;**

A: Είχα μερικά μικροπροβλήματα αλλά τίποτα το αξιοσημείωτο. Μερικοί από τους κανόνες ήταν παρατραβηγμένοι...

E: **Ως παιδί πώς ήσουνα;**

A: Γενικά ήμουν καλό παιδί. Έκανα πολλά σπορ. Συμμετείχα σε πολλές σχολικές δραστηριότητες.

E: **Είχες καλούς βαθμούς;**

A: Ναι, είχα.

E: **Συμμετείχες στις θεατρικές παραστάσεις του σχολείου σου;**

A: Όχι.

να το ξανακάνω (γέλια). Τώρα το σπίτι μου είναι το Λος Άντζελες και άσχετα με ό,τι λένε πολλοί άνθρωποι γι' αυτό, εγώ το αγαπώ.

Ε: Ποιες θα έλεγες ότι είναι οι συνέπειες της επιτυχίας σου;

Α: Η ζωή μου είναι καλή. Έχω περισσότερες ευκαιρίες. Ωστόσο οι κάμερες που με περιμένουν στην είσοδο του σπιτιού μου είναι ενοχλητικές.

Ε: Πώς προστατεύεις τον εαυτό σου από τις παραβιάσεις στην ιδιωτική σου ζωή;

Α: Ακόμα δεν τα έχω καταφέρει.

Ε: Πολλοί ηθοποιοί περνούν το στάδιο του ερημίτη ή δε μιλούν στα ΜΜΕ επί χρόνια. Ο Γουόρεν Μπίτι το έκανε επί 10 χρόνια και τώρα δεν μπορείς να τον σταματήσεις. Ο Τομ Κρουζ κινείται σ' αυτή την κατεύθυνση. Πώς το σχολιάζεις;

Α: Ξέρεις, το κακό είναι ότι κάνεις ταινίες οι οποίες θέλεις να είναι καλές και να μιλήσεις γι' αυτές. Αλλά σε κάποιο σημείο αρχίζουν να προβάλλουν την προσωπικότητα του ηθοποιού αντί την ταινία. Και δεν είναι μόνο λάθος των ΜΜΕ. Είναι και των κινηματογραφικών στούντιο. Επίσης "καίγεται" από 2-3 ανθρώπους και νιώθεις ότι δεν μπορείς να εμπιστευτείς κανέναν. Μένεις με μια πικρή γεύση απ' όλα αυτά.

Ε: Και οι συγγραφείς αντιμετωπίζουν τα ίδια.

Α: Ναι, καταλαβαίνω τι εννοείς ακριβώς. Προσπαθείς, σαν δημοσιογράφος, να γράψεις μια ενδιαφέρουσα ιστορία, κάτι που να είσαι περήφανος γι' αυτό, και μετά παίρνεις συνέντευξη από κάποιον "καμμένο" ηθοποιό που κάθεται σταυροπόδι όλη την ώρα και δε λέει τίποτα που να αξίζει να το γράψεις. Πίστεψέ με, το καταλαβαίνω (γέλια).

Ε: Ποιο είναι το βασικότερο

πλεονέκτημα της δουλειάς σου;

Α: Τα ταξίδια.

Ε: Και το μειονέκτημα;

Α: Οι συνεντεύξεις.

Ε: Υπάρχει διαφορά ανάμεσα σ' έναν ηθοποιό και σε ένα αστέρι του κινηματογράφου;

Α: Νομίζω ότι έχει να κάνει με το χαρακτήρα πριν απ' οτιδήποτε άλλο. Δε νομίζω ότι οι περισσότεροι "στας" θα μπορούσαν να παίξουν ρόλους που δεν τους βρίσκουν ενδιαφέροντες.

Ε: Είναι αλήθεια ότι έχεις προβλήματα στις δημόσιες εμφανίσεις σου ύστερα από τις 2 τελευταίες ταινίες σου;

Α: Ναι, μετά το "Interview with a Vampire" και το "Legends of the Fall". Αυτές οι ταινίες παίχτηκαν διεθνώς και αυτό κάνει πολύ δύσκολο το να έχω μια φυσιολογική ζωή, ιδιαίτερα όταν βγαίνω έξω.

Ε: Μίλησέ μου για το "Seven".

Α: Είναι ένα δρίλερ με τον Morgan Freeman.

Ε: Έκοψες τα φανταστικά ξανθά μαλλιά σου γι' αυτή την ταινία. Γιατί;

Α: Ειλικρινά τα είχα βαρεθεί. Ήθελα να τα κόψω. Είναι πιο εύκολο να τα φροντίζω τώρα. Αλήθεια, τα μακριά μαλλιά είναι ένα βάσανο.

Ε: Πώς θα ήθελες το αποκορύφωμα της καριέρας σου;

Α: Προσπαδώ να διαλέγω ταινίες ανάλογα με την ψυχολογική μου κατάσταση εκείνη τη στιγμή. Να μένω αληθινός στα συναισθήματά μου. Έχω παρακολουθήσει μερικούς από τους μεγαλύτερους ηθοποιούς και μου φαίνεται ότι έχουν διαλέξει ρόλους που ταιριάζουν σ' ένα συγκεκριμένο τύπο ανθρώπου που αυτοί θέλουν να υποδυθούν. Αυτός είναι ο τρόπος σκέψης που έχουν και τα κινηματογραφικά στούντιο. Εγώ αυτό θέλω να το αποφύγω στο μέλλον και να κάνω ταινίες που σημαίνουν κάτι ξεχωριστό.

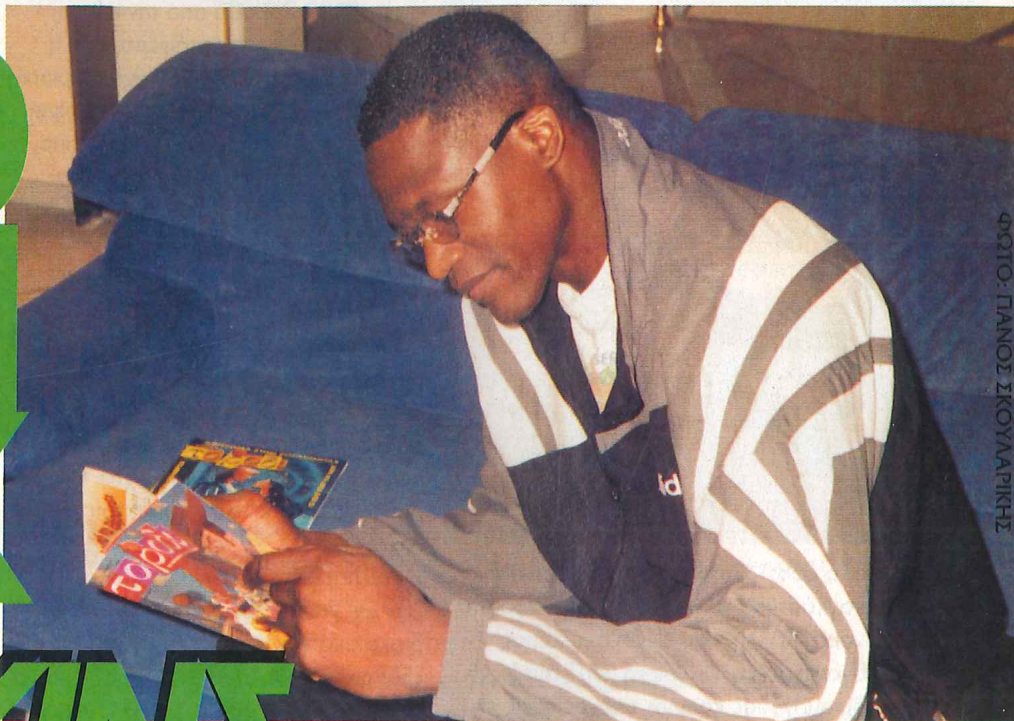
**ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ρόδι συνέντευξη
με τον διάσημο
πιτσιρικά
Μακόλι Κόλκιν,
πρωταγωνιστή των
ταινιών "ΜΟΝΟΣ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ"**

**Γράψτε μας από ποιόν
ή ποιά θα θέλατε
η Σκρουίνι Σκουπ
να πάρει συνέντευξη
στο εξωτερικό.**

Πως ο Μολύβιος Μπλοκ πήρε συνέντευξη από τον...

ΝΤΟ ΜΙΝΙΚ ΟΥΙΛΚΙΝΣ

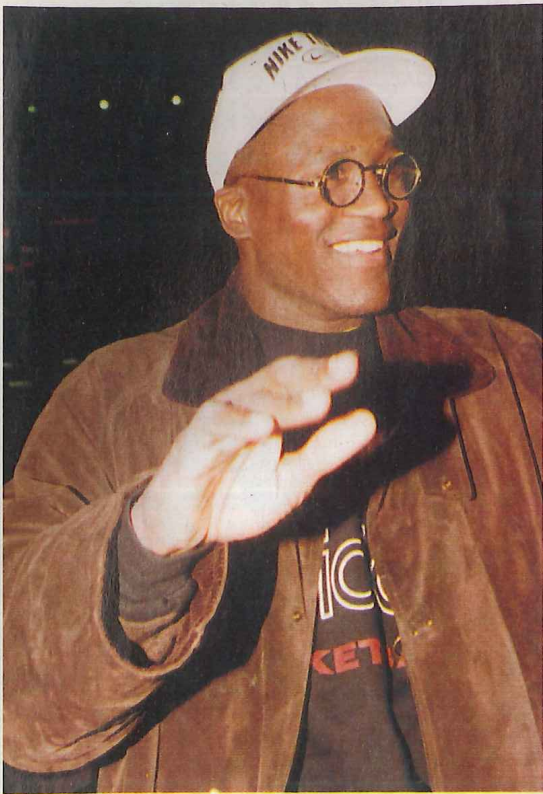
ΦΩΤΟ: ΠΑΝΟΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

...γιατί εσείς το ζητήσατε...

Αν και έχουν περάσει μόνο δυό βδομάδες, νομίζω πως πάνε καμιά τριανταριά χρόνια από τότε. Ενώ από την ημέρα που με ειδοποίησαν από το ρόδι ότι 270 ροδόπουλα είχαν ζητήσει συνέντευξη από τον μεγάλο του Παναθηναϊκού και του μπάσκετ τον Ντομινίκ Ουίλκινς. Υπέροχα, σκέφτηκα, γιατί πάντα ήθελα να τον γνωρίσω, να τώρα που η ευκαιρία χτυπούσε την πόρτα μου. Μου είχαν πει κιόλας πως δεν θα κουραζόμουν καθόλου σ' αυτή την επιχείρηση γιατί ήδη κάποιος του είχαν μιλήσει για το ρόδι, για τα ροδόπουλα και για μένα. Ο τύπος λέει δεν κρατιότανε πότε να μας δώσει τη συνέντευξη, δεν είχα παρά να πάρω τηλέφωνο και να κλείσω ένα ραντεβού μαζί του, πράγμα που το έκανα αμέσως. Μου απάντησε ένας τηλεφωνητής σε άψογα αμερικάνικα ο οποίος μου εξήγούσε πως μπορούσα ν' αφήσω μήνυμα κλπ. Τα έκανα όλα και περίμενα απάντηση για κάνα δυό μέρες. Στο μεταξύ είχα-

με γίνει φιλαράκια με τον τηλεφωνητή γιατί εγώ είχα αφήσει άλλα 5-6 μηνύματα. Την τρίτη ημέρα άνοιξε η τύχη μου και στο τηλέφωνο απάντησε η γυναίκα του η Νικόλ όπως έμαθα αργότερα. Το πήρε λέει το μήνυμά μου και μου παράγγελλε να του τηλεφωνήσω την επόμενη μέρα. Η επόμενη μέρα ξημέρωσε κι εγώ είχα την τύχη να μου μιλήσει αυτοπροσώπως ο άσος του Παναθηναϊκού. Πολύ συγκινημένος άρχισα να του εξηγώ πως ήμουν ο Μολύβιος από το ρόδι, που του είχαν μιλήσει, και τότε δοκίμασα την πρώτη μου έκπληξη όταν τον άκουσα να ρωτάει "ποιό ρόδι;" γιατί εκείνος, λέει, δεν είχε ιδέα και δεν του είχε μιλήσει κανείς. Ενοιωσα κάποια μικρή απογοήτευση δε λέω, αλλά δεν έχει και σημασία γιατί την άλλη μέρα ο Ντομινίκ ήταν εντελώς ενήμερος ότι κάποιος Μολύβιος Μπλοκ τον έψαχνε για κάποια συνέντευξη σε κάποιο περιοδικό. Και το ραντεβού κλείστηκε για την επόμενη σε εστιατόριο της Κηφισιάς ώστε να τα λέμε και να τρώμε συγχρόνως κι εγώ σκέφτηκα, κοίτα να

δεις οικειότης, άσε που όποιος μας δει θα μας πάρει για φιλαράκια! Ξύπνησα με τη σαφέστατη αίσθηση ότι ήταν η σπουδαιότερη μέρα της καριέρας μου και άρχισα να ετοιμάζομαι απ' το πρωί για το μεσημεριανό ραντεβού. Εφτιαξα πέντε αντίγραφα με τις ερωτήσεις που θα του έκανα γιατί σκέφτηκα ότι μπορεί να χάσω μερικά και δοκίμασα μπρος στον καθρέφτη το ύφος και τον τρόπο που θα έπρεπε να του μιλήσω. Εκεί που έκανα την τελευταία μου πρόβα, παρουσιάστηκε η γυναίκα μου η Πένα Μπλοκ, ντυμένη με το καλύτερο φουστάνι της και μου ανακοίνωσε ότι θα ερχόταν μαζί μου οπωσδήποτε γιατί που αλλού θα εύρισκε την ευκαιρία να γνωρίσει τον Ντομινίκ! Και καλύτερα να μη χάσω τα λόγια μου, πρόσθεσε, γιατί εκείνη ήταν αποφασισμένη. "Εντάξει" της είπα, "πάμε όμως να μην αργήσουμε". Και τότε ήταν που παρουσιάστηκε η Κόλλη κρατώντας στο στόμα το λουρί της και στήθηκε μπροστά στην πόρτα γρυλίζοντας ελαφρά και κοιτάζοντάς με κατάματα. "Δε θα το πάρουμε το καημέ-

έκανε και χρέη ντετέκτιβ για την περίπτωση, ο οποίος με πληροφόρησε ότι εκείνη τη στιγμή ο Ντομινίκ βρισκόταν στο ίδιο εστιατόριο που είχαμε το χτεσινό ραντεβού και έδινε συνέντευξη σε άλλον! Αυτό πια παραήταν! Σε χρόνο μηδέν ετοιμάστηκα και προσπάθησα να γλιστρήσω αδόρυβα από την πόρτα, πράγμα που δεν το κατάφερα γιατί η γυναίκα μου με την Κόλλη είχαν ετοιμαστεί ακόμα πιο γρήγορα και με περίμεναν. "Θα μοιάζουμε σαν δίαςος" είπα αλλά κανείς δε μου έδωσε σημασία. Στηθήκαμε απέναντι από το γνωστό εστιατόριο καμουφλαρισμένοι πίσω από τις εφημερίδες που τάχα διαβάζαμε ώσπου ο άσος τέλειωσε τη συνέντευξη και το γεύμα και έκανε να βγεί. Τότε του ορμήσαμε όλοι "μ' ένα σώμα μια ψυχή" και αυτή τη φορά τα καταφέραμε σπουδαία αφού εξασφαλίσαμε ένα "σίγουρο" ραντεβού για την επόμενη οχτώ το βράδυ και μάλιστα στο σπίτι του Ντομινίκ.

νο το ζώο;" ρώτησε η γυναίκα μου κι εγώ αναγκάστηκα να παραδεχτώ ότι αφού το όνομα "Κόλλη" που είχε η σκύλα μας, έβγαινε από το "κολλητή μου", αυτό δημιουργούσε κάποιες υποχρεώσεις εκ μέρους μου. Έτσι φτάσαμε οικογενειακά στο εστιατόριο όπου περάσαμε υπέροχα, μέσα εγώ και οι άλλοι απ' έξω αφού δεν μας άφησαν να μπούμε όλοι γιατί, λέει, στο εστιατόριο δεν δέχονται σκύλους. Υστερα από ένα τρίωρο όπου κανείς με τα χαρακτηριστικά του Ντομινίκ δεν είχε φανεί, αποφασίσαμε πως έπρεπε να γυρίσουμε σπίτι.

Την άλλη μέρα, και αφού είχαν προηγηθεί μερικές ακόμα συνομιλίες με το γνωστό μου πια τηλεφωνητή, παίρνω ξαφνικό τηλεφώνημα από συνάδελφο που

Οκτώ παρά τέταρτο είμαστε όλοι απ' έξω και χτυπήσαμε το κουδούνι πολύ διακριτικά για να δείξουμε πόσο καλούς τρόπους είχαμε αλλά δεν πήραμε καμία απάντηση. Το επόμενο δίωρο χτυπούσαμε το κουδούνι κάθε 10 λεπτά με το ίδιο αποτέλεσμα. Στο μεταξύ ένα ανόητο κινητό τηλέφωνο που μου είχε προμηθεύσει το ρόδι για να έχουμε "άμεση επικοινωνία" χτυπούσε διαρκώς και μου μετέδιδε πληροφορίες ότι οι σελίδες "έκλεισαν" όλες και περίμεναν μόνο εμένα για να στείλουν το περιοδικό στο τυπογραφείο, ότι άλλαξαν όλο το πλάνο εξαιτίας μου, ότι έπρεπε να κάνω τ' αδύνατα δυνατά για να πάρω τη συνέντευξη και άλλα τέτοια καθησυχαστικά. Κοντά μεσάνυχτα η γυναίκα μου αποφάσισε ότι

έπρεπε να πάει στο σπίτι να φέρει φαί γιατί τι χρώσταγε το καημένο το ζώο να πεινάει. Έφυγε αφήνοντας με με την Κόλλη η οποία έδειχνε αξιοσημείωτη κατανόηση και δημοσιογραφική ευσυνειδησία ενώ εγώ έλεγα διάφορα ακατανόητα λόγια για τα 270 ροδόπουλα που είχαν ζητήσει τη συνέντευξη του Ντομινίκ.

Κάπως έτσι πέρασε η πρώτη μας νύχτα έξω από το σπίτι του Ντομινίκ γιατί ακολούθησε και μια δεύτερη όπου δεν τον είδαμε βέβαια αλλά συναντήσαμε το φίλο και προπονητή του Τζίνο, ο οποίος είναι πολύ ωραίος τύπος σας βεβαιώνω. Ο Τζίνο λοιπόν μας βεβαίωσε κι αυτός με τη σειρά του ότι ο Ντομινίκ είναι πολύ καλό παιδί αλλά είναι πνιγμένος στις δουλειές και να μην τον παρεξηγούμε ενώ εγώ ήθελα να τον βεβαιώσω ότι επίσης ήμουν καλό παιδί αλλά τελικά δεν είπα τίποτα.

Στο μεταξύ από το ρόδι μου τηλεφώνουσε στα πρόθυρα της υστερίας η αρχισυντάκτρια, πως δεν μπορούσαν άλλο να περιμένουν και στην ανάγκη ας έπαιρνα συνέντευξη από το φίλο του Ντομινίκ, ο οποίος όμως κι αυτός είχε τώρα εξαφανιστεί.

Υστερα από ένα ακόμα 24ωρο με μηνύματα, τρεχάλες και αποτυχημένα ραντεβού, καθόμουν στο σπίτι περιμένοντας ίσως το τέλος της δημοσιογραφικής μου καριέρας, με την Κόλλη να κοιμάται στα πόδια μου εξουθενωμένη και τη γυναίκα μου πολύ θυμωμένη σα να έφταιγα για όλα εγώ, όταν χτυπάει ξαφνικά το τηλέφωνο. Το σηκώνω βαριεστημένα. Είναι ο ίδιος ο Ντομινίκ Ουίλκινς ο οποίος με ρωτάει κεφάτα: "Πότε θα 'ρθεις βρε παιδί μου, για κείνη τη συνέντευξη;"

Και να η συνέντευξη...

Τί σε έκανε να αποφασίσεις να παίξεις μπάσκετ; Ποιός ήταν ο αποφασιστικός παράγων;

Στη γειτονιά μου όλοι έπαιζαν μπάσκετ! Ήταν το καλύτερο πράγμα που μπορούσε να κάνει κανείς. Είχαμε πολλά γήπεδα και χώρους για παιχνίδι.

Ποιά ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που είχες όταν ήσουν παιδί;

Το ποιοό δύσκολο ήταν να συγκεντρώνομαι σ' αυτό που ήθελα να κάνω. Έπρεπε να συγκεντρώνομαι στο μπάσκετ και στο σχολείο, αλλά με τραβούσαν και άλλα πράγματα. Ζούσα σε μια σκληρή και επικίνδυνη γειτονιά, μια δύσκολη περιοχή.

Που ήταν αυτή;

Στη Βαλτιμόρη, στο Μέριλαντ. Είχα όμως μια δεμένη οικογένεια που με ανάδρεψε σωστά και με κράτησε μακριά από μπλεξίματα.

Ποιο ήταν το αγαπημένο σου μάθημα στο σχολείο;

Αν δες το πιστεύεις, τα μαθηματικά! Ήθελα να γίνω καθηγητής των μαθηματικών.

Και πότε ανακάλυψες ότι δεν ήθελες να γίνεις μαθηματικός;

Όταν μεγαλώνοντας ανακάλυψα ότι είχα ταλέντο στο μπάσκετ - μπολ.

Συνέβη κάτι για το οποίο να ντράπηκες όταν

ήσουν μικρός;

Ναι, μια φορά που αποκοιμήθηκα στο μάθημα και όταν ξύπνησα η τάξη ήταν άδεια.

Θυμάσαι το ωραιότερο δώρο που πήρες ποτέ;

Το πιο αγαπημένο μου δώρο ήταν ένα τραπέζι μπιλιάρδου που μου χάρισαν οι γονείς μου.

Υπάρχει κάποιο άλλο άθλημα που να σου αρέσει εκτός από το μπάσκετ;

Ναι, μου αρέσει πολύ ο στίβος. Μου αρέσει να παρακολουθώ αθλητικά στην τηλεόραση και κυρίως το τρέξιμο των 100 και 200 μέτρων.

Απ' την άλλη υπάρχει κάποιο άθλημα το οποίο νομίζεις ότι δεν μπορείς να παίξεις;

Το ποδόσφαιρο...

Παρακολούθησες τον αγώνα Άγιαξ - Παναθηναϊκού;

Ναι, και πολύ το ευχαριστήθηκα!

Ήξερες καθόλου από ποδόσφαιρο πριν έρθεις στην Ελλάδα;

Ναι, γιατί το ποδόσφαιρο γίνεται όλο και πιο δημοφιλές, αναπτύσσεται πολύ στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου φαγητό;

Νομίζω ότι αγαπώ περισσότερο τα θαλασσινά.

Τι τρως συνήθως πριν από κάθε αγώνα;

Κοτόπουλο και πατάτες και καμιά φορά μοσχαρίσια μπριζόλα αν και δε μου αρέσει, μου φέρνει ένα βάρος...

Όταν τελειώσει η αγωνιστική περίοδος θα μείνεις στην Ελλάδα;

Θα πάω στις Ηνωμένες Πολιτείες να δω την οικογένειά μου.

Έχεις μάθει καθόλου ελληνικά;

Μόνο τα πολύ βασικά!

Αν κάποιος φίλος σου ερχόταν στην Ελλάδα να παίξει μπάσκετ τι θα τον συμβούλευες;

Να είναι προετοιμασμένος για αλλαγή! Να αλλάξει την νοοτροπία του για να μπορέσει να προσαρμοστεί σε έναν διαφορετικό τρόπο ζωής σε έναν άλλο πολιτισμό.

Πες μου κάτι που σου αρέσει στην Ελλάδα;

Τα νησιά! Είναι ένας θαυμάσιος τόπος διακοπών.

Και κάτι που δεν σου αρέσει;

Τα κέρματα! Όταν οι οπαδοί των ομάδων πετούν κέρματα στο γήπεδο. Είναι επικίνδυνο και κινδυνεύει να τραυματιστεί κάποιος αθλητής πολύ σοβαρά. Είναι τρελλό γιατί βάζουν σε κίνδυνο και τη δική τους ομάδα. Επίσης μισώ την κυκλοφορία της Αθήνας.

Νομίζεις ότι υπάρχει Έλληνας αθλητής ικανός να παίξει στο NBA;

Μ' αρέσει πολύ ο Φλώρος. Η ταχύτητα αυτού του παίκτη ταιριάζει απόλυτα στο γρήγορο ρυθμό των παιχνιδιών του NBA. Επιπλέον μπορεί να σουτάρει καλά και

πασάρει τη μπάλα θαυμάσια.

Έχεις προκαταλήψεις;

Μου αρέσει να σκάω την μπάλα δυο φορές πριν σουτάρω από την γραμμή των ελεύθερων βολών. Όταν σκάσω τη μπάλα τρεις ή τέσσερις φορές χάνω το ρυθμό μου και κινδυνεύω να αστοχήσω!

Ποιος ήταν ο αγαπημένος σου συμπαίκτης στο NBA;

Ήταν δύο. Ο ένας ήταν ο Σπαντ Ουέμπ στην Ατλάντα και ο άλλος ήταν ο Πέρβις Έλισον.

Υπάρχει κάποιος παίκτης του Παναθηναϊκού με τον οποίο συνεργάζεσαι καλύτερα;

Με το Στόικο (Βράνκοβιτς) είμαστε πολύ καλοί φίλοι και παίζουμε πολύ καλά μαζί. Και με τους νεότερους έχουμε αρχίσει να παίζουμε καλά, όπως με τον Αλβέρτη και τον Οικονόμου.

Όταν έπαιζες στο παγκόσμιο κύπελλο στον Καναδά εναντίον της Ελλάδας, φανταζόσουν ότι δύο χρόνια αργότερα θα έπαιζες εδώ.

Δεν είχα ιδέα! Ήταν όμως μια μεγάλη ευκαιρία και την άρπαξα.

Πόσο καιρό νομίζεις ότι θα μείνεις στην Ελλάδα;

Μέχρι να κουραστώ...

Πότε νομίζεις ότι θα σταματήσεις να παίζεις μπάσκετ - μπόλ;

Το πολύ σε δύο ή τρία χρόνια. Θα παίζω όσο το σώμα μου αντέχει...

Ελληνική τηλεόραση βλέπεις;

Δεν καταλαβαίνω τη γλώσσα και έτσι παρακολουθώ μόνο ταινίες στο FILMNET.

Σε τι θα ήθελες να γίνεις καλύτερος;

Στο μπάσκετ θα ήθελα να κερδίσει η ομάδα μου το πρωτάθλημα. Ως άνθρωπος θα ήθελα να είμαι πιο δυνατός και να μπορώ να λέω όχι.

Τι σου δίνει τη μεγαλύτερη χαρά;

Η μεγαλύτερη χαρά μου είναι να βλέπω τους άλλους ανθρώπους να διασκεδάζουν, να χαίρονται αυτό που κάνουν.

Έχεις ακούσει το τραγούδι για τον Ντομινίκ και το πικνικ;

Ναι, αλλά δεν ακούω να το τραγουδάνε πολύ τώρα τελευταία...

Μολύβιος Μπλοκ και για την αντιγραφή: Κατερίνα Πλασσαρά, Στέφανος Έλλιουτ.

Σας ρωτάμε και μας λέτε...

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΛΑΣΣΑΡΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΒΔΑΣ

*Αν γίνονταν κάποιου είδους... περίεργα καλλι-
στεία για να βγει η σταρ...
"Περιβαλλοντικό Πρόβλημα", ποιο νομίζετε
ότι θα έβγαινε;
Λοιπόν, για να μην ψάχνε-
τε, σας πλέμε ότι τον τίτλο
θα τον έπαιρναν παμπη-
φρεί τα σκουπίδια!
Τουλάχιστον αυτό το
συμπέρασμα βγάλαμε
ρωτώντας τα παιδιά της Ε'
και ΣΤ' τάξης του 15ου
Δημοτικού Σχολείου
Ν. Σμύρνης.*

Σκουπίδια στο δρόμο, σκουπίδια στη θάλασσα, σκουπίδια στα δάση, σκουπίδια στο σπίτι μας. Μοιάζει κυριολεκτικά σαν να πνιγόμαστε μες στα σκουπίδια, που φυσικά τα παράγουμε μόνοι μας και που δεν καταφέρνουμε να τα λιγοστέψουμε όσο κι αν μερικοί ασχολούνται με την ανακύκλωση. Ας δούμε όμως τι είπαν τα ίδια τα παιδιά που τα συναντήσαμε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων όπου πήγαν να επισκεφθούν την Κινητή Έκθεση «Το Πανηγύρι της Οικολογίας». Στην ερώτηση λοιπόν «Ποια είναι

Η σταρ... "Περιβαλλοντικό Πρόβλημα" και το "Πανηγύρι της Οικολογίας"

τα περιβαλλοντικά προβλήματα και τι κάνετε εσείς γι' αυτά;» μας απάντησαν:

Η Ηλιάννα Κ. (Ε' τάξη): Προσπαδώ να μη ρίχνω σκουπίδια κάτω. Τα βάζω στους κάδους της ανακύκλωσης που είναι κοντά στο σχολείο.

Η Μαρία Μ. (Ε' τάξη): Στο σπίτι μαζεύουμε τις εφημερίδες και όλα τα ανακυκλώσιμα υλικά.

Ο Χρήστος Ντ. (Ε' τάξη): Το περιβάλλον ασχολείται με τη θάλασσα, με τα δάση — να μην τα καίμε, να μην τα καταπατούμε... Εγώ τι

κάνω; Δε ρίχνω σκουπίδια.

Η Ελένη Ε. (Ε' τάξη): Το περιβάλλον είναι η ίδια μας η φύση. Αν το καταστρέψουμε, κινδυνεύουμε κι εμείς. Στο σχολείο έχουμε ασχοληθεί με το περιβάλλον στο μάθημα της Κοινωνικής Αγωγής.

Ο Δημήτρης Σ. (Ε' τάξη):

Προβλήματα περιβάλλοντος είναι η μόλυνση των θαλασσών, τα ποτάμια, τα τροπικά δάση που καταστρέφονται. Το περιβάλλον σήμερα είναι σε πολύ άσχημη κατάσταση, όμως κάτι μπορούμε να κάνουμε.

Η Κατερίνα Π. (ΣΤ' τάξη): Αν μπορούσαμε να μαζεύαμε τα σκουπίδια ή να μην κυκλοφορούσαμε τόσο πολύ με το αυτοκίνητο και να μολύνουμε τον αέρα...

Η Βιολέτα Β. (ΣΤ' τάξη): Είμαστε πολύ σκληροί προς το περιβάλλον. Μολύνουμε τη θάλασσα και τα ψάρια πεθαίνουν. Πετάμε σκουπίδια στο περιβάλλον που οι ίδιοι ζούμε. Πετάνε τσιγάρα στο δάσος και καίγεται...

Η Μαριάννα Α. (Ε' τάξη): Πολλά είδη ζώων εξαφανίζονται. Εμείς δεν τα φροντίζουμε.

Ο Γιώργος (ΣΤ' τάξη): Είναι όλα βρώμικα. Εμείς κάνουμε ανακύκλωση.

Η Στέλλα Κ. (Ε' τάξη): Πρέπει να κάνουμε όλοι οι άνθρωποι της γης μια προσπάθεια να μη μολύνουμε το περιβάλλον, να προστατεύουμε τα δάση και τα ζώα. Πεθαίνουν από τη μόλυνση κι όμως είναι οργανισμοί όπως κι εμείς. Είναι κρίμα.

Η Γιούλη Σ. (ΣΤ' τάξη): Θα πρέπει όλοι να φροντίζουμε το περιβάλλον γιατί αυτό μας τρέφει, μας δίνει το οξυγόνο για να ζούμε, να προστατεύουμε τα ζώα, να μην πετάμε σκουπίδια.

Τώρα βέβαια, εδώ που τα λέμε, τα οικολογικά προβλήματα είναι τόσο πολλά, που δε βρίσκεις άκρη. Και η «Σταρ Σκουπίδια» είναι απλώς ένα

μέσα σε όλα. Μόνο που μας απασχολεί περισσότερο, ίσως επειδή το βλέπουμε συνέχεια μπροστά μας. Πώς μπορούμε όμως να ξεχάσουμε ότι υπάρχουν ακόμα: η ρύπανση των νερών, του αέρα και του εδάφους με χημικά απόβλητα που μπορεί να είναι πολύ πιο επικίνδυνα από τα

στερεά σκουπίδια που βλέπουμε! Η καταστροφή των δασών. Η εξαφάνιση πολλών ειδών ζώων. Η εξάντληση των ορυκτών που τα χρησιμοποιούμε στη βιομηχανία. Η τρύπα του όζοντος. Οι αλλαγές στο κλίμα που μπορούν να φέρουν μεγάλες καταστροφές. Η ηχορύπανση που μπορεί να μας αρρωστήσει. Ακόμα κάποιες συμπεριφορές, όπως ο ανταγωνισμός και η υπερκατανάλωση, που έχουν μεγάλη ευθύνη για τη σημερινή κρίση του περιβάλλοντος και χίλια δυο άλλα.

Αν θέλουμε πληροφορίες για όλα αυτά, ας παρακολουθήσουμε τις κινήσεις του «Πανηγυριού της Οικολογίας» που ταξιδεύει μ' ένα τροχόσπιτο. Κι αν θέλουμε η έκθεση να μας επισκεφθεί στο σχολείο μας, ας τηλεφωνήσουμε για πληροφορίες στον κ. Βοϊκλή στα τηλέφωνα: 99.36.072 και 99.31.924.

Ο Αυτοκεϊτός

Μια ιστορία του Ευγένιου Τριβιζά Εικονογράφηση Αντώνης Καλαμάρας

Τα τρία χαμένα αυτιά

Ηταν ένα όμορφο ανοιξιάτικο πρωινό στο δάσος με τις ανεμώνες. Ο Σαλταπήδας, ο γαλάζιος λαγός, ξύπνησε νιώθοντας ξεκούραστος και ανάλαφρος. Πάρα πολύ ανάλαφρος. Πιο ανάλαφρος από ό,τι συνήθως.

«Γιατί αισθάνομαι άραγε τόσο ανάλαφρος σήμερα;» αναρωτήθηκε. «Λες να μην έφαγα αρκετά καρότα χτες και να χάνω βάρος;»

Για να σιγουρευτεί ότι όλα πήγαιναν καλά και δεν έχανε βάρος —του άρεσε να είναι παχουλός— κοιτάχτηκε στα νερά της λίμνης και παραλίγο να πέσει μέσα από την έκπληξή του. Σάστισε. Αυτό που είδε δεν το περίμενε. Ξανακοιτάχτηκε για δεύτερη φορά μήπως είχε κάνει λάθος την πρώτη και μια τρίτη φορά μήπως είχε κάνει λάθος τη δεύτερη και μια τέταρτη για να δει μήπως είχε κάνει λάθος την τρίτη (θα κοιταζόταν και παραπάνω φορές αν ήξερε να μετράει πάνω από το τέσσερα), αλλά δεν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία. Του έλειπε ένα αυτί! Το δεξί!

«Πρωτοφανές! Απίστευτο! Απαράδεκτο!» μονολόγησε. «Πρώτη φορά μου συμβαίνει αυτό, να χάσω το αυτί μου!» σκέφτηκε. «Έχω χάσει το δρόμο μου, έχω χάσει το λεωφορείο, έχω χάσει τα κλειδιά μου, αλλά το αυτί μου ποτέ δεν το έχω χάσει ως τώρα. Τι να κάνω; Τι να κάνω; Αυτό θα κάνω! Θα πάω να το πω στο βασιλιά του δάσους με τις ανεμώνες!»

Έτσι λοιπόν ο Σαλταπήδας, ο γαλάζιος λαγός, πήρε το δρόμι δρομάκι. Όπως πήγαινε, άκουσε ένα γκάρισμα εκεί κοντά, στην άκρη του μονοπατιού με τα γαϊδουράγκαθα.

Ήταν ο Γκαρσιλαμάς, ο μπεζ γάιδαρος, που έκλαιγε με αναφιλητά.

— Γιατί γκαρίζεις έτσι λυπητερά, Γκαρσιλαμά; τον ρώτησε.

— Δε βλέπεις; απάντησε ο Γκαρσιλαμάς, ο μπεζ γάιδαρος, ρουφώντας τη μύτη του. Έχασα το αυτί μου. Και τι αυτί... να 'τανε κανένα αυτάκι! Αυτάρα ήτανε! Αυτάρα!

— Κοίτα σύμπτωση... Κι εγώ το ίδιο!

— Τι εννοείς; Δυο αυτιά είχες κι εσύ;

— Ε, δε θυμάσαι; Δύο είχα; Γι' αυτό αποφάσισα να πάω

να το πω στο βασιλιά!

— Καλή ιδέα! Να 'ρθω κι εγώ μαζί σου;

— Έλα!

Έτσι λοιπόν ο Σαλταπήδας ο γαλάζιος λαγός και ο Γκαρσιλαμάς ο γκριζος γάιδαρος πήραν το δρόμι δρομάκι και λίγο παρακάτω ακούσανε ένα κλάμα και κάτω από μια βερικοκιά είδαν τον Φώντα, τον μπεζ ελέφαντα, που είχε δέσει κόμπο την προβοσκίδα του.

— Γιατί έδεσες κόμπο το προβοσκίδα σου, Φώντα;

— Για να μην ξεχάσω να βρω το αυτί μου.

— Έχασες κι εσύ το αυτί σου;

— Πώς είπατε;

— Έχασες κι εσύ το αυτί σου...

— Ναι.

— Κι εμείς το ίδιο! Χάσαμε κι εμείς από ένα αυτί ο καθένας και αποφασίσαμε να πάμε να το πούμε στο βασιλιά!

— Βέβαια! Αυτό πρέπει να το μάθει οπωσδήποτε ο βασιλιάς. Να 'ρθω κι εγώ μαζί σας;

— Και δεν έρχεσαι; Έλα.

Έτσι λοιπόν ο Σαλταπήδας ο γαλάζιος λαγός, ο Γκαρσιλαμάς ο γκριζος γάιδαρος και ο Φώντας ο μπεζ ελέφαντας, που όλοι μαζί είχαν τρία ακριβώς αυτιά και τους λείπανε άλλα τρία, πήραν το δρόμο για το βασιλικό παλάτι.

Ο πύργος των αυτιών

Όταν φτάσανε όμως στο παλάτι, πουθενά παλάτι! Είχε γκρεμιστεί. Στη θέση του είδαν έναν παράξενο πύργο. Έναν πύργο γεμάτο αυτιά. Αυτιά γαϊδάρων, αυτιά λαγών, ελεφάντων, κουνελιών, ελαφιών, καγκουρό, αλεπούδων, μυρμηγκοφάγων... άπειρα αυτιά.

— Να το δικό μου! είπε ο Σαλταπήδας.

— Να και το δικό μου! Εκεί πάνω πάνω, έδειξε ο Γκαρσιλαμάς.

— Το δικό μου δεν το βλέπω! Α... να το! Το βλέπετε; Είναι δίπλα στο αυτί της Ζουζούς της ζέμπρας.

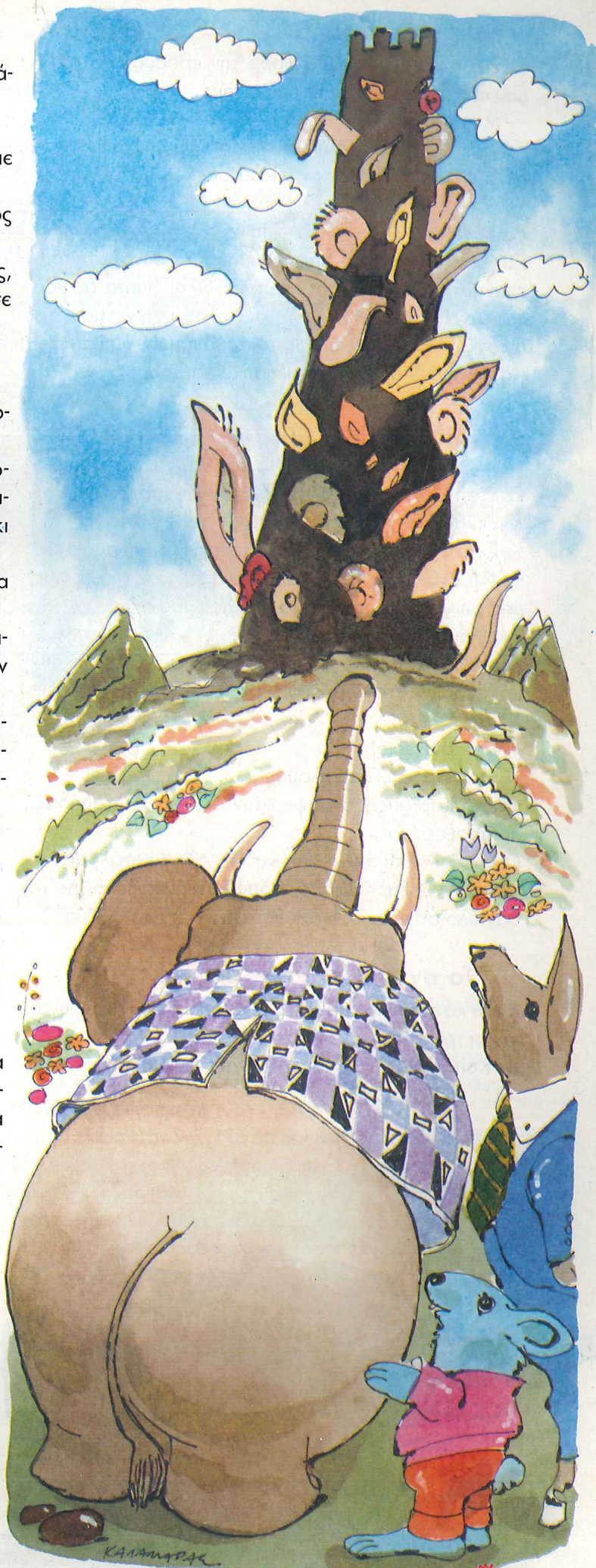
— Άρα εδώ μένει ο κλέφτης των αυτιών! είπε ο Σαλταπήδας. Τον πιάσαμε! Πάμε μέσα να του ζητήσουμε τ' αυτιά μας.

Κάνανε να μπουνε στον πύργο των αυτιών, αλλά τους

σταμάτησε ένα τσακάλι που κρατούσε ένα τσεκούρι.
 — Τι επιθυμείτε; ρώτησε με απειλητική φωνή το τσακάλι, που το λέγανε Τσάρλυ.
 — Τα αυτιά μας!
 — Έχετε κλείσει ραντεβού; ρώτησε το τσακάλι και ήπια λίγο τσάι από μια τσαγιέρα.
 — Τι ραντεβού; Μας έχει κλέψει τ' αυτιά μας ο τύπος που μένει εδώ!
 — Εδώ δε μένει τύπος. Εδώ μένει ο αυτικράτορας, πολλά τα χρόνια του! Και μόνο με ραντεβού δέχεται σε ακρόαση τους υπηκόους του ο αυτικράτορας.
 — Ο ποιος;
 — Ο αυτικράτορας.
 — Μπορεί να κάνει μήπως μια εξαιρεση ο αυτικράτορας;
 — Μα τι μου τσαμπουνάτε; Θέλετε τώρα να τσακωδούμε; Αφού σας είπα, δεν μπορεί να σας δει ο αυτικράτορας, πολλά τα χρόνια του! είπε το τσακάλι κι άρχισε να χορεύει τσα τσα.
 — Άφησέ τους να περάσουν, Τσάρλυ! ακούστηκε μια βροντερή φωνή από το βάθος του πύργου.
 — Μάλιστα, μεγαλειότατε αυτικράτορα! είπε το τσακάλι με το τσεκούρι και οδήγησε τον Σαλταπήδα, τον Γκαρσιλαμά και τον Φώντα σε μια αίθουσα. Εκεί είδαν ένα γορίλα. Φορούσε μια κορόνα με ακουστικά τα οποία συνδέονταν με σύρματα και ήταν σκυμμένος πάνω από μια συσκευή με κουμπιά και διακόπτες.
 — Τι θέλετε; ρώτησε μόλις τους είδε να μπαίνουν.
 — Τα αυτιά μας!
 — Δυστυχώς, αυτό δε γίνεται!
 — Μα είναι δικά μας!
 — Ήταν. Τώρα είναι δικά μου.
 — Τι τα θέλεις;
 — Μου χρειάζονται.
 — Γιατί;
 — Θέλω όλα να τα ακούω. Όλα να τα μαθαίνω. Όλα να τα ξέρω. Όλα όσα γίνονται στο δάσος με τις ανεμώνες. Γι' αυτό έχω φτιάξει τον πύργο των αυτιών. Όλα αυτά τα αυτιά τα συντονίζω από αυτό το κέντρο ελέγχου και ακούω και τον παραμικρό ψίθυρο!

Όλα φτάνουνε στ' αυτιά μου,
 το δρόσιμα κάθε φύλλου,
 κάθε ψίθυρος, κάθε κουβέντα,
 κάθε ανάσα, κάθε γέλιο.

— Και το βασιλιά τι τον έκανες;
 — Δεν υπάρχει πια βασιλιάς. Τον έχω φυλακισμένο. Εγώ είμαι τώρα ο βασιλιάς! Ο αυτικράτορας! Και σας πληροφορώ ότι αποφάσισα να επιβάλλω νέους φόρους. Οι λαγοί θα πληρώνουν εκατό καρότα την ημέρα, οι γάιδαραι εκατό γαϊδουράγκαθα και οι ελέ-

φαντες θα έρχονται μια φορά την εβδομάδα και θα μου σπάνε καρύδια με τα πόδια τους.

— Μα αυτό δεν είναι σωστό!

— Σωστό ξεσωστό, αυτό είναι! Και τώρα πηγαίνετε, αν δε θέλετε να βρείτε τον μπελά σας. Είσαστε τυχεροί που σας άφησα το ένα σας αυτί. Αν δε συμμορφωθείτε, θα σας πάρω και το άλλο. Είμαι αυτιρός αυτικράτορας! Και μη σας περάσει από το μυαλό να συνωμοτήσετε εναντίον, μου γιατί τ' ακούω όλα. Όλα! Τίποτα δε μου ξεφεύγει! Θα στείλω τους σωματοφύλακές μου, τα δώδεκα τσακάλια, να σας τακτοποιήσουν. Πηγαίνετε! Δρόμο τώρα! Αρκετά ασχολήθηκα μαζί σας.

Ο Σαλταπήδας προτείνει ένα σχέδιο

— Τι λες; Πάμε για μπάνιο στη λίμνη; πρότεινε ο Σαλταπήδας στους άλλους όταν απομακρύνθηκαν λιγάκι από τον πύργο των αυτιών.

— Τέτοια ώρα για μπάνιο; απόρησε ο Γκαρσιλαμάς.

— Πάμε. Θα σας κάνει καλό! Αν βρέξουμε τα κεφάλια μας, μπορεί να φυτρώσει το αυτί που μας λείπει.

Έτσι λοιπόν πήγαν στην παραλία.

Εκεί ο Σαλταπήδας τους έκανε νόημα να προσέξουν και έγραψε στην αμμουδιά με το δάχτυλό του τρεις λέξεις:

«Έχω ένα σχέδιο!»

— Τι; ρώτησε ο Γκαρσιλαμάς.

«Μην γκαρίζεις!» έγραψε στην άμμο ο Σαλταπήδας. «Διάβαζε μόνο».

Ο Γκαρσιλαμάς πήγε κάτι να πει, αλλά κατάλαβε και σώπασε. Ο Σαλταπήδας έγραψε το σχέδιό του με το δάχτυλο στην άμμο. Ήταν ένα καταπληκτικό σχέδιο.

Το σχέδιο μπαίνει σε εφαρμογή

Μετά κάνανε ένα μπανάκι για να δροσιστούν και πήγαν και οι τρεις στο ξέφωτο με τις φτέρες.

— Κοιτάξτε! Ένα σεντούκι! φώναξε ο Σαλταπήδας. Εκεί

στην κουφάλα της φλαμουριάς!

— Τι να έχει μέσα άραγε; ρώτησε ο Φώντας.

— Δεν το ανοίγουμε; πρότεινε ο Γκαρσιλαμάς.

— Ναι. Άνοιξέ το! συμφώνησε ο Σαλταπήδας.

— Πο...πό! Πο... πό! έκανε ο Φώντας.

— Πο! πο! πο!... έκανε και ο Γκαρσιλαμάς.

— Ποοο! Ποο! Διαμάντια! Χιλιάδες διαμάντια! έκανε και ο Σαλταπήδας. Ποιος θα το 'λεγε ότι θα βρίσκαμε διαμάντια στο ξέφωτο με τις φτέρες!

Στο μεταξύ στο κέντρο ελέγχου ο αυτικράτορας άκουσε τις συνομιλίες.

— Τρέξτε αμέσως στο ξέφωτο με τις φτέρες να φέρετε το σεντούκι με τα διαμάντια! πρόσταξε τα δώδεκα τσακάλια.

Τα τσακάλια έτρεξαν στο ξέφωτο, αλλά προτού προλάβουν να φτάσουν στην κουφάλα της φλαμουριάς έπεσαν κι εξαφανίστηκαν στην πολύ βαθιά παγίδα που είχαν σκάψει οι τρεις φίλοι και την είχαν σκεπάσει με φτέρες.

— Πο...πό, έρχονται οι γορίλες! Κρυφτείτε! φώναξε ο Σαλταπήδας συνεχίζοντας την εφαρμογή του σχεδίου.

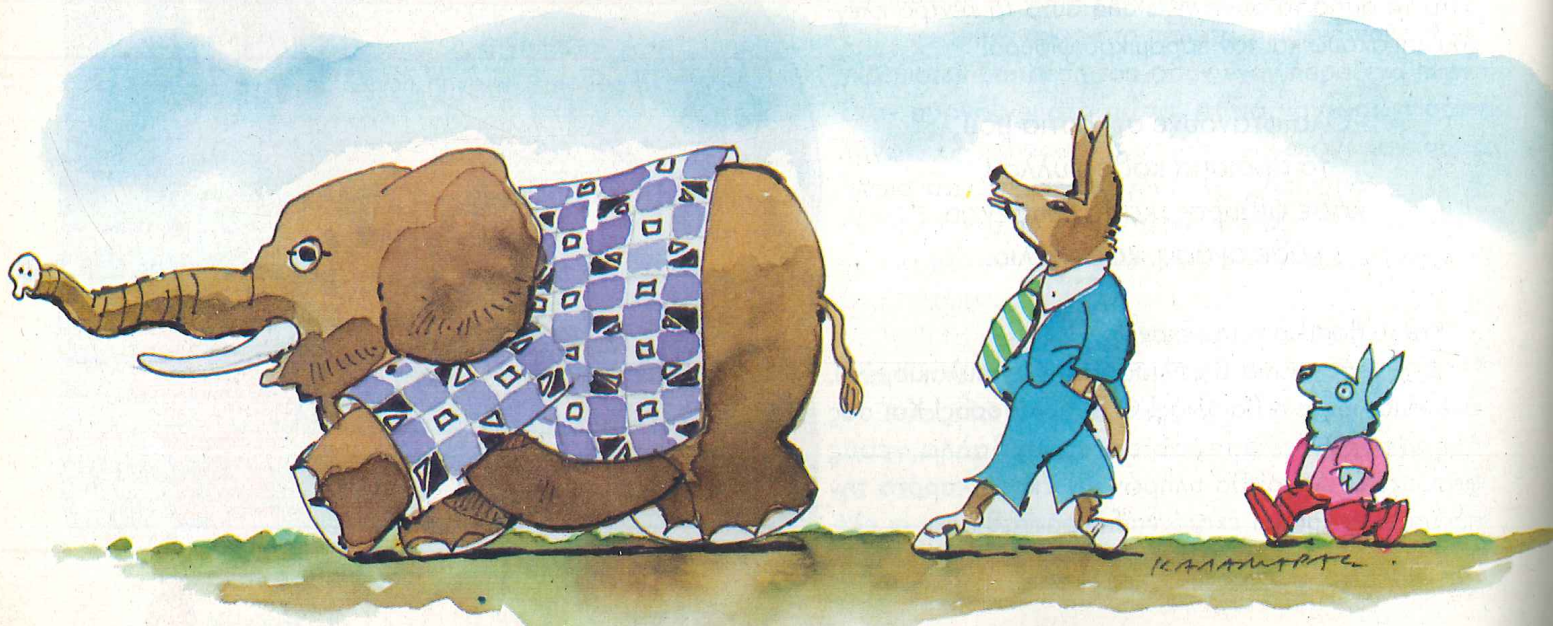
— Κοίτα! Οι γορίλες μοιράζονται μεταξύ τους τα διαμάντια! Τον γέλασαν τον αυτικράτορα!

Ο αυτικράτορας στον πύργο τ' άκουσε βέβαια αυτά.

— Βρε τους προδοτές! σκέφτηκε. Για να πάω να τους κανονίσω! Έτρεξε γρήγορα, αλλά έπεσε κι αυτός στην παγίδα που την είχαν σκεπάσει πάλι στο μεταξύ με φτέρες.

Μετά οι τρεις φίλοι τρέξανε στον πύργο, ελευθερώσανε το βασιλιά, πήρανε τα κλεμένα τους αυτιά και μοίρασαν τα υπόλοιπα στα ζώα που τα είχαν χάσει.

Όσο για τον αυτικράτορα και τους σωματοφύλακές του, τους τιμωρήσανε να έχουν βουλωμένα τ' αυτιά τους με μπαμπάκι για τριάντα χρόνια.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΠΙΘΟΥΛΗ

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΝΑΤΑΛΙΑ ΚΑΠΑΤΣΟΥΛΙΑ

Ο ΜΥΘΙΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

ΜΕΡΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟ

Στα λίγα λεπτά της ώρας που μεσολάβησαν μέχρι να βρεθούν τα τρία παιδιά στο εσωτερικό του πύργου δεν υπήρξε καμία αισθητή αλλαγή στη συμπεριφορά τους.

Ο Αλέξανδρος παρέμεινε ο συντονιστής της επιχείρησης σωτηρίας του Σπιθούλη, η Έλσα έδειχνε μια απλή, αδιάφορη επισκέπτρια, ενώ η Εβίνα βρισκόταν μεταξύ τρέμουλου και λιποθυμίας.

Τα πάντα μέσα στον πύργο ήταν σκονισμένα μέχρι απελπισίας, ενώ με το λιγοστό φως που έμπαινε από τα μισόκλειστα παράθυρα μπορούσε κανείς να διακρίνει πως εδώ και χρόνια είχε μετατραπεί σε βασιλείο κάθε είδους ζώφρων. Προχωρώντας στο εσωτερικό τα πράγματα γίνονταν όλο και πιο μαύρα...

– Θα πιαστούμε χέρι χέρι. Εγώ μπροστά με το φακό, στη μέση η Εβίνα κι εσύ, Έλσα, τελευταία. Θα μιλάμε ψιθυριστά και τ' αυτιά μας τεντωμένα μέχρι να δούμε φως...

– Αν δεις φως δω μέσα, σφύρα μου, δέκοψε τον Αλέξανδρο η Έλσα...

– ... Λέγοντας φως, εννοώ, σημάδι από τον Σπιθούλη, θύμωσε εκείνος.

– Δη... δηλαδή εδώ μέσα δεν έχει άλλο φως; ρώτησε η Έλσα, αλλά απάντηση δεν πήρε.

Το πάτωμα έτριζε σε κάθε βήμα των παιδιών κι έδινε στο όλο σκηνικό την ηχητική απόχρωση της ανατριχίλας. Βρίσκονταν ήδη στο μεγάλο σαλόνι του πύργου. Μια μεγάλη εσωτερική σκάλα οδηγούσε στα πάνω δωμάτια.

Το τζάκι, η γεμάτη σκονισμένα βιβλία βιβλιοθήκη, τα παλιά πορτρέτα κρεμασμένα στους τοίχους κι ο τεράστιος τρύπιος καναπές ήταν τα κυρίαρχα στοιχεία...

Ο Δόκτωρ Μίχας

– Απ' ό,τι φαίνεται, ο Σπιθούλης δεν είναι εδώ κάτω, ψιθύρισε ο Αλέξανδρος.

– Εγώ θα 'λεγα ότι δεν είναι καν εδώ μέσα, παρατήρησε η Έλσα και προς έκπληξη και των δύο η Εβίνα συμπλήρωσε:

– Πάμε να φύγουμε τότε...

– Μην είσατε ανόητες! Το ότι δεν ακούμε τον Σπιθούλη δε σημαίνει πως δεν είναι δω μέσα! Θα είναι πολύ προσεκτικός κι αδόρυβος...

– Πάμε πάνω! πρότεινε η Έλσα.

Τα τρία αδέρφια βρέθηκαν στο πρώτο σκαλί κι ο Αλέξανδρος φώτισε με το φακό του όλη τη σκάλα μέχρι πάνω.

Το αίμα τους πάγωσε, η γλώσσα τους διπλώθηκε στα δύο, ο φακός έπεσε από τα χέρια του Αλέξανδρου.

– Είδατε ό,τι είδα; ρώτησε πρώτος.

– Εγώ είδα, η Εβίνα δεν ξέρω. Αλήθεια, πώς σε λένε; ρώτησε η Έλσα την Εβίνα χωρίς να πάρει απάντηση.

– Είδες, Αλέξανδρε, ξέχασε το όνομά της...

Ο Αλέξανδρος έσκυψε αργά, μηχανικά και ξανάπιασε το φακό. Τον έστρεψε στην Εβίνα για να βεβαιωθεί πως στέκει ακόμα στα δυο της πόδια. Αμέσως μετά ξανάριξε τη δέσμη φωτός στην κορυφή της σκάλας. Η περίεργη φιγού-

ρα έστεκε ακόμα εκεί. Ήταν ένας άντρας γύρω στα σαράντα. Μέτριο ανάστημα, μαύρα μαλλιά, γυαλιά, άσπρη μακριά μπλούζα και περασμένο γύρω από το λαιμό του ένα χοντρό σκοινί που έφτανε περίπου μέχρι τη μέση του!

... Καλώς τα τα παιδιά! ακούστηκε σε όλο το δωμάτιο η φωνή του άγνωστου. Μια φωνή δυνατή, βραχνή, με τόνο περιέργα φιλικό, σε αντίθεση με όλο του το παρουσιαστικό.
Ζζζντουπ!

- Η Εβίνα ήταν! Επεσε! Αλέξανδρε, πρόσεξες αλήθεια πως το φως του φακού σου διαπερνά τον τύπο εκεί πάνω; κατέληξε με τερατώδη ψυχραιμία η Ελσα.

- Είναι, είναι φάντασμα! Το φάντασμα του άρχοντα του πύργου!

Ο άγνωστος ξεκαρδίστηκε στα γέλια ακούγοντας τον Αλέξανδρο.
- Φάντασμα ναι! Άρχοντας όχι! Οδοντίατρος ήμουν ο φουκαράς. Τι άρχοντας;

- Και γιατί, καλέ, κρεμάστηκες; ρώτησε η Έλσα.
Ο άγνωστος αργά αργά κατέβηκε τα σκαλιά κι έφτασε ακριβώς μπρος στα παιδιά. Παρατήρησε αμέσως την Εβίνα που ήταν φαρδιά πλατιά κάτω.
- Να συνεφέρουμε τη φίλη σας.
- Αδελφή μας είναι αλλά, αφήστε... Και να συνέλθει, θα ξαναπέσει, οπότε καλύτερα έτσι, γλιτώνουμε τους θορύβους... απάντησε η Έλσα.

- Και δηλαδή, είστε φάντασμα; Τι φάντασμα; Πώς; ... ρώτησε ο Αλέξανδρος. Ο άγνωστος κάθησε στα σκαλιά. Μάζεψε το χοντρό σκοινί που κρεμόταν από το λαιμό του πάνω στα πόδια του.

- Το όνομά μου είναι Μίχας. Μέγας Μίχας! Ήμουν από τους πρώτους οδοντίατρος σ' αυτή την πόλη. Κι ο καλύτερος! Μέχρι που μπήκε στη ζωή μου η Ελένη!
- Η ωραία Ελένη;
- Όχι, η μαύρη Ελένη. Καθόταν με τις ώρες στον ήλιο και είχε πάρει χρώμα! Αυτή λοιπόν μ' έβαλε και χρεώδηκα ως το λαιμό!

- Το βλέπω! Το βλέπω!
- Έλσα, σταμάτα! παρενέβη ο Αλέξανδρος.

- Και λοιπόν; Και λοιπόν;
- Χρεώδηκα, έχασα το ιατρείο μου, το σπίτι μου, την περιουσία μου, έχασα και την Ελένη και σε μια στιγμή τρέλας...
- Κρεμάστηκες! Ωραίος είσαι συ!
- Έλσα, είπα!

- Ναι! Κρεμάστηκα ο δύστυχος. Πού να φανταζόμουν εκείνη τη στιγμή πόσο όμορφη είναι η ζωή!
- Γιατί φανταζόσουν πώς είναι ο θάνατος; Η σφαλιάρα του Αλέξανδρου στην αδελφή του ήταν αστραπιαία και αποτελεσματική!

- Συνέχιστε τώρα, προέτρεψε το δόκτωρα Μίχα.
- Αυτά! Τελείωσα!
- Κάποια κοπέλα που κυκλοφορεί εδώ μέσα μαζί σας;
- Φήμες είναι, αγόρι μου. Φήμες... Μόνος είμαι... Τόσα χρόνια τώρα...

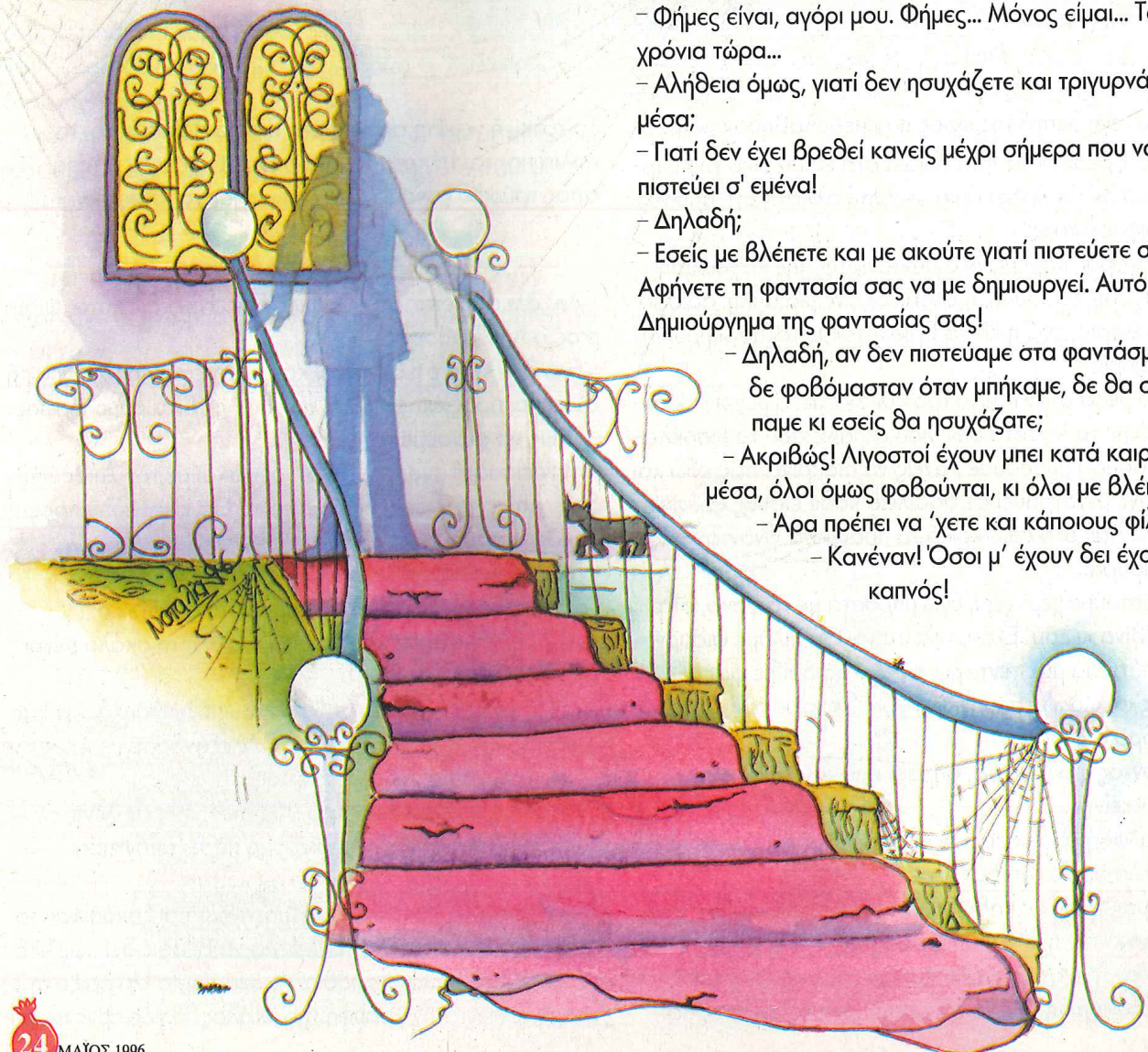
- Αλήθεια όμως, γιατί δεν ησυχάζετε και τριγυρνάτε δω μέσα;

- Γιατί δεν έχει βρεθεί κανείς μέχρι σήμερα που να μην πιστεύει σ' εμένα!
- Δηλαδή;
- Εσείς με βλέπετε και με ακούτε γιατί πιστεύετε σ' εμένα! Αφήνετε τη φαντασία σας να με δημιουργεί. Αυτό είμαι. Δημιούργημα της φαντασίας σας!

- Δηλαδή, αν δεν πιστεύαμε στα φαντάσματα και δε φοβόμασταν όταν μπήκαμε, δε θα σας βλέπαμε κι εσείς θα ησυχάζατε;

- Ακριβώς! Λιγστοί έχουν μπει κατά καιρούς δω μέσα, όλοι όμως φοβούνται, κι όλοι με βλέπουν!

- Άρα πρέπει να 'χετε και κάποιους φίλους!
- Κανέναν! Όσοι μ' έχουν δει έχουν γίνει καπνός!

Όση ώρα όμως, διαδραματιζόνταν όλ' αυτά στο εσωτερικό του πύργου, ο Σπιθούλης ήδη βρισκόταν στο παράθυρο έτοιμος να μπει μέσα.

Τέλος καλό, όλα καλά

- Αλέξανδρε, Έλσα, Εβίνα!... Η φωνή του ακούστηκε σε όλο τον πύργο.
- Ο Σπιθούλης! Ο Σπιθούλης είν' εδώ! αναφώνησε γεμάτος χαρά ο Αλέξανδρος.
- Γιατρέ μου, θα σε δει και θα πάθει λουμπάγκο, συμπλήρωσε η Έλσα, αλλά πριν ακόμα ολοκληρώσει τη φράση της, ο Σπιθούλης έμπαινε ήδη στο σαλόνι.
- Πουλάκια μου! Εδώ είσατε; Πώς κι από δω; ρώτησε κι ατάραχος πλησίασε τα ξαδέλφια του.
- Οπ! Τι κάνει η Έλσα κάτω; Είδε κανέναν πόντικα; Ο Αλέξανδρος γεμάτος απορία κοίταζε την Έλσα και τον Μέγα Μίχα.
- Ο Σπιθούλης έφτασε δίπλα του και του 'ριξε ένα φιλικό μπάτσο στο μάγουλο.
- Πού 'σαι, ξαδερφούλη; Να σου πήγε, αλλά ήρδες. Γι' αυτό σ' αγαπάω εγώ. Όσο για σένα, Ελσάκι, είσαι πρώτη. Μηράβο σου!
- Καλέ, είσαι καλά; Πολύ ψύχραιμος είσαι, του απάντησε εκείνη.
- Γιατί να μην είμαι; Φαντάσματα βλέπω και δε θα 'μαι; Ο Αλέξανδρος φώτισε με το φακό του κατάμουτρα το φάντασμα του γιατρού. Στη συνέχεια ρώτησε τον

Σπιθούλη:

- Τι βλέπεις εκεί;
- Τι βλέπω; Το κόκκινο χαλί της σκάλας, που είναι πανβρώμικο και με πολλές τρύπες. Τι θες να δω δηλαδή; Ο δόκτωρ Μίχας πετάχτηκε ευθύς αμέσως επάνω. Αρχισε να χοροπηδά, να τραγουδά, να αγκαλιάζει τον Αλέξανδρο και την Έλσα και να τρέχει πέρα δώδε.
- Πω! Πω! Ρεύμα κάνει ξαφνικά δω μέσα! είπε ο Σπιθούλης. Τι πάδατε όμως εσείς και πηγαίνετε πέρα δώδε;
- Ο δόκτωρ Μίχας σταμάτησε μπροστά στα παιδιά. Κοίταξε τον Αλέξανδρο και την Έλσα.
- Σας ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου που ήρθατε. Τώρα που αυτός... πώς τον είπατε; - δε με βλέπει και δεν πιστεύει στα φαντάσματα, θα ξεκουραστώ κι εγώ! Γεια σας! Ήταν τα τελευταία λόγια του και ως διά μαγείας εξαφανίστηκε από μπροστά τους.
- Στο καλό, δόκτορα! Στο καλό, Μέγα Μίχα! Καλή ξεκούραση! φώναξε συγκινημένος ο Αλέξανδρος.
- Να βγάλεις και τη δηλιά από το λαιμό! συμπλήρωσε η Έλσα.
- Παλαβώσατε τελείως οι δυο σας;
- Ο Σπιθούλης δεν μπορούσε να καταλάβει τι είχε συμβεί. Τα ξαδέλφια του παιδεύτηκαν αρκετή ώρα αργότερα μέχρι να του εξηγήσουν.
- Κι αν κατάλαβε κάτι...
- Όσο για την Εβίνα, μετά από μισή ώρα - έξω βέβαια από τον πύργο - ήταν περδίκι...

Η Πεταλούδα και ο Αρλεκίνος

ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΡΙΒΙΖΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Όταν ο Φακίδας εύχεται να έχει κάθε μέρα γενέθλια, ένας αρλεκίνος με ασημένια μάτια υπόσχεται να πραγματοποιήσει την επιθυμία του και τον πείθει να τον ακολουθήσει στο Νησί των Γενεθλίων.

Εκεί, μετά από μια γιορταστική υποδοχή, αρχίζει μια σειρά από καθημερινά και αξέχαστα πάρτι γενεθλίων, ώσπου ένα βράδυ ο Φακίδας διαπιστώνει ότι καθεμιά από τις εξήντα μέρες που είχε περάσει στο Νησί γερνούσε ένα χρόνο. Δραπετεύει. Όταν φτάνει στο σπίτι του, οι γονείς, οι συγγενείς και η φίλη του η Ρόζα δεν τον αναγνωρίζουν.

Μετά από πολλές ακόμα απογοητεύσεις ο Φακίδας ετοιμάζεται να πηδήξει στα νερά του λιμανιού όταν εμφανίζεται η γόνδολα με τον Αρλεκίνο ο οποίος τον καλεί να επιστρέψει στο Νησί των Γενεθλίων. Εκεί ο κυβερνήτης τον πληροφορεί ότι είναι σε θέση να τον ξανακάνει παιδί αν δεχτεί να του χαρίσει σαράντα χρόνια από τη ζωή του και να μείνει στο νησί δουλεύοντας για μια μυστική αποστολή. Ο Φακίδας δέχεται. Αρχίζει να δουλεύει μαζί με άλλα παιδιά στα υπόγεια εργαστήρια του μυστικού στρατού των ρομπότ και στη συνέχεια στα ναυπηγεία των χαλύβδινων караβιών στη μέση μιας υπόγειας λίμνης. Μετά από μερικές εβδομάδες του αναθέτουν να μαζεύει τις κουτσουλιές των γλιάρων από τις πολεμίστρες του τεράστιου κάστρου.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ενα άλλο καλό με αυτή τη δουλειά ήταν ότι μπορούσε από κει ψηλά να έχει μια πανοραμική άποψη του νησιού, να προσανατολίζεται, να λογαριάζει τις αποστάσεις και να υπολογίζει τι ελπίδες είχε να ξεφύγει.

Διαπίστωσε ότι το πέτρινο κάστρο υψωνόταν στη νότια πλευρά του νησιού. Ήταν τεράστιο με αμέτρητες εσωτερικές αυλές και εκατοντάδες γαλαρίες, πύλες, αφίδες και μυστικές εισόδους και εξόδους. Οι περισσότερες αυλές ήταν πλημμυρισμένες με αναρ-

ριχητικά φυτά, σκερπάνια, πριόνια και άλλα σκουριασμένα εργαλεία, δημωνιές, αγάλματα λιονταριών, σωρούς με κοπριά, σακιά με καλαμπόκι, καφάσια με ζαρζαβατικά, κάπρους, ακονιστήρια, γουρουνόπουλα, καρδάρες με γάλα, κατσίκια, κότες, χήνες και κοκόρια, ταχυδακτυλουργούς, νάνους, ράφτες, καρβονιάρηδες, καθαριστές πασατέμπου και φλογεροπαίχτες που ζεσταίνονταν γύρω από αναμμένες φωτιές τα κρύα πρωινά του χειμώνα.

Έκτος από τις μέρες που είχε ομίχλη και η ορατότητά του ήταν μηδαμινή, ο Φακίδας έβλεπε κάθε τόσο και κάτι το καινούριο. Η κάθε εσωτερική αυλή ήταν κι ένας σχεδόν ολόκληρος κόσμος, μια μικρή πολιτεία,

θα έλεγε κανείς, με μαγειρικά, εργαστήρια, κοιτώνες, παράγκες, καταυλισμούς, στάβλους, περιστύλια, εξώστες και υπόστεγα. Στις αυλές αυτές λειτουργούσαν ραφτάδικα, όπου οι ράφτες και οι βοηθοί τους ετοιμάζαν τα ρούχα που άλλαζαν καθημερινά οι καλεσμένοι, πλουσταριά με αφρούς που ξεχειλίζουν από τις σκάφες, κουρέια, θερμοκήπια με τροπικά φυτά, καταπακτές, πύλες, πόρτες και παραπόρτια που άνοιγαν σε άλλες αυλές, μικρές ή ευρύχωρες, ή οδηγούσαν κάτω από αψίδες στο εσωτερικό του πύργου.

Το κάστρο το αγκάλιαζε μια ακόμα μεγαλύτερη αυλή κι αυτή με τη σειρά της περιστοιχιζόταν από κάτι θεόρατα γρανιτένια τοιχώματα που ανάμεσα στις σχισμές τους φύτεωναν σκουροπράσινα χορτάρια και μικροσκοπικά αγριολούλουδα. Στη νότια άκρη της εξωτερικής αυλής μια τεράστια δίφυλλη πύλη με γιγάντιους γρανιτένιους παραστάτες, που στις κορυφές του κούρνιαζαν δύο πέτρινα γεράκια, άνοιγε σε μια φαρδιά τάφρο με σκούρα νερά που όταν την περνούσες, βρισκόσουν σε ένα λιβάδι με μοβ αγριάγκαδα.

Μόνο όσοι είχαν κάποια συγκεκριμένη δουλειά είχαν το δικαίωμα να διαβαίνουν την πύλη με τους γιγάντιους γρανιτένιους παραστάτες. Δηλαδή κυρίως οι μάγειρες, οι ανθοπώλισσες, οι ράφτες, οι ταχυδρόμοι, οι κλόουν και όλοι όσοι πήγαιναν στο λιμάνι για την υποδοχή των νέων παιδιών που τα συντρόφευαν και τα διασκέδαζαν στα καθημερινά πάρτι που έδιναν κι έπαιρναν στους μικρούς πύργους στα ανατολικά του νησιού. Απαγορευόταν αυστηρά η έξοδος στους υπόλοιπους, και σε όλους γενικά, τις υπόλοιπες ώρες της μέρας.

Ο Φακίδας με το σύντροφό του, ένα κοντόσωμο μελαχροινό αγόρι που το έλεγαν Κουκουτσομύτη και που δύμωνε κάθε φορά που κάποιος γλάρος του κουτσουλούσε τη μύτη, έπιαναν χαράματα δουλειά, καθάριζαν προσεκτικά τους πυργίσκους, τις στέγες και τις πολεμίστρες του πύργου από τις κουτσουλιές των γλάρων, τις μάζευαν σε ψάδινα ζεμπιλια, κατέβαιναν με την ψυχή στο στόμα τις στριφτές πέτρινες σκάλες που γλιστρούσαν επικίνδυνα και άδειαζαν το περιεχόμενο των ζεμπιλιών σε μια από τις εσωτερικές αυλές όπου βρίσκονταν τα θερμοκήπια. Εκεί δεν ήξερες αν έπρεπε να βουλώσεις σφιχτά τη μύτη σου για να αποφύγεις τις υπέροχες μοσχοβολιές των λουλουδιών που πλανιόντουσαν στον αέρα. Στα θερμοκήπια αυτά η Λίζα, η Μαρίζα, η Ελίζα, η Μαριλίζα, η Ανθίζα, η Τερέζα, η Ανέζα, η Γαλαζιέλα και άλλες

ανθοπώλισσες, που μερικές τις είχε γνωρίσει ο Φακίδας τις ευτυχισμένες πρώτες μέρες της διαμονής του στο νησί, καλλιεργούσαν τους υάκινθους, τις πασαλιές, τα γαρίφαλα, τους πανσέδες, τις αμυγδαλιές και τα άλλα πολύχρωμα δροσοστάλαχτα και εξωτικά λουλούδια που προορίζονταν για τα γενέθλια των ανύποπτων παιδιών που έφερνε η σκούνα καθημερινά στο Νησί των Γενεθλίων.

Οι ανθοπώλισσες φορούσαν πάντα τις ίδιες μπλε, βυσσινιές και μαύρες κοντές φούστες που ήταν κεντημένες με τα μικροσκοπικά τριφύλλια, πότιζαν τις γλάστρες και διάλεγαν προσεκτικά ένα ένα τα μρωδάτα λουλούδια για τις ανθοδέσμες.

Ένα πρωί, την ώρα που άδειαζε το ζεμπίλι του έξω από ένα θερμοκήπιο με σπασμένα τζάμια γεμάτα σκόνη, βρήκε ο Φακίδας την ευκαιρία να ανταλλάξει δυο κουβέντες με τη Γαλαζιέλα.

— Ξέρεις πού είναι η Φούξια; τη ρώτησε ψιδυριστά.

— Τι να σου πω... Καιρό έχω να τη δω, προσπάθησε να θυμηθεί η Γαλαζιέλα. Νομίζω ότι δουλεύει τώρα... πού δουλεύει... έλα ντε... δουλεύει σε ένα από τα επτά ραφτάδικα...

— Ποια ραφτάδικα;

— Εκεί που οι επτά ραφτάδες ετοιμάζουν τις στολές των παιδιών. Ο Βελόνης, ο Καρφίτσας, ο Μεζούρας, ο Κουμπότρυπας, ο Κόπιτσας, ο Στρίφωμας και ο Κουβαρίστρας; Δεν το θυμάσαι;

— Πώς... Τους θυμάμαι... Τι κάνει εκεί;

— Ράβει, νομίζω, τις κουμπότρυπες στα πράσινα σακιά ή σιδερώνει τις μπλε μπέρτες, δεν είμαι σίγουρη. Άκουσα και κάτι άλλο, ότι μια δυο φορές τη βδομάδα τη στέλνουν και μαζεύει μανιτάρια κι ανεμώνες στο δασάκι των δέντρων με τις γαλάζιες φυλλωσιές.

— Είσαι σίγουρη;

— Όχι. Τώρα που το καλοσκέφτομαι μπορεί να δουλεύει στα ζαχαροπλαστεία. Θα σε γελάσω...

— Μπορείς να μάθεις, σε παρακαλώ, πώς μπορώ να τη βρω; Είναι πολύ σπουδαίο. Κάνε μου τη χάρη. Πρέπει να τη δω. Τι λες; Θα μπορέσεις να μάθεις;

— Ίσως... Θα κάνω ό,τι μπορώ για να σε βοηθήσω. Θα ρωτήσω τον αρλεκίνο.

— Τον αρλεκίνο με τα ασημένια μάτια;

— Ναι.

— Θα σου πει;

Η Γαλαζιέλα κοκκίνισε.

— Έτσι νομίζω! είπε και απομακρύνθηκε γιατί ένα ρομπότ είχε φανεί στην άλλη άκρη του θερμοκηπίου και προχωρούσε προς το μέρος τους.

Συνεχίζεται

Η κάμπια και η Πεταλούδα

Τι θέαμα! Μια χοντρή τριχωτή κάμπια, έντονα πράσινη με σκούρες κηλίδες να σκεπάζουν τη φουσκωμένη κοιλιά της, ήταν ξαπλωμένη φαρδιά πλατιά ανάσκελα πάνω σ' ένα μικρό φύλλο. Κειτόταν εκεί κι έπαιρνε τον υπνάκο της ροχαλίζοντας βαριά, έχοντας μασήσει και καταβροχθίσει το εκατομμυριοστό της φύλλο για μεσημεριανό! Όλα τα μικροσκοπικά της ποδαράκια (63 συνολικά) στέκονταν μετέωρα, προεξέχοντας από τις παχιές ζαρωματιές του πράσινου δέρματος που σκέπαζε το μακρύ σαν σωλήνα σώμα της γριάς κάμπιας. Μα την αλήθεια, καθόλου ωραίο θέαμα!

Κειτόταν εκεί, κοιμισμένη πάνω στο φύλλο βαδιά μέσα στις σκοτεινές ζούγκλες της γης, νεκρή για τον κόσμο! Η κάμπια βγήκε σιγά σιγά απ' το λήθαργό της κι άρχισε να τεντώνει με τη σειρά το καθένα από τα 63 πόδια της. Όταν τίναξε και το τελευταίο για να βεβαιωθεί πως κουνιόταν κανονικά, η κάμπια να σταθεί στα πόδια της. Η γριά κάμπια ανασηκώθηκε προσπαθώντας με όλες τις δυνάμεις της να γυρίσει μπρούμυτα το χοντρό της σώμα. Όμως όσο σκληρά κι αν προσπαθούσε να σηκωθεί, δεν μπορούσε να σταθεί όρθια. Δεν μπορούσε ούτε να κουνηθεί!

Η κάμπια έμενε λοιπόν ξαπλωμένη πάνω στο φύλλο, εξαντλημένη, πάρα πολύ κουρασμένη για να μετακινήσει το παχύ, γέρικο σώμα της.

«Αχ!» μονολόγησε. «Το 'ξερα πως δεν έπρεπε να φάω εκείνο το τελευταίο φύλλο το μεσημέρι. Τώρα κοιτάξε τι έπαδα!»

Έκανε μια τελευταία απεγνωσμένη προσπάθεια ν' αναδιπλωθεί. Άδικα όμως. Δεν μπορούσε να μετακινηθεί ούτε ένα εκατοστό.

«Τώρα μάλιστα», τα 'βαλε με τον εαυτό της. Το μόνο που κάνω όσο θυμάμαι τον εαυτό μου είναι να τρώω και να κοιμάμαι. Μόνο να τρώω, να κοιμάμαι και να περιφέρομαι άσκοπα από φύλλο σε φύλλο και ν' απολαμβάνω ένα καλό ξύσιμο όταν με τρώει η κοιλιά μου. Πόσο χαμένη πηγαίνει η ζωή μου! Ποτέ δεν σκέφτηκα κανέναν άλλο εκτός από τον εαυτό μου. Πόσο εγωίστρια και τυφλή είμαι!

Αχ, πόσο θα 'θελα να μπορούσα να γίνω καλύτερη! Δώσε μου ακόμα μια ευκαιρία, κι αυτή τη φορά τα πράγματα θα 'ναι διαφορετικά, αναφώνησε σαν να ζητούσε βοήθεια.

Όμως μόνο η σιωπή της απάντησε κι η γριά κάμπια κειτόταν εκεί μόνη, χαμένη μέσα στη σκοτεινή ζούγκλα, χωρίς ένα φίλο στον κόσμο.

Άρχισε να κυλιέται κλαψουρίζοντας και μετανιωμένη και χύνοντας δάκρυα που κυλούσαν πάνω στην κοιλιά της κι ύστερα έσταζαν πάνω στο φύλλο που καθόταν. Σε λίγο κολυμπούσε μέσα σε μια λιμνούλα από τα ίδια της τα δάκρυα. Ήταν μια μόνη, αναστατωμένη, μουσκεμένη, χοντρή, αποκαρδιωμένη κάμπια!

«Ω Θ... Θ... Θεέ μου!» τραύλιζε ανάμεσα σε λυγμούς και σύντομες κοφτές ανάσες. «Τι θ... θ... θα κ... κ... κάνω τώρα; Καλύτερα ας κάτσω εδώ να πεθάνω. Κανείς δε νοιάζεται για μένα!» Κι άρχισε να θρηνεί και να κλαίει ακόμα περισσότερο.

Τότε ακριβώς είδε κάτι να κινείται γρήγορα στα δεξιά της μέσα σε μια λάμψη από αστραφτερό χρώμα. Σταμάτησε απότομα να κλαίει και γύρισε το κεφάλι της να δει από πού είχε έρθει αυτή η λάμψη.

Λίγα μόνο φύλλα μακριά βρισκόταν ένα λαμπερό φτερωτό πλάσμα που χτυπούσε αργά τα δύο πανέμορφα φτερά του μ' έναν απαλό ρυθμό. Η κάμπια το κοίταζε με τόσο θαυμασμό, ώστε τα στρογγυλά μάτια της κόντευαν να πεταχτούν από τις κόχες τους! Πόσο υπέροχα φτερά είχε αυτό το μαγικό πλάσμα! Δεν μπορούσε ν' αποτραβήξει το βλέμμα της ή να κλείσει τα μάτια της, γιατί την είχαν μαγέψει με τα χρώματα που χόρευαν στο κάθε φτερό, καθώς κύλούσαν και χάνονταν το ένα μέσα στο άλλο, παίρνοντας διάφορα σχήματα σαν πολύχρωμο καλειδοσκόπιο με ροζ, φούξια, βιολετί, κόκκινο, πορτοκαλί, γαλάζιο, μοβ... κάθε απόχρωση και σε ό,τι σχήμα μπορούσε να φανταστεί κανείς.

Και τότε το φτερωτό ον πέταξε πάλι με αργές και χαριτωμένες κινήσεις και γλίστρησε χωρίς προσπάθεια προς την κάμπια, σαν να ήθελε να την αγκαλιάσει. Προσγειώθηκε στο φύλλο ακριβώς πάνω από εκεί που κειτόταν η κάμπια. Η κάμπια μπορούσε να δει το ον πιο καθαρά τώρα και μ' έκπληξή της είδε πως είχε ένα σώμα που έμοιαζε λιγάκι με το δικό της, μ' ένα μικρό κεφάλι που έμοιαζε κι αυτό λίγο με το δικό της. Όμως δεν είχε καθόλου πάχος ή τρίχες ή κηλίδες. Το σώμα του ήταν λεπτό και νεανικό και το πρόσωπό του ακηλίδωτο. Τα μάτια του ήταν μάτια κάμπιας σαν τα δικά της, μόνο που αυτά έλαμπαν.

«Πρέπει να 'ναι από άλλο κόσμο, άλλη εποχή...» σκεφτόταν η κάμπια.

Το φτερωτό πλάσμα χαμογέλασε ζεστά στη χοντρή κάμπια κάτω (που ήταν ακόμα κολλημένη ανάσκελα με όλα της τα 63 πόδια μετέωρα). Το τέλειο πλάσμα μίλησε (παρόλο που κατά δαυματουργό τρόπο δεν κουνούσε τα χείλη του!) σαν ν' απαντούσε στις σκέψεις της κάμπιας.

— Καλή μου γριά κάμπια, είμαι σαν κι εσένα απ' αυτό τον κόσμο. Μεγάλωσα στην ίδια ζούγκλα όπως κι εσύ. Στ' αλήθεια ήμουν κάποτε ακριβώς σαν εσένα, κι εσύ επίσης τώρα μπορείς να γίνεις ακριβώς σαν εμένα. Είσαι κι εσύ ακριβώς σαν εμένα... ακριβώς σαν εμένα... ακριβώς σαν εμένα...

Τα λόγια αντήχησαν στ' αυτιά της κάμπιας σαν καμπάνες που χτυπούσαν για να την ξυπνήσουν από ένα βαθύ ύπνο.

— Εγώ σαν εσένα! είπε η κάμπια με κομμένη την ανάσα, χωρίς να μπορεί να το πιστέψει καθόλου. Αυτό είναι αδύνατον!

— Όλα είναι δυνατά, απάντησε το όμορφο πλάσμα, κι ακούστηκε τόσο σίγουρο, ώστε η κάμπια δεν μπορούσε παρά να το πιστέψει.

— Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να πιστέψεις ότι είναι δυνατόν.

Βλέπεις! Τόσο απλό κι όμως αληθινό! Μπορείς να πετάξεις όπως εγώ, γιατί είσαι ακριβώς όπως εγώ! Θα με πιστέψεις εάν σου δείξω πώς να γίνεις έτσι, πρόσθεσε το τέλειο πλάσμα χτυπώντας τα μαγικά φτερά του για να δελεάσει τη γέριχη κάμπια με μια τόσο απίστευτη ιδέα.

Η κάμπια συγκατένευσε. Είχε ξυπνήσει μέσα της καινούρια ελπίδα και πίστη. Τι είχε να χάσει; Τίποτε απολύτως!

«Πώς να το λένε άραγε!» αναρωτήθηκε ξαφνικά η κάμπια και την ίδια στιγμή το φτερωτό πλάσμα απάντησε σιωπηλά:

— Είμαι ο Παπιγιόν, η πεταλούδα, η πρώτη πεταλούδα.

Έλα και πάρε πάλι τα φτερά σου. Έλα και πέταξε ελεύθερη πάλι μαζί μου ψηλά στους γαλάζιους ουραμούς απ' όπου ήρθαμε πολύ πολύ καιρό πριν.

Όλα ακούγονταν πολύ όμορφα για να 'ναι πραγματικά, σαν κάποια απίστευτη μαγική ιστορία. Όμως ήταν όλα και τόσο αληθινά! Η γέριχη κάμπια ποτέ πριν δεν είχε ξαναζήσει τέτοια ομορφιά, ούτε είχε νιώσει τόσο θαυμάσια. Έτσι λοιπόν άρχισε να πιστεύει σ' αυτό το λαμπρό όραμα της τέλει ομορφιάς που βρισκόταν μπροστά της, Η πεταλούδα συνέχισε να λέει σιωπηλά μαγευτικά λόγια.

— Εμπιστέψου με, καλή μου γριά κάμπια. Πιάσου καλά απ' αυτό και μην το αφήσεις με κανένα τρόπο.

Και τότε η πεταλούδα έριξε ένα μεταξένιο νήμα στην κάμπια κι εκείνη το 'πιασε με το ανοιχτό της στόμα. Η πεταλούδα, κρατώντας ακόμα τη μεταξένια κλωστή, άρχισε να πετάει ψηλά κι ολόγυρα, ψηλά ψηλά, γύρω γύρω, όλο και πιο γρήγορα, ώσπου έφτασε την ταχύτητα του φωτός, τόσο, που δεν μπορούσες πια να δεις το σώμα της ή τη μορφή της, αλλά μόνο ένα εκθαμβωτικό λαμπρό φως.

Το μεταξένιο νήμα άρχισε να στριφογυρίζει και να τυλίγει την κάμπια, που κι αυτή άρχισε να περιστρέφεται στον αέρα, λίγα εκατοστά πάνω από το φύλλο. Το μεταξένιο νήμα με ταχύτητα αστραπής έφτιαξε ένα χρυσό κουκούλι που τύλιξε εντελώς την κάμπια, μέχρι που εξαφανίστηκε μέσα σ' ένα στρόβιλο χρυσού φωτός!

Το κεφάλι της κάμπιας στριφογύριζε. Ήταν ζαλισμένη κι έκπληκτη, σαν μεδυσμένη, αλλά διασκέδαζε κιόλας! Ποτέ πριν δεν είχε νιώσει τέτοια απίστευτη αίσθηση: το σώμα της στροβιλιζόταν γρήγορα σαν σβούρα, καθώς ακτίνες από χρυσό φως εξακοντίζονταν πάνω της.

Ένωθε ένα ρεύμα δυνατής ενέργειας να τη διαπερνάει. Ένωσε πως δεν είχε καθόλου βάρος. Είχε ξεχάσει τα πάντα για τη ζούγκλα και το παρελθόν της. Ούτε ένωθε ούτε έβλεπε πια το χοντρό γέριχο σώμα της. Τότε... όλα σταμάτησαν... καμιά κίνηση... καθόλου ήχος... μόνο τέλεια, απόλυτη ακινησία... και σιωπή. Ο ίδιος ο χρόνος στάθηκε κι αυτός ακίνητος. Η κάμπια έμεινε να κρέμεται

στο χρυσό διάστημα μέσα στο μεταξένιο κουκούλι. Για λίγο, που έμοιαζε αιωνιότητα, η κάμπια παρέμεινε ακίνητη μέσα σε βαθιά σιωπή, μια χρυσή σιωπή που την ανανέωσε και την αναζωογόνησε εντελώς. Αισθάνθηκε τόσο αναπαυτικά κι όμορφα στο καινούριο της σπίτι, τόσο απαλά και ζεστά, τόσο γαλήνια κι ήσυχα! Ένωσε ξαναγεννημένη.

Δε θυμόταν πια τίποτε από την παλιά της ζωή σαν γέριχη χοντροκάμπια. Ήταν πάλι νέα. Η ζωή άρχιζε από την αρχή.

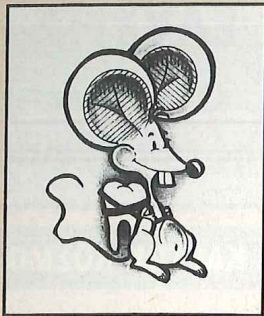
Άκουγε έξω από το κουκούλι τον απαλό ήχο κάποιων φτερών που χτυπούσαν μαλακά σε τέλειο ρυθμό. Έμοιαζαν να της γνέφουν. Αποτραβήχτηκε από την αναπαυτική σιωπή, ξυπνώντας γι' άλλη μια φορά προς τη ζωή που υπήρχε έξω από το καταφύγιο του χρυσού κουκουλιού. Ήταν ο φίλος της, η πεταλούδα, που την καλούσε! Θυμήθηκε — ο Παπιγιόν, ο πρώτος αληθινός της φίλος! Ένα δυνατό αίσθημα ευτυχίας πλημμύρισε το νου της κάμπιας κι εκείνη τη στιγμή το κουκούλι έσπασε κι άνοιξε με μια έκρηξη.

Ξεπρόβαλε από το ανοιχτό κουκούλι κι αμέσως κατάλαβε — είχε βγάλει φτερά! Κοίταξε τα καινούρια της φτερά καθώς ξεδιπλώνονταν. Είχε ένα λεπτό και νεανικό σώμα. Ήταν εκθαμβωτικά κάτω απ' το χρυσό φως του ήλιου, με κάθε χρώμα που μπορεί να βάλει η φαντασία, αλλάζοντας συνέχεια πολύπλοκα σχέδια σαν καλειδοσκόπιο, με τόση ομορφιά, που σου 'κοβε την ανάσα. Δεν ήταν πια μια γέριχη κάμπια. Είχε γίνει μια τέλεια πεταλούδα!

Πέταξε μακριά απ' το μαγικό κουκούλι. Πέταξε ελεύθερη έξω, στον καινούριο κόσμο. Και εκεί, δίπλα της, με μεγαλύτερα φτερά που χτυπούσαν τέλεια συγχρονισμένα με τα δικά της, ήταν ο αγαπημένος φίλος της ο Παπιγιόν!

Πέταξαν μαζί πάνω απ' το μαγευτικό κήπο που τώρα σκέπαζε τη γη και στην παρέα τους ήρθαν πολλές ακόμα πεταλούδες, που είχαν κι αυτές μόλις βγει από τα χρυσά τους κουκούλια κι είχαν αποκτήσει τέλεια ομορφιά. Οι πεταλούδες, με αρχηγό τον Παπιγιόν, σταματούσαν μόνο για να προσγειωθούν πάνω στα διάφορα είδη λουλουδιών. Ανάσαιναν τις νοστιμότετες ευωδιές κι έπιναν το γλυκό νέκταρ και το μελόσταγμα. Έπαιρναν τη χρυσοκίτρινη γύρη των λουλουδιών πάνω στα φτερά τους και την πήγαιναν σε όλα τ' άλλα λουλούδια. Έτσι ο κήπος των λουλουδιών συνέχιζε ν' ανθίζει γεμάτος ομορφιά, κι όλες οι πεταλούδες ήταν ελεύθερες να πετούν ευτυχισμένες για πάντα.

«Πάρε, ποντικέ, το δόντι μου»

Στο Μουσείο Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών (Θόλου 5, Πλάκα), στην ειδικά διαρρυθμισμένη αίθουσα όπου έχει στηθεί ένα παλιό οδοντιατρείο, πραγματοποιείται πρόγραμμα με τίτλο «Πάρε, ποντικέ, το δόντι μου», για παιδιά 6-9 χρόνων. Στόχοι του προγράμματος είναι η κατανόηση της σημασίας της στοματικής υγιεινής και πρόληψης, η εξάλειψη του φόβου του οδοντιάτρου αλλά και η παρουσίαση στοιχείων εθνολογίας και κοινωνικής ανθρωπολογίας σχετικών με τα δόντια. Τα παιδιά παρακολουθούν προβολή διαφανειών, συγκρίνουν τα δόντια τους με τα δόντια των ζώων, παίζουν το παιχνίδι των τροφών, συζητούν και μαθαίνουν τους κανόνες πρόληψης. Ακόμα παρακολουθούν παράσταση Θεάτρου Σκιών για τις μηχανορραφίες της Δόνας Τερηδόνας (κείμενο του Ευγ. Τριβιζά από το περιοδικό *ρόδι*), φτιάχνουν

τις δικές τους φιγούρες-δόντια και τέλος, παίρνουν φυλλάδιο-επιτραπέζιο παιχνίδι με θέμα την προληπτική υγιεινή του στόματος. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα στηρίζεται οικονομικά από την Colgate-Palmolive Hellas. Το πρόγραμμα αυτό είναι το δεύτερο που πραγματοποιείται από το Μουσείο Ιστορίας του Πανεπιστημίου και εντάσσεται στην προσπάθεια για μεγαλύτερη εξοικείωση των παιδιών με το Μουσείο.

Τηλ. **32.40.861**, FAX: **32.18.420**.

60 χρόνια Κλάδος Πουλιών

Το 1996 ο Κλάδος Πουλιών του Σώματος Ελληνίδων Οδηγών (ΣΕΟ) που απασχολεί κορίτσια και αγόρια 7-11 χρόνων γιορτάζει τα 60 χρόνια ζωής, χαράς και προσφοράς στα παιδιά και στον τόπο μας. Με την ευκαιρία της επετείου αυτής προγραμματίζονται πανηγυρικές εκδηλώσεις σε 30 μεγάλες πόλεις της Ελλάδας, στις οποίες θα συμμετάσχουν πάνω από 3.000 πουλιά. Παράλληλα, σύσσωμος ο Κλάδος Πουλιών απ' όλη την Αττική, οργανώνει, με συμμετοχή 1.500 παιδιών το Ημερήσιο Παιδικό πανηγύρι που θα πραγματοποιηθεί στις 19 Μαΐου, στην Αθήνα, με σημείο έναρξης τον Εθνικό Κήπο στις 10.00 το πρωί. Θα ακολουθήσουν πανηγυρικές εκδηλώσεις για τα 60 χρόνια του κλάδου στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Θα χαιρετήσει ο δήμαρχος Αθηναίων κ. Δ. Αβραμόπουλος και

θα είναι ανοικτά για όλους τους Αθηναίους. Οι πανηγυρικές εκδηλώσεις περιλαμβάνουν την τελετή εορτασμού των 60 χρόνων, δραματοποιημένη αναπαράσταση της Αφής της Φλόγας και του σχηματισμού των 5

συμβολικών κύκλων των Ολυμπιακών Αγώνων, έκθεση ζωγραφικής με 250 έργα που έφτιαξαν τα παιδιά με θέμα «Πώς φαντάζεστε τα πουλιά 60 χρόνια μετά» και καλλιτεχνικό πρόγραμμα με πολλές εκπλήξεις.

Παραμύδια από τον Αμαζόνιο

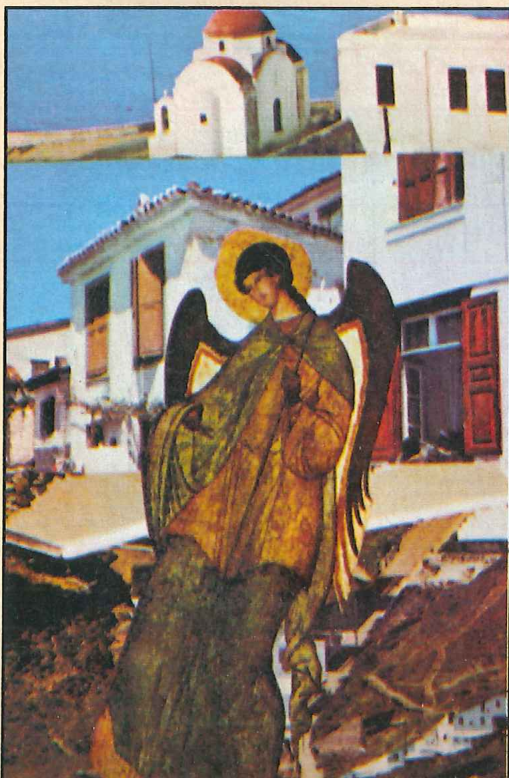
Ο μαγικός κόσμος των παραμυδιών του λαού που ζει στις όχθες του ποταμού Νάπα, στον Αμαζόνιο, ξετυλίγεται μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου. Οι πρώτοι άνθρωποι, ο Λαός των Αστεριών, τα πνεύματα του δάσους και της ζούγκλας, οι κατακλυσμοί της αρχαιότητας, οι μορφές γνωστών κι άγνωστων ζώων κι άλλα πολλά θα ζωντανέψουν μπροστά σας όταν αρχίσετε να διαβάσετε τα *Παραμύδια από τον Αμαζόνιο*, το πολύ ωραίο βιβλίο των εκδόσεων «Απόπειρα». Ένας κόσμος

μαγικός, όπως τον έφτιαξαν οι παραμυθάδες και οι μάγοι των ιθαγενών που ζούσαν γύρω από τον ποταμό Νάπα πριν από χιλιάδες χρόνια. Ο ποταμός διασχίζει την τεράστια, καταπράσινη ζούγκλα του Αμαζονίου και περνάει μέσα από το Εκουαδόρ και το Περού. Στις όχθες του, όπου το χώμα είναι εύφορο και το νερό άφθονο, οι λαοί φτιάχνουν παραμύδια και διηγούνται ιστορίες καδισμένοι γύρω από τη φωτιά τα βράδια, ιστορίες μαγευτικές που θα σας συναρπάσουν.

Ο δρόμος της αθανασίας

Στις 18 Μαρτίου έφυγε από τη ζωή ο μεγάλος μας ποιητής Οδυσσέας Ελύτης. Σεμνά, όπως έζησε τη ζωή του, ζήτησε να τον αποχαιρετήσουν οι φίλοι του, χωρίς φανταχτερές τελετές και μεγάλα λόγια. Έτσι μας δίδαξε ότι ο δρόμος προς την αθανασία μπορεί να περνάει μέσα από ήρεμα και αδόρυβα μονοπάτια.

Ο Οδυσσέας Ελύτης γεννήθηκε στην Κρήτη το 1911 από Μυτιληνιούς γονείς, ενώ 3 χρόνια αργότερα η οικογένεια μετακόμισε στην Αθήνα. Σε ηλικία 23 χρόνων δημοσιεύει τα πρώτα του ποιήματα και λίγο αργότερα κυκλο-

φορεί το πρώτο βιβλίο του με τίτλο «Προσανατολισμοί».

Στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 υπηρετεί ως ανθυπολοχαγός. Η εμπειρία του από τον πόλεμο θα μετουσιωθεί αργότερα στο «Άξιον Εστί», που θεωρείται ένα από τα παγκόσμια αριστουργήματα του 20ού αιώνα. Το 1979 ο Ελύτης, και μαζί του η χώρα μας, θα τιμηθεί με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας, το οποίο δέχεται απλά, χωρίς καθόλου ν' αλλάξει τον τρόπο και τους ρυθμούς της ζωής του.

Ο Ελύτης, μπορούμε να πούμε, είναι ένας ποιητής απόλυτα «ελληνικός», αγαπάει το φως, τον ήλιο, τη θάλασσα, όλα τα στοιχεία της ελληνικής φύσης, που τα τραγουδάει με γνήσιο πάθος είτε πρόκειται για τις κινήσεις ενός μικρού ζουζουνιού είτε για τις μεγάλες αξίες της ζωής. Ωστόσο ο καλύτερος τρόπος για να γνωρίσουμε τον ποιητή είναι το ίδιο το έργο του. Γι' αυτό ας θυμηδούμε μερικούς στίχους από τα «Ρω του έρωτα», το βιβλίο του που κομμάτια του μελοποιήθηκαν από τον Μίκη Θεοδωράκη:

Διαβάζω μέσα στο νερό
το άλφα το βήτα και το ρω
Τα δυο γυμνά σου πόδια
τους κήπους με τα ρόδια.

Έλα να γίνουμε δυο ζώα
σε μακρινούς να πάμε τόπους
Όπου τα πλάσματα τ' αθάνα
να μας φαντάζονται γι' ανθρώ-
πους.

Σ' ένα λιμανάκι μωβ
ξύπνησα τα χαράματα
Όχι να μη γίνω Ιώβ
μήτε να μάθω γράμματα.

Φύγε από κει μωρέ πουλί
και γέρνει η βάρκα μας πολύ
Μόνο σου πέταξε και δεσ:
ίσα που παίρνει δυό καρδιές.

Περνώντας απ' τις λυγαριές
κάποιος μου το μουρμούρισε
Το 'παν οι σκύλοι στις αυλές
κι η γάτα το χουρχούρισε.

Ένα κύμα μέσα σ' όλα
έγια λέσα έγια μόλα
Πήρε τα κρυφά μας λόγια
να τα κάνει κομπολόγια

Μόνος στον Ωκεανό

Αυτό θα πει δάρρος και τόλμη. Ο Ιάπωνας **Κενίτσι Χόριε** θα προσπαθήσει να περάσει τον Ειρηνικό Ωκεανό πάνω σε μια μικρή βάρκα φτιαγμένη από 22.000 αλουμινένια κουτιά μπίρας! Ο θαρραλέος Ιάπωνας είναι ο πρώτος στον κόσμο που θα επιχειρήσει κάτι τέτοιο κι αν τα καταφέρει, σίγουρα θα γραφτεί στο βιβλίο ρεκόρ *Γκίνες*. Όσο για την απόσταση που πρέπει να καλύψει ο Ιάπωνας είναι 16.000 χιλιόμετρα. Θα ξεκινήσει από το Τόκιο και θα τερματίσει μετά από τέσσερις ολόκληρους μήνες στο Εκουαδόρ της Νότιας Αμερικής. Η παράξενη βάρκα του θα πλέει στα ταραγμένα νερά του Ειρηνικού Ωκεανού με ταχύτητα μόλις 6 χιλιομέτρων την ώρα. Παρ' όλα αυτά το σκάφος έχει πάνω του 80 ηλιακά κύτταρα, ένα είδος δηλαδή ηλιακής ηλεκτρικής μηχανής που μετατρέπει τις ακτίνες του ήλιου σε ηλεκτρική ενέργεια. Από την ενέργεια αυτή και μόνο θα κινείται η μικρή μηχανή της βάρκας, μια και δεν υπάρχει καθόλου χώρος για καύσιμα. Τους τέσσερις αυτούς μήνες που θα μείνει στο νερό ο τολμηρός θαλασσοπόρος θα επικοινωνεί με τον κόσμο μέσω ενός ασύρματου που θα δουλεύει κι αυτός με ηλιακή ενέργεια. Καλό του ταξίδι!

Τέσσερα ζευγάρια πανέμορφοι λευκοί κύκνοι πέρασαν τον περσινό χειμώνα στην παραλία της Νέας Κίου κοντά στο Ναύπλιο κι επειδή οι κάτοικοι τους φρόντισαν και τους τάισαν, τα πουλιά ξαναγύρισαν για να περάσουν και δεύτερο χειμώνα στη φιλόξενη παραλία. Όλα πήγαν καλά, οι κάτοικοι τους δέχτηκαν με πολλή αγάπη (ιδιαίτερα τα παιδιά) και πρόσεχαν να μην τους πειράξει κανείς. Δυστυχώς όμως ένα πουλί έχασε το ταίρι του, αφού κάποιος ασυνείδητος τουφέκισε και σκότωσε τον έναν

ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΟΛΑ ΚΑΛΑ

κύκνο. Έτσι από τα 8 πουλιά που ήρθαν το φθινόπωρο τώρα θα φύγουν μόνο 7 για το καλοκαιρινό ταξίδι τους. Και δεν ξέρει κανείς αν θα εμπιστευτούν ξανά τους ανθρώπους για να γυρίσουν και του χρόνου στο λιμέρι τους...

Μήπως είδατε τον Μαξ;

Το σκυλάκι της έχασε η Χρυσή Γιακουμίδου (9 χρόνων) και μας γράφει: «Μέχρι πριν από λίγο καιρό ήμουν ένα πολύ χαρούμενο παιδάκι. Όμως τώρα είμαι πολύ στενοχωρημένη γιατί χάσαμε το σκύλο μας τον Μαξ. Είναι 13 χρόνων και φοράει δερμάτινο ταμπά περιλαίμιο. Χάθηκε

στην περιοχή της Γλυφάδας (οδός Υψηλάντου), αλλά μπορεί να βρίσκεται και μακριά. Αν κάποιο παιδί ή μεγάλος τογ έχει δει, παρακαλώ να μου τηλεφω-

νήσει. Δεν έχω αδέρφια και ήταν η αγαπημένη μου συντροφιά από τότε που γεννήθηκα. Τα τηλέφωνα μας είναι **96.27.227** και **96.49.380**.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ GRAFFITI!

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΟΡΕΣΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΟΥ

Ολα ξεκίνησαν σαν ένα παιχνίδι. Πρόκειται για μια παρέα 30-40 παιδιών ηλικίας 15-18 χρόνων από διάφορες γειτονιές της Αθήνας που τα ενώνει το κοινό τους πάθος για τα graffiti, το skate board και την pop μουσική. Στέκι τους το Πεδίο του Άρεως κάθε Σάββατο μεσημέρι. Εκεί μαζεύονται, συζητάνε, κάνουν δεξιοτεχνίες με τα πατίνια τους, ακούνε μουσική από φορητά κασετόφωνα και οργανώνουν τις καλλιτεχνικές τους εξορμήσεις. Μέχρι πρόσφατα ο φόβος των μεγάλων περιόριζε τους καλλιτεχνικούς τους ορίζοντες. Οι τοίχοι που μετατρέπονταν σε καμβάδες έπρεπε να είναι απόμετροι και να βρίσκονται κάπου όπου κανέναν δε θα ενοχλούσαν (άραγε το γκρίζο και η βρώμα των τοίχων δεν είναι πιο ενοχλητικά από τις ζωγραφιές των παιδιών;) Τελευταία όμως κάτι πάει ν' αλλάξει, και τι

αλλαγή, κοσμογονική! Κάποιος είχε την ιδέα και όλοι συμφώνησαν: «Γιατί δεν ζωγραφίζουμε τις περιφράξεις των έργων του Μετρό;» Η ιδέα είχε πέσει και η υλοποίησή της δεν ήταν μακριά. Κάποιοι ανέλαβαν τις επαφές με τη διεύθυνση του Μετρό και κάποιοι άλλοι με το Δήμο Αθηναίων. Τα αποτελέσματα απροσδόκητα. Όχι μόνο δόθηκε η άδεια αλλά και τα χρήματα για την αγορά των srag, όχι όλα αλλά αρκετά για ένα ξεκίνημα. Το πρώτο ραντεβού δόθηκε στο Μοναστηράκι κάποια Κυριακή. Δυο ώρες αργότερα ο χώρος ήταν αγνώριστος. Το κέφι και η ζωντάνια μπορούν ακόμα να μετατρέψουν τις άχαρες επιφάνειες των περιφράξεων σε επιφάνειες που τα μάτια ξεκουράζονται. Πανδαισία χρωμάτων και σχεδίων είναι το αποτέλεσμα της συλλογικότητας των παιδιών. Σειρά είχε η Ομόνοια, η Πανόρμου, το Γκάζι και ακολουθούν όλοι οι υπόλοιποι σταθμοί του Μετρό. Χιλιόμετρα ολόκληρα διαδρομών! Αν κάποια Κυριακή βρεθείτε ξαφνικά ανάμεσα σε 30-40 πολύχρωμα παιδιά που με τους ήχους ροκ μουσικής βάζουν χρώμα στη ζωή της τερατούπολης, μην ξαφνιαστείτε· είναι τα παιδιά των Graffiti!

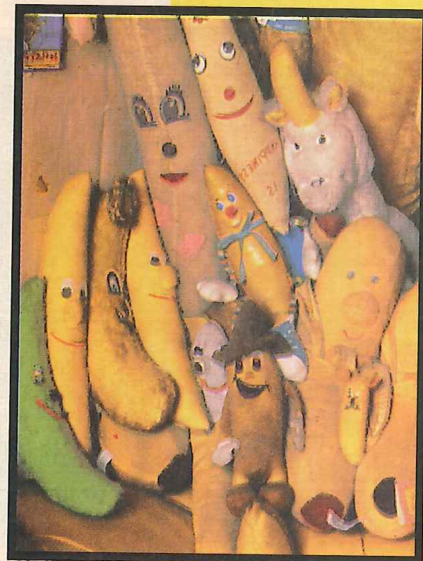
ΕΦΗΜΕΡΟΔΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΑΝΑΝΑΣ

Απίστευτο και
όμως αληθινό
μουσείο μπανάνας!
Ένας χώρος
αφιερωμένος

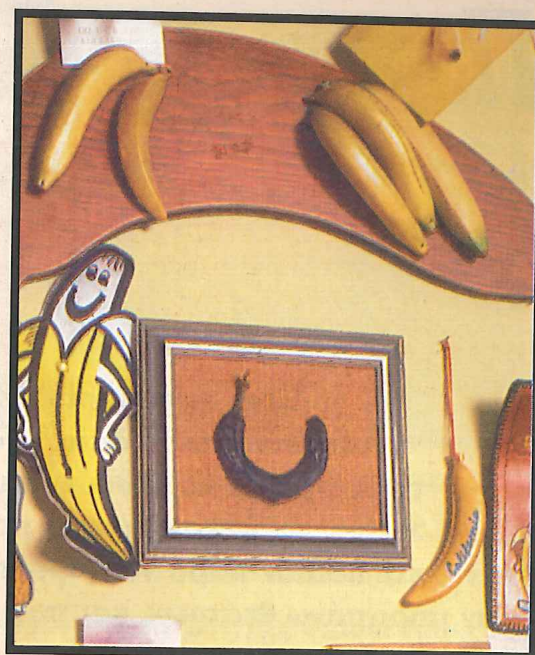
Το μουσείο μπανάνας δημιουργήθηκε από τον Ken Bannister (ή Bananister ή Bananaman ή Top Banana όπως θέλει να τον φωνάζουν) στη δεκαετία του '70. Μαζί με το μουσείο δημιουργήθηκε ο σύλλογος "φίλων της μπανάνας"

που σήμερα έχει γύρω στα 8.000 μέλη σε 18 διαφορετικές χώρες του κόσμου. Υπάρχουν κι άλλοι ανεξάρτητοι σύλλογοι "φίλων της μπανάνας" στην Ιαπωνία και στο Βέλγιο. Δύο πρώην πρόεδροι των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, ο Ρόναλντ Ρέιγκαν και ο Τζωρτζ Μπους, είναι μέλη του συλλόγου "φίλων της μπανάνας". Το μουσείο και τα κεντρικά γραφεία

στο γλυκό
κίτρινο φρούτο που
αγαπάμε
τόσο πολύ.

στεγάζονται στον ίδιο χώρο με ένα κατάστημα παραγεμισμένο με 15.000 διαφορετικά μπανανοδημιουργήματα! Ο κύριος Βαναμανα δέχεται καθημερινά δωρεές μπαναδημιουργημάτων από κάθε μεριά του πλανήτη. Μερικά από αυτά είναι μπανανοπαιχνίδια, ενώ η φαντασία και η ευρεσιτεχνία των μελών της οργάνωσης των "φίλων της μπανάνας" δημιουργεί ακόμα και μπανανοκοσμήματα. Αξιοπρόσεκτα ακόμα

είναι το μπανανοτηλέφωνο, ο μπανανοκαναπές, και το μπανανομπαστούνι του γκοιφ.

Ο Κεν μας αναφέρει ότι όλες οι δωρεές είναι καλοδεχούμενες και πως σκοπός του είναι να κάνει τους ανθρώπους να χαμογελούν συχνότερα.

"Επιστροφή των Γαλατών"

Τα εικονογραφημένα κόμικ του Αστερίξ είναι παγκοσμίως γνωστά. Εμπνευσμένοι από τον Αστερίξ και το συμπαθητικό χωριό του, οι Γαλάτες επιστρέφουν στο παγκόσμιο στερέωμα. Μια αναπαράσταση που έγινε στη Μεγάλη Βρετανία μάζεψε όλους τους γνωστούς ήρωες σαγηνεύοντας μικρούς και μεγάλους.

Πού να πάτε Τι να δείτε Τι να κάνετε

ΕΠΙΛΟΓΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΔΕΡΔΕΜΕΖΗ

Κερδίστε μια συνδρομή στο ρόδι σε αυτά τα θέατρα

Το ρόδι, σε συνεργασία με τις παιδικές θεατρικές σκηνές Ακάδημος, Αλκυονίδες και Αυλαία, δίνει την ευκαιρία στα παιδιά που αγαπούν το θέατρο να κερδίσουν μια ετήσια συνδρομή του ροδιού συμμετέχοντας στην κλήρωση που θα γίνεται σε κάθε παράσταση.

Δεν έχετε λοιπόν παρά να παρακολουθήσετε μία από τις παιδικές θεατρικές σκηνές των παραπάνω θεάτρων, και που ξέρετε, μπορεί να είστε εσείς οι επόμενοι τυχεροί!

Στο Βρετάνια «Η πεντάμορφη και το τέρας»

Τα πολύ παλιά χρόνια ζούσε σε μια χώρα μακρινή ένα άτυχο αλλά πανέμορφο βασιλόπουλο που μια κακιά μάγισσα του άλλαξε τη μορφή και τον σκλήρυνε σαν άνθρωπο. Έτσι, παρά τα πλούτη του, δε ζούσε ευτυχισμένος μέσα στον πύργο του γιατί ένιωθε πως από τη ζωή του έλειπε κάτι πολύ σημαντικό. Η αγάπη, την οποία έμελλε να γνωρίσει με τον ερχομό της καλόκαρδης πεντάμορφης. Το κλασικό αριστούργημα σε σκηνοθεσία Γιώργου Πάντζα, στο θέατρο Βρετάνια κάθε Κυριακή πρωί στις 11:00 και απόγευμα στις 3:00. Η διασκευή και τα σκηνικά είναι του Άρη Γκρέκο. Η μουσική του Ηλία Αμάξη και οι χορογραφίες της Μαρίτας Γκρέκο. Θέατρο Βρετάνια: Πανεπιστημίου 7, τηλ. 32.21.579.

Παράσταση μετά μουσικής

Στο Διάυλο Μουσικό Σπίτι, που βρίσκεται στην οδό Δράκου 9, κοντά στον Φιξ, στη λεωφόρο Συγγρού, η γνωστή μας Μαρίζα Κωχ δίνει τη δική της μουσική παράσταση: «Η γοργόνα ταξιδεύει τον μικρό Αλέξανδρο». Παραστάσεις δίνονται καθημερινά, στις 10:30 το πρωί και στις 12:00 το μεσημέρι, εκτός από Σάββατο και Κυριακή. Περισσότερες πληροφορίες στο τηλ. 92.39.588.

Περπατώ εις το «δάσος»

Μια ασυνήθιστη έκδοση οργανώνει το Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης-Μέγαρο Σταθάτου. Πρόκειται για τα καλύτερα από 4.131 έργα που έστειλαν παιδιά από 42 περιοχές της Ελλάδας, με θέμα «Το δέντρο πηγή ζωής». Στην έκθεση θα δείτε δέντρα δουλεμένα με θαυμάσια χρώματα και ποικιλία υλικών, ανθισμένα ή φορτωμένα φρούτα, με πλούσια φυλλωσιά ή κομμένα, κατεστραμένα, καμένα. Έτσι όσοι πάνε στην έκθε-

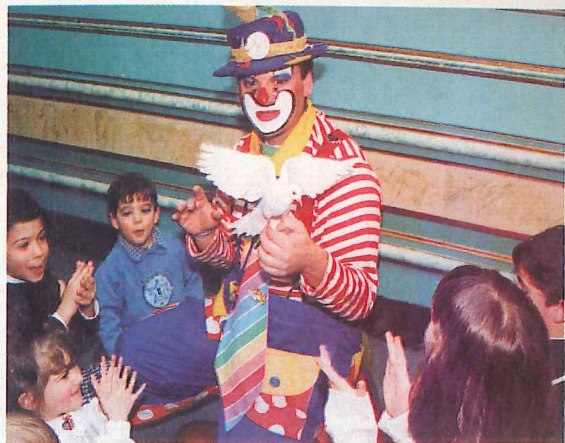
ση θα βρεθούν ξαφνικά μέσα σ' ένα ολόκληρο «δάσος» δοσμένο με φαντασία και πρωτοτυπία. Τα εγκαίνια θα γίνουν στις 8 Μαΐου στις 7 μ.μ. Για επισκέψεις σχολείων και άλλες πληροφορίες τηλεφωνείστε: 33.12.621 και 33.13.734.

«Περίπατος στους 12 μήνες»

Το Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης που βρίσκεται στην Πλάκα, Κόδρου 9, έχει διοργανώσει ένα πρόγραμμα με την ονομασία «Περίπατος στους 12 μήνες» το οποίο περιλαμβάνει ξενάγηση στο χώρο της έκθεσης, προβολή διαφανειών και συμπλήρωση εκπαιδευτικού φυλλαδίου. Το πρόγραμμα είναι κάθε Κυριακή στις 11:30 π.μ. Πληροφορίες στο τηλ. 33.12.621.

Διαστημικά Προγράμματα

Κάθε Κυριακή το Πλανητάριο, που βρίσκεται στη λεωφόρο Συγγρού απέναντι από τον Ιππόδρομο, παρουσιάζει διαστημικά προγράμματα με θέμα «Εξωγήινοι πολίτες» και «Το Βίαιο Σύμπαν». Πληροφορίες στο τηλ. 94.11.181.

Η έκπληξη της ημέρας ανήκει στους μικρούς μας φίλους. Στο «Πεντελικόν» κάθε Κυριακή είναι γιορτή. Στιγμές διασκέδασης και γέλιου περιμένουν τα παιδιά, με πρωταγωνιστή τον διασκεδαστικό κλόουν. Χαρίζει δώρα και ένα πρόγραμμα γεμάτο παιχνίδια. Μία προσφορά της κ. Πιπίτσα Βάρδη στους μικρούς φίλους.

Θεατρικές Σκηνές

Αθηνά: «Η Λίμνη των Κύκνων», τηλ. 82.37.330

Ακάδημος: «Η Κοκκίνοσκουφίτσα και ο Λύκος ο Τρελογιατρός» και «Η Χιονάτη και οι Επτά Νάνοι», τηλ. 36.25.119

Αλκυονίδες: «Πρίγκιψ και Φτωχός», τηλ. 88.15.402

Βρετάνια: «Η Πεντάμορφη και το Τέρας», τηλ. 32.21.579

Διάνα: «Ένα Κούτελο Γεμάτο Παραμύθια», τηλ. 36.28.956

Δημοτικό Θέατρο Πειραιά: «Η Χρυσή Ροδιά», τηλ. 41.70.940

Ελυζέ: «Τζέιν Έιρ», τηλ. 77.82.354

Έρευνας: «Ο Κώστας και ο Ντίνοσ... δηλαδή ο Κωνσταντίνος», τηλ. 77.80.826

Ήλιου: «Το Παραμύθι Χωρίς Όνομα», τηλ. 32.31.591

Θυμέλη: «Χάνσελ και Γκρέτελ», τηλ. 86.57.677

Θέατρο 28: «Καλέμ... Σιλέμ... Ανάκατα», τηλ. 86.56.853

Καλουτά: «Μαίρη Πόπινς», τηλ. 86.11.311

Λυρική Σκηνή: «Βαστιανός και Βαστιανή»,

τηλ. 36.12.461

Μουσούρη: «Οι Κατεργαριές του Σκαπίνου», τηλ. 32.32.391

Μικρή Πόρτα: «Οδυσσεβάχ», τηλ. 77.11.333

Μπροντγουαίη: «Τα Ρούχα του Αυτοκράτορα», τηλ. 86.20.231

Νίκης Τριανταφυλλίδη: «Η Βασίλισσα του Χιονιού», τηλ. 82.27.185

ΟΜΜΑ: «Νύχτας Καλοκαιρινής Όνειρο», τηλ. 95.82.873

Περοκέ: «Ταξίδι στο Μαγικό Κόσμο των Παραμυθιών», τηλ. 52.40.040, 52.32.132

Πολύτεχνο: «Οι Φασουλήδες του Κατσιπόρα», τηλ. 64.34.700

Παξινού: «Η Ωραία Κοιμωμένη», τηλ. 38.17.594

Ριάλτο: «Ο Χιονάνθρωπος και το Κορίτσι», τηλ. 88.27.000

Στοά: «Τα Μαγικά Μαξιλάρια», τηλ. 77.02.830

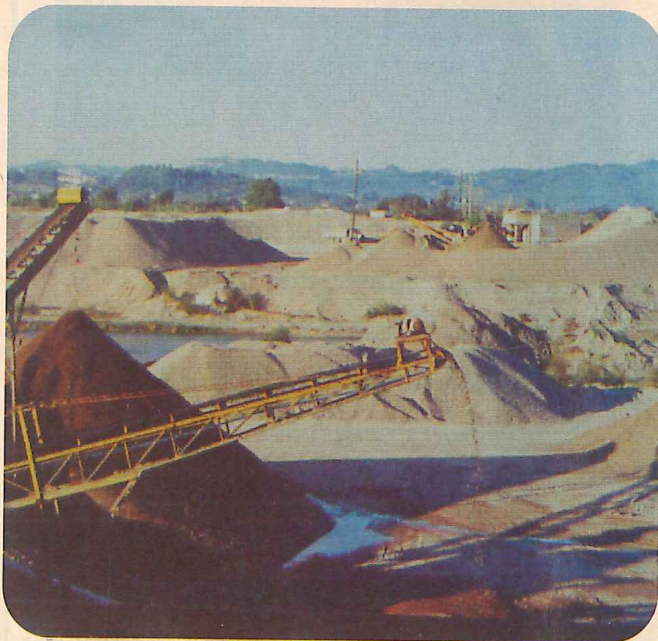
Τριανόν: «Η Βίβλος», τηλ. 86.79.535

Τέχνης Υπόγειο: «Ο Μικρός Πρίγκιπας», τηλ. 32.28.706

Υπάρχει και καλή

ΕΠΙΛΟΓΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΔΕΡΔΕΜΕΖΗ

Εντροπία (ντοκιμαντέρ ΕΤ2) Παρασκευή 19 Απριλίου

Πρόκειται για ένα οικολογικό ντοκιμαντέρ που αναφέρεται στη σχέση του σύγχρονου Έλληνα με το περιβάλλον του. Τη δημοσιογραφική επιμέλεια της εκπομπής έχει η κ. Χ. Φράγκου.

Γεια σου, Σπένσερ στην ΕΤ2

Τηλεοπτικό μαγκαζίνο με ζώα και κούκλες που το παρουσιάζει ο παρουσιαστής Σπένσερ, ο οποίος πολλές φορές καταφεύγει στον αυτοσχεδιασμό προκειμένου να φτιάξει μια τέλεια εκπομπή.

Οδηγός στο Σύμπαν (ντοκιμαντέρ ΕΤ2) Μ. Σάββατο

Με αστέρια, γαλαξίες, πλανήτες, κονόρκ, αστεροειδή και με ό,τι άλλο έχει σχέση με το σύμπαν ασχολείται η εκπομπή «Οδηγός στο Σύμπαν» που παρουσιάζει ο γνωστός ηθοποιός Τομ Σέλεκ.

Αν αγαπάτε το θέατρο...

Μια εκπομπή που ενδιαφέρει όσους αγαπούν το θέατρο και όχι μόνο αρχίζει στην «Εκπαιδευτική τηλεόραση» στην ΕΤ2. Πρόκειται για την εκπομπή «Μίμησις Πράξεως Σπουδαίας» που αρχίζει να προβάλλεται την Τετάρτη 14 Απριλίου. Στόχος της εκπομπής είναι ν' αναζητήσει την παιδαγωγική σημασία του θεάτρου. Μαθητές και μαθήτριες παρουσιάζουν δείγματα της προσπάθειάς τους να ερμηνεύσουν το θεατρικό λόγο, καθηγητές μιλούν για τα προβλήματα και τον τρόπο που τα αντιμετωπίζουν, ενώ άνθρωποι του θεάτρου καταθέτουν τη δική τους εμπειρία. Τη σκηνοθεσία υπογράφουν οι Πάνος Παππάς και Δέσποινα Χαραλάμπους, ενώ η μουσική είναι του Μανώλη Γαλιάτσου.

Μάιτι Μαξ στο ΜΕΓΑ

Αμερικάνικη σειρά
κινούμενων σχεδίων.

Οι περιπέτειες του Τζιν Τζιν στον ΑΝΤ-1

Αμερικάνικη σειρά
κινούμενων σχεδίων.

Δευτέρα

- 10:00 Πάλντι ο Δεινόσαυρος (ET2)
- 10:30 Κλασικά παραμύθια (ET2)
- 11:00 Γεδεών (ET2)
- 11:10 Γεια σου, Σπένσερ (ET2)
- 11:40 Πινόκιο (ET2)
- 13:15 Αρχαιολογικά παίζω και μαθαίνω (ET1)
- 15:00 Το μικρό σπίτι στο λιβάδι (ET2)
- 16:30 Ντοκιμαντέρ: «Το ελληνικό περιβάλλον» (ET1)
- 16:30 Ιστορίες της οδού Μπροκά (ET2)
- 16:45 Τι και γιατί

Τρίτη

- 10:00 Πάλντι ο Δεινόσαυρος (ET2)
- 10:30 Ξεχασμένα παιχνίδια (ET2)
- 11:00 Γεδεών (ET2)
- 11:10 Γεια σου, Σπένσερ (ET2)
- 11:40 Πινόκιο (ET2)
- 13:15 Πανελλήνιοι αγώνες μαθητικού θεάτρου (ET1)
- 15:00 Το μικρό σπίτι στο λιβάδι (ET2)
- 16:30 Ιστορίες της οδού Μπροκά (ET2)
- 16:45 Τι και γιατί (ET2)

Τετάρτη

- 13:15 Με το Α και το Β με το Ν και με το Σ (ET1)
- 15:00 Το μικρό σπίτι στο λιβάδι (ET2)
- 16:30 Μπάρνι (κινούμενα σχέδια ET2)
- 16:35 Δείτε πώς μεγαλώνουν (ET2)
- 16:45 Τι και γιατί (ET2)

Πέμπτη

- 11:00 Γεδεών (ET2)
- 11:10 Γεια σου, Σπένσερ (ET2)
- 11:40 Πινόκιο (ET2)
- 13:15 Ιστορίες του παππού Κάστορα (ET1)
- 16:30 Μπάρνι (κινούμενα σχέδια ET2)
- 16:35 Δείτε πώς μεγαλώνουν (ET2)
- 16:45 Τι και γιατί (ET2)

Παρασκευή

- 11:00 Γεδεών (ET2)
- 11:10 Γεια σου, Σπένσερ (ET2)
- 11:40 Πινόκιο (ET2)
- 13:15 Τα πιτσιρίκια (ET1)
Απογειωνόμαστε (ET1)
Καλησπέρα κύριε Πικάσο (ET1)
- 15:00 Το μικρό σπίτι στο λιβάδι (ET2)
- 16:30 Μπάρνι (κινούμενα σχέδια ET2)
- 16:35 Δείτε πώς μεγαλώνουν (ET2)
- 16:45 Τι και γιατί (ET2)

Σάββατο

- 7:00 Σκυλάκια εν δράσει (ANT-1)
Ο Χαζός και ο Χαζούλης, δυο υπέροχα σκυλάκια (MEGA)
Ρούμπερτ (STAR)
- 7:20 Τρανσφόρμερς: Η νέα γενιά (MEGA)
- 7:30 Οι περιπέτειες του Τζιν Τζιν (ANT-1)
Ντένις ο τρομερός (STAR)
- 7:45 Τεν Τεν (MEGA)
- 8:00 Ο Καλιμέρο και οι φίλοι του (ANT-1)
- 8:15 Κάσπερ το φαντασματάκι (ANT-1)
Φλίνστοουνς (MEGA)
Γούντι ο τρυποκάρυδος (STAR)
- 8:30 Dragon ball (ANT-1)

Η μεγάλη των μπάτσων σχολή (STAR)

- 8:45 Μάιτι Μαξ (MEGA)
- 8:50 Σπρίντερμαν (STAR)
- 9:00 Μπάτμαν (ANT-1)
- 9:15 Ντίσνεϊ κλαμπ (MEGA)
- 9:30 Σείλορμουν (ANT-1)
- 10:00 Ο Μπαγκς Μπάνι και η παρέα του (ANT-1)
Μικροί μονομάχοι (STAR)
- 10:30 Οι κυνηγοί του χαμένου θησαυρού (STAR)
- 11:00 Ποιος είναι το αφεντικό (MEGA)
VR. TROOPERS (ANT-1)
- 11:15 Ας γνωριστούμε παίζοντας (ET-1)
- 11:30 Πάουερ Ρέιντζερς (ANT-1)
- 12:00 Ο κόσμος του Ντέιβ (ANT-1)
- 12:30 Οικογένεια Γουίνσλοου (ANT-1)
- 13:15 Παιχνίδια χωρίς σύνορα (ET-1)

Κυριακή

- 6:00 Φλίπερ (STAR)
- 6:30 Ο Ασπροδόντης (STAR)
- 7:00 Σκυλάκια εν δράσει (ANT-1)
Ντούπι, ο φοβερός ντετέκτιβ (MEGA)
Ρούμπερτ (STAR)
- 7:20 Η νέα γενιά (MEGA)
- 7:30 Οι περιπέτειες του Τζιν Τζιν (ANT-1)
Ντένις ο τρομερός (STAR)
- 7:45 Τεν Τεν (MEGA)
- 8:00 Ο Καλιμέρο και οι φίλοι του (ANT-1)
Ποπάι (STAR)
- 8:15 Κάσπερ το φαντασματάκι (ANT-1)
Φλίνστοουνς (MEGA)
Γούντι ο τρυποκάρυδος (STAR)
- 8:30 Dragon ball (ANT-1)
Η μεγάλη των μπάτσων σχολή (STAR)
- 8:45 Νταρκγούνγκ Ντακ (MEGA)
- 9:00 Μπάτμαν (ANT-1)
- 9:10 Χαϊλάντερ (STAR)
- 9:15 Ντίσνεϊ κλαμπ (MEGA)
- 9:27 Ιζογκούντ (STAR)
- 9:30 Σείλορμουν (ANT-1)
- 10:00 VR. Troopers (ANT-1)
- 10:20 Το μικρό μου πόνη (MEGA)
- 10:30 Πάουερ Ρέιντζερς (ANT-1)
- 11:15 Ποιο είναι το αφεντικό (MEGA)
- 11:40 Νταντά αμέσου δράσεως (MEGA)
- 13:45 Μουσική παράδοση (ET1)
- 15:30 Αγαπημένα παραμύθια (ET2)

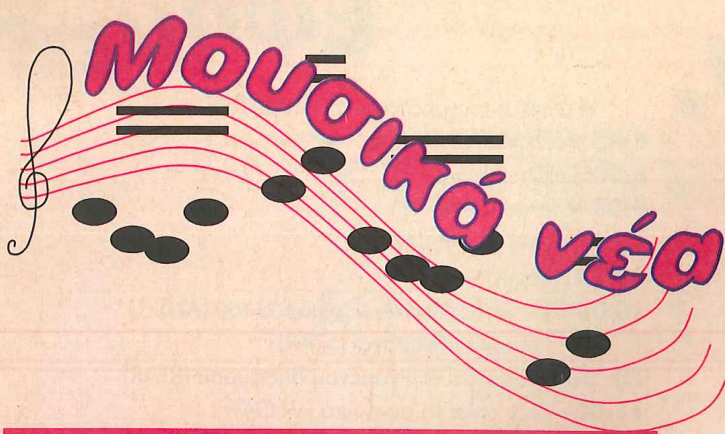
ET2

Εκπαιδευτική τηλεόραση

- Τετάρτη 17 Απριλίου στις 11:15
- Πέμπτη 18 Απριλίου 10:15
- Παρασκευή 19 Απριλίου 10:15
- Σάββατο 20 Απριλίου 9:15

- Πέμπτη 25 Απριλίου
- Πέμπτη 2 Μαΐου
- Πέμπτη 9 Μαΐου
- Πέμπτη 16 Μαΐου

Στις ώρες του προγράμματος της εκπαιδευτικής τηλεόρασης.

TAKE THAT

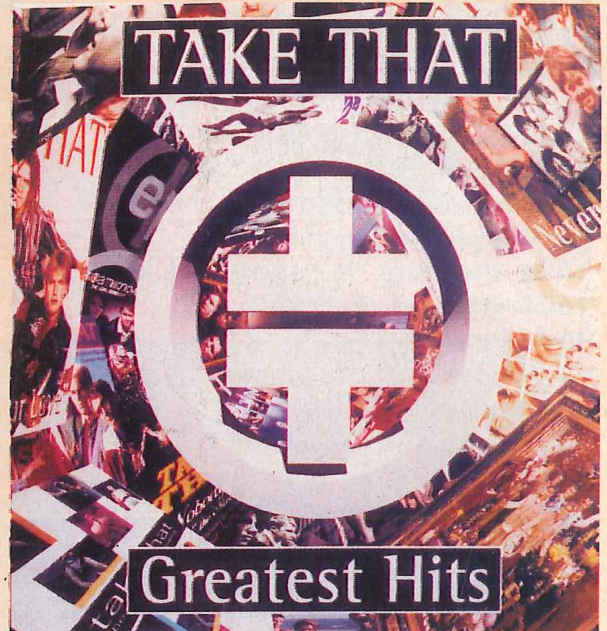
Σε λίγο καιρό όλοι μαζί θα χορτάσουμε το Greatest Hits Volume 1 των Take That.

Μετά από μία καταπληκτική πορεία οι Take That διαλύθηκαν και δημιούργησαν αναδρομικό άλμπουμ από τις καλύτερες επιτυχίες τους. Τελευταία τους επιτυχία μια διασκευή του τραγουδιού How Deep Is your love? των

Bee Gees που ήταν στο #3 το 1977. Τότε δεν υπήρχε ρόδο-chart, έτσι δεν μπορώ να σας πω πού βρισκόταν. Οι Take That ξεκίνησαν την πορεία τους όταν η Ευρωπαϊκή Αγορά ήταν "τρελαμένη" με το τότε επιτυχημένο αμερικάνικο συγκρότημα New Kids on the block. Η πρώτη τους είσοδος στο βρετανικό chart ήταν το Do what I like που μόλις έφτασε το Νο 87, εξαφανίστηκε! Μπροστά τους είχαν πολλή δουλειά, και ξεκίνησαν σειρά από συναυλίες σε σχολεία της Αγγλίας. Τελικά το 1992 το τρίτο τους single: It only takes a minute έφτασε στο Νο 7. Οι Take That τελικά είχαν γίνει ένα πετυχημένο συγκρότημα.

Απο εκεί ακολούθησε μια σειρά από επιτυχίες όπως το Back for Good, Never forget, Everything changes, Relight my fire και Pray.

Οι Take That γίνανε "χρυσό" σε όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες και στην Αμερική. Έχουν πουλήσει πάνω από 7 εκατομμύρια άλμπουμ και singles σε όλο τον κόσμο.

Παράλληλα έχουν κερδίσει ένα σωρό μουσικά βραβεία όπως τα Brit Awards, Golden Camera Awards, το Golden Otto award και το European MTV Award τον προηγούμενο Νοέμβριο στο Παρίσι.

Οι Take That φέτος γιορτάζουν την έκτη τους χρονιά σαν συγκρότημα του pop. Όταν ο Robbie Williams εγκατέλειψε το συγκρότημα, οι Take That αντί να ακολουθήσουν το ευρωπαϊκό μουσικό στερέωμα με ήχους πιο γρήγορους όπως Techno, οι Take That το γύρισαν σε πιο απαλή μουσική με ποιοτικό ήχο και καταπληκτικά φωνητικά.

Το album Greatest hits περιέχει 18 τραγούδια εκ των οποίων τα 7 ήταν #1 και τέσσερα ήταν στην πρώτη δεκάδα των βρετανικών Chart. Είναι μια συλλογή από το κορυφαίο pop συγκρότημα της δεκαετίας του '90.

ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ ΤΩΝ 10 CD

1. Κωνσταντίνος Γεωργακάκης, Κυβερνίδου 6 Αθήνα *59638 Θερινό*
2. Μαρία Κατσαμάτζιου, Άγιος Λουκάς Ευβοίας
3. Χωρεμιώτη Ελένη, 1η Πάροδος Ταξιαρχών 6 Καλαμάτα
4. Ελισάβετ Καρκάνη, Ασκυφου Σφακιών Χανιά
5. Πέτρος Ίντος, Φιλλίπου 16 Γουμένισσα
6. Κατερίνα Νικέζη, Αποστολοπούλου 24 Πεύκη
7. Σταθόπουλος Βασίλης, Θρακομακεδόνων 121 Αθήνα
8. Ανάργυρος Μερτύρης, Ερμιόνη Αργολίδας
9. Καραχεισαρίδου Χριστίνα, Βελισσαρίου 2 Δράμα *66100*
10. Βασιλική Κώτση, Μενελάου 86 Καλλιθέα

Στείλτε γρήγορα τα κουπόνια με τα αγαπημένα σας τραγούδια διότι 10 υπερ-τυχεροί θα κερδίσουν το νέο CD των TAKE THAT, GREATEST HITS VOL.1

EUROCHART 100

1. SPACE MAN-BABYLON ZOO
2. CHILDREN - ROBERT MILES
3. GANGTA'S PARADISE-COOLIO
4. MISSING - EVERYTHING BUT THE GIRL
5. HOW DEEP IS YOUR LOVE-TAKE THAT
6. LEMON TREE-FOOL'S GARDEN
7. I GOT 5 ON IT-LUNIZ
8. DON'T LOOK BACK IN ANGER-OASIS
9. JESUS TO A CHILD-GEORGE MICHAEL
10. EARTH SONG-MICHAEL JACKSON

Γεια σας Παιδιά,
Παραμένει στη κορυφή για δεύτερο μήνα το συγκρότημα Babylon Zoo με το "φουτουριστικό" Space Man. Στην δεύτερη θέση βρίσκεται ο Robert Miles με το CHILDREN, ένα τραγούδι που μου αρέσει πολύ. Νέα είσοδος των "διαλυμένων" TAKE THAT με το HOW DEEP IS YOUR LOVE στο Νο. 5. Δεύτερη νέα είσοδος στο Eurochart 100 οι Γερμανοί FOOL'S GARDEN με το ευχάριστο τραγούδι LEMON TREE. Κάποιος φίλος μου στη Γερμανία μου είπε ότι αυτό το τραγούδι το ακούνε οι Γερμανοί από τα ραδιόφωνα τους κάθε 15 λεπτά. Κάπως έτσι έχουμε κολλήσει και εμείς στο ροδο-chart με κάτι αρσενικούς καλλιτέχνες! Τέλος επιστρέφουν οι OASIS αλλά όχι με το πασίγνωστο WONDERWALL αλλά με το DON'T LOOK BACK IN ANGER.

ΡΟΔΟ-CHART

1. ΣΚΟΡΠΙΟΣ- ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΡΚΟΛΗΣ
2. ΞΑΝΑ-ΣΑΚΗΣ ΡΟΥΒΑΣ
3. GANGSTA'S PARADISE-COOLIO
4. LUCKY LOVE-ACE OF BASE
5. EARTH SONG-MICHAEL JACKSON
6. GOLDEN EYE-TINA TURNER
7. ΞΥΠΟΛΗΤΗ ΧΩΡΕΥΩ-ΚΑΙΤΗ ΓΑΡΜΠΗ
8. BOOMBASTIC-SHAGGY
9. FANATSY-MARRIAH CARREY
10. ΕΛΕΝΗ-ANNA ΒΙΣΣΗ

Ο Στέφανος Κορκολής στη μικρή 7μηνη ιστορία του ροδο-chart έχει λείψει μόνο στο τεύχος "Ιανουάριος 96". Ο ΣΚΟΡΠΙΟΣ και ΤΟ ΕΧΩ ΜΙΑ ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ ήταν πάντα στις προτιμήσεις σας. Ιδίως ο ΣΚΟΡΠΙΟΣ που αν δεν ήταν πρώτη επιλογή σίγουρα ήταν μέσα στις τρεις πρώτες. Τον Σάκη τον έχετε εγκαταλείψει λίγο. Χαρακτηριστικό είναι ότι ο Στέφανος είχε διπλάσιους σχεδόν ψήφους από τον Σάκη. Πέρα απ' το ότι ξαναφέρατε την Καιτούλα στο προσκήνιο τίποτα το διαφορετικό στον ορίζοντα. Και όμως, τι βλέπω! Μόλις στην δέκατη θέση η Άννα Βίσση με το υπέροχο τραγούδι ΕΛΕΝΗ. Μπράβο παιδιά, μία νέα είσοδος, και μια αξιοθαύμαστη τραγουδίστρια. Κανονικά δεν θα έπρεπε να σας το πώ εγώ, αλλά ο φίλος μου ο Μολύβιος, ότι το ρόδι κατάφερε και πήρε αποκλειστική συνέντευξη από την τρομερή Άννα.

Ευχαριστούμε για τα γράμματά σας. Μη ξεχνάτε να στέλνετε ένα ελληνικό και ένα ξένο τραγούδι για τα «Μουσικά Νέα» και έτσι να δημιουργήτε το δικό σας ξεχωριστό ΡΟΔΟ-CHART.

Κάθε μήνα, όλα τα γράμματα με την ψήφο σας, αυτομάτως παίρνουν μέρος σε κλήρωση με δώρο 10 CD.

Μια προσφορά της BMG.

Όνομα:

Ηλικία:

Διεύθυνση:

Ελληνικό τραγούδι:

Ξένο τραγούδι:

Ακούτε ραδιόφωνο;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

Αν ναι ποιό σταθμό;

10 CD

ΔΩΡΟ!

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΡΑΣΙΝΟ ΡΟΔΟ - ΓΚΑΛΟΠ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΓΚΟΥΡΟ

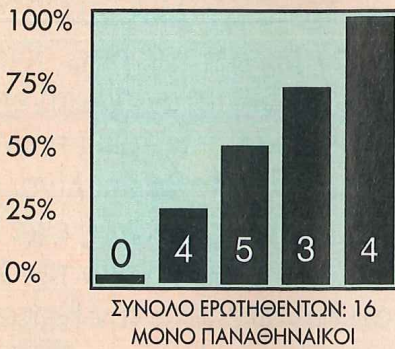
Σίγουρα ο μήνας αυτός είναι μόνο για Παναθηναϊκούς. Οι ομάδες ποδοσφαίρου και μπάσκετ είναι πολύ κοντά στο όνειρο. Στο μπάσκετ για την κατάκτηση του Ευρωπαϊκού (θα είναι η πρώτη ελληνική ομάδα) και στο ποδόσφαιρο η πρόκριση στον τελικό του Champion's League, της καλύτερης και δυσκολότερης διοργάνωσης στην Ευρώπη! Ρωτήσαμε λοιπόν πενήντα ροδόπουλα ηλικίας από 8 μέχρι 14 χρόνων να μας πουν τη γνώμη τους. (37 αγόρια, 13 κορίτσια). Από τους πενήντα οι δεκαέξι ήταν Παναθηναϊκοί, οι δεκαπέντε Ολυμπιακοί, οι δώδεκα ΑΕΚ και οι υπόλοιποι άλλες ομάδες. Για να δούμε λοιπόν τι μας είπαν:

ΕΡΩΤΗΣΗ:

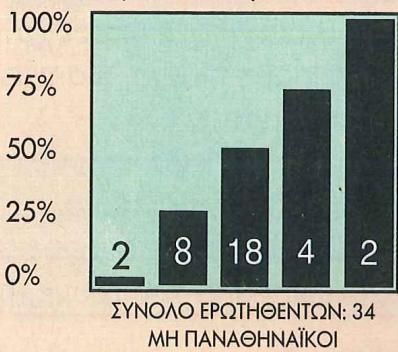
Ποιες πιθανότητες δίνεται στην ομάδα μπάσκετ να σηκώσει το Ευρωπαϊκό;

ΣΧΟΛΙΟ:

Αρκετή αισιοδοξία υπάρχει στις τάξεις των Παναθηναϊκών.

Για να δούμε τι απάντησαν οι υπόλοιποι:

ΣΧΟΛΙΟ:

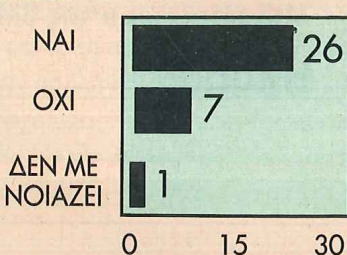
Εννοείται ότι οι δύο που απάντησαν καμία είναι Ολυμπιακοί όπως Ολυμπιακοί είναι και 6 από τους 8 που απάντησαν 25%. Οι δύο που απάντησαν 100% είναι ένας φοβητσίαρης απαισιόδοξος Ολυμπιακός και ένας Αεκτζής.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Θέλετε να κατακτήσει ο Παναθηναϊκός το Ευρωπαϊκό στο μπάσκετ; ρωτήσαμε τους 34 φίλους του αθλητισμού που δεν είναι Παναθηναϊκοί.

ΣΧΟΛΙΟ:

Τα ροδόπουλα αποδεικνύονται φιλέλληνες και αυτό μας χαροποιεί. Βέβαια, από τους 7 που είπαν όχι οι 5 είναι Ολυμπιακοί και οι 2 Αεκτζήδες. Δε νοιάζει τη Μαρία που είναι Πανιώνιος.

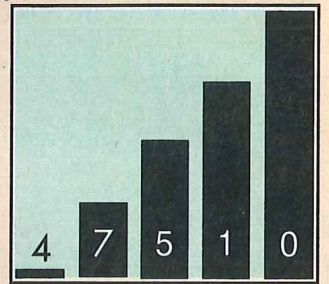
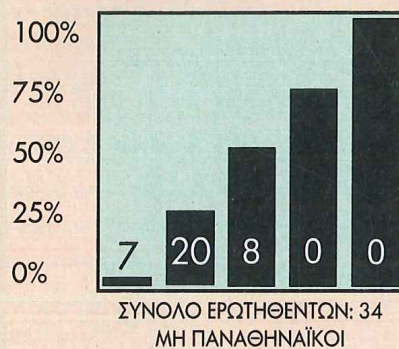

Στο ποδόσφαιρο τα πράγματα είναι σίγουρα πιο δύσκολα. Και αυτό φαίνεται και από τις απαντήσεις των ροδόπουλων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσες πιθανότητες δίνετε στο να αποκλείσετε τον ΑΓΙΑΞ;

ΣΧΟΛΙΟ: Ο φίλος μας που απάντησε 75% είναι ο Μάριος που πιστεύει ότι όσο και να έρθει το πρώτο ματς, ο Παναθηναϊκός στην Αθήνα με τον κόσμο κοντά του, θα περάσει σχεδόν... σίγουρα!

Για να δούμε τι απάντησαν οι υπόλοιποι:

ΣΧΟΛΙΟ:

Χαρακτηριστικό είναι ότι οι 27 που απάντησαν καμία και 25% είναι όλοι τους Ολυμπιακοί και Αεκτζήδες!

ΕΡΩΤΗΣΗ για τους 34 μη Παναθηναϊκούς: Θέλετε ο Παναθηναϊκός να κερδίσει το κύπελλο πρωταθλητριών και στο ποδόσφαιρο;

ΣΧΟΛΙΟ: Στο ποδόσφαιρο τα ροδόπουλα φαίνονται λιγότερο φιλέλληνες, αλλά δεν πειράζει.

Και κλείνοντας αυτό το μίνι γκάλοπ ρωτάμε τους Παναθηναϊκούς: Τι προτιμάτε; Κύπελλο πρωταθλητριών στο μπάσκετ ή πρόκριση στον τελικό του

Champion's League και μετά βλέπουμε;

ΣΧΟΛΙΟ: Σίγουρα φαίνεται ότι προτιμάνε το κύπελλο έστω στο μπάσκετ, μια που, όπως μας είπε ο Δημήτρης, σημασία δεν έχουν οι τελικοί αλλά το κύπελλο και η πρώτη θέση. ■

Ο καλύτερος νεαρός Έλληνας ποδοσφαιριστής σε στιγμές που πετάει! Για να δούμε, κόντρα στην ΑΕΚ στον μεγάλο τελικό ποιος θα παίξει καλύτερα. Ο Ντέμης ή ο δικέφαλος;

Ο Απόλλων μπορεί να μην έχει πολλούς οπαδούς, έχει όμως λίγους και καλούς... Άντε και καλή επιτυχία στον τελικό του κυπέλλου!

Οι παίκτες του Άγιαξ πανηγυρίζοντας το γκολ πέρσι στον τελικό του Champion's League κόντρα στη Μίλαν. Δεν τους φτάνει το κύπελλο

αυτό; Γιατί δεν αφήνουν και κανέναν άλλο να το πάρει; Άντε, παιδιά, πολύ πανηγυρίσατε. Ήρθε τώρα η σειρά άλλων!

Ο κύριος που κρατάει την μπάλα και είναι έτοιμος να σκοράρει λέγεται Νίκος Χατζής. Ο κύριος αυτός είναι ήδη παγκόσμιος πρωταθλητής με τους εφήβους το καλοκαίρι και αποτελεί το μέλλον του ελληνικού μπάσκετ. Είμαστε σίγουροι ότι η σχέση του με τον Νίκο Γκάλη δεν είναι μόνο ότι έχουν το ίδιο όνομα, αλλά είναι και γηπεδική. Ύστερα από σκληρή προπόνηση ο Νίκος μπορεί να ξανανεβάσει στο μέλλον, το ελληνικό μπάσκετ πολύ ψηλά. Τυχεροί οι Αεκτζήδες που τον έχουν.

Πλάκα πλάκα τόσα χρόνια Ολυμπιακός, το μόνο κύπελλο εκτός Ελλάδας το πήραν τα παλικάρια στο Βόλλεϊ. Το ότι έγινε ο τελικός στον Πειραιά και το ότι δεν υπήρχαν Ιταλοί στο κυπελλούχων είναι δευτερεύουσας σημασίας. Γιατί ο Παναθηναϊκός τόσα χρόνια τι έχει κερδίσει; (Αμα εν τω μεταξύ σηκώνει το Ευρωπαϊκό στο μπάσκετ, θα επανορθώσουμε στο επόμενο τεύχος!)

Το ξέρουμε ότι φέτος παίζουμε το καλύτερο ποδόσφαιρο. Ζηλεύουμε πολύ τον Παναθηναϊκό που στην Ευρώπη πετάει και θα κάνουμε το παν να του πάρουμε το πρωτάθλημα. Για να δούμε τι θα γίνει!

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ

Για όλους

Με τα αρχικά των λέξεων σχηματίζεται το παρατσούκλι του πιο θεαματικού ασιστάκια του μπάσκετ.

- Ο καλύτερος Έλληνας αμυντικός. Μοναδικό του μειονέκτημα οι πολλές κάρτες που "τρώει".
- Ομάδα ποδοσφαίρου συμπαθέστατη που είναι ικανή για την έκπληξη ακόμα και σε μεγάλο τελικό...
- Ο πιο αστείος πρόεδρος στην ιστορία του ελληνικού ποδοσφαίρου.
- Το παρατσούκλι του κυρίου Μακ Ντάνιελ.
- Χώρα της Ευρώπης που μπασκετικά τα πάει καλύτερα από μας, κυρίως στους τελικούς. Ελπίζουμε φέτος να σταματήσει το κακό αυτό.
- Ο καλύτερος Έλληνας τριποντάκιας. Λίγο πιο ψηλός να ήταν και λίγο πιο γρήγορος και το NBA θα τον παρακαλούσε...

ΚΟΡΩΒΟΚ
ΙΣΤΑΝΙΑ
ΖΕΒΙΕΡ
ΤΡΟΧΑΝΑΣ
ΑΠΟΛΑΩΝ
ΜΑΩΝΑΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

Για λίγους

Με τα αρχικά των λέξεων σχηματίζεται το όνομα ομάδας της Ιταλίας που μας θυμίζει λίγο Ντιεγκίτο...

- Το μικρό όνομα πρίγκιπα, Έλληνας πια προπονητής.
- Σούπερ μπασκετμπολίστας του Παναθηναϊκού που τα τρίποντά του μπαίνουν άνετα, κυρίως όταν είναι ακίνητος.
- Στο SUBBUTEΟ η ομάδα ποδοσφαίρου της Πορτογαλίας που ψάχνουμε έχει χρώματα μπλε-άσπρο.
- Ο μαυράκος του ελληνικού μπάσκετ που θυμίζει Τζόρνταν.
- Ο πιο ψηλός και αγαδός γίγαντας που έχει παίξει ποτέ μπάσκετ στην Ελλάδα.
- Η ομάδα που πρωτοέπαιξε μπάσκετ ο Γιαννάκης.

ΙΩΝΙΚΟΣ
ΝΟΝΤΕΡΝΤΕΪΑ
ΟΥΓΚΙΝΣ
ΠΟΡΤΟ
ΑΒΕΡΤΗΣ
ΝΤΟΛΣΑΝ
ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

Φώτο-Κουίζ

1. Ποιος είναι ο παίκτης που πανηγυρίζει; Είναι ξένος και λίγο κοντούλης.

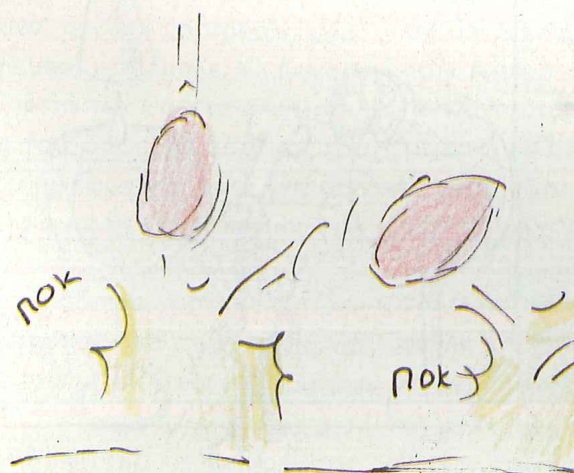
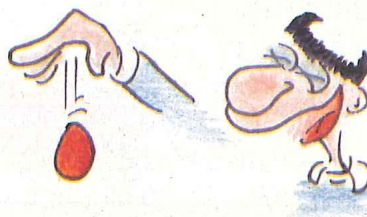
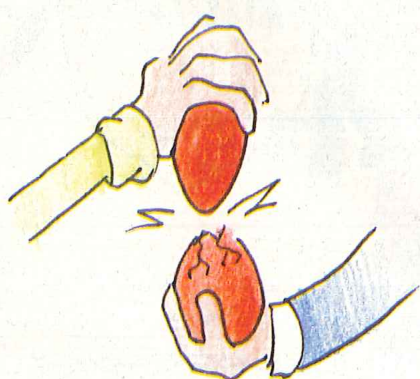

2. Ποιος είναι ο κύριος με τα κόκκινα και το Νο 8;

1. Ο Χολάν Χοσέ Μπορέλι.
2. Ο μεγάλος τριποντάκιας Έντν Τζόρνταν.
- Άμα έπαιξε φέτος, ο θρύλος θα ήταν στο Παρίσι!

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΤΡΕΧΑΛΑΣ & ΤΟΥ ΠΙΛΑΦΑ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΕΝΑ ΓΕΥΣΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ
ΜΕ ΤΗ ΧΙΛΑΡΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΟΥΡΗΣ

Φρέσκια Λεμονάδα

Υλικά:

3 μεγάλα

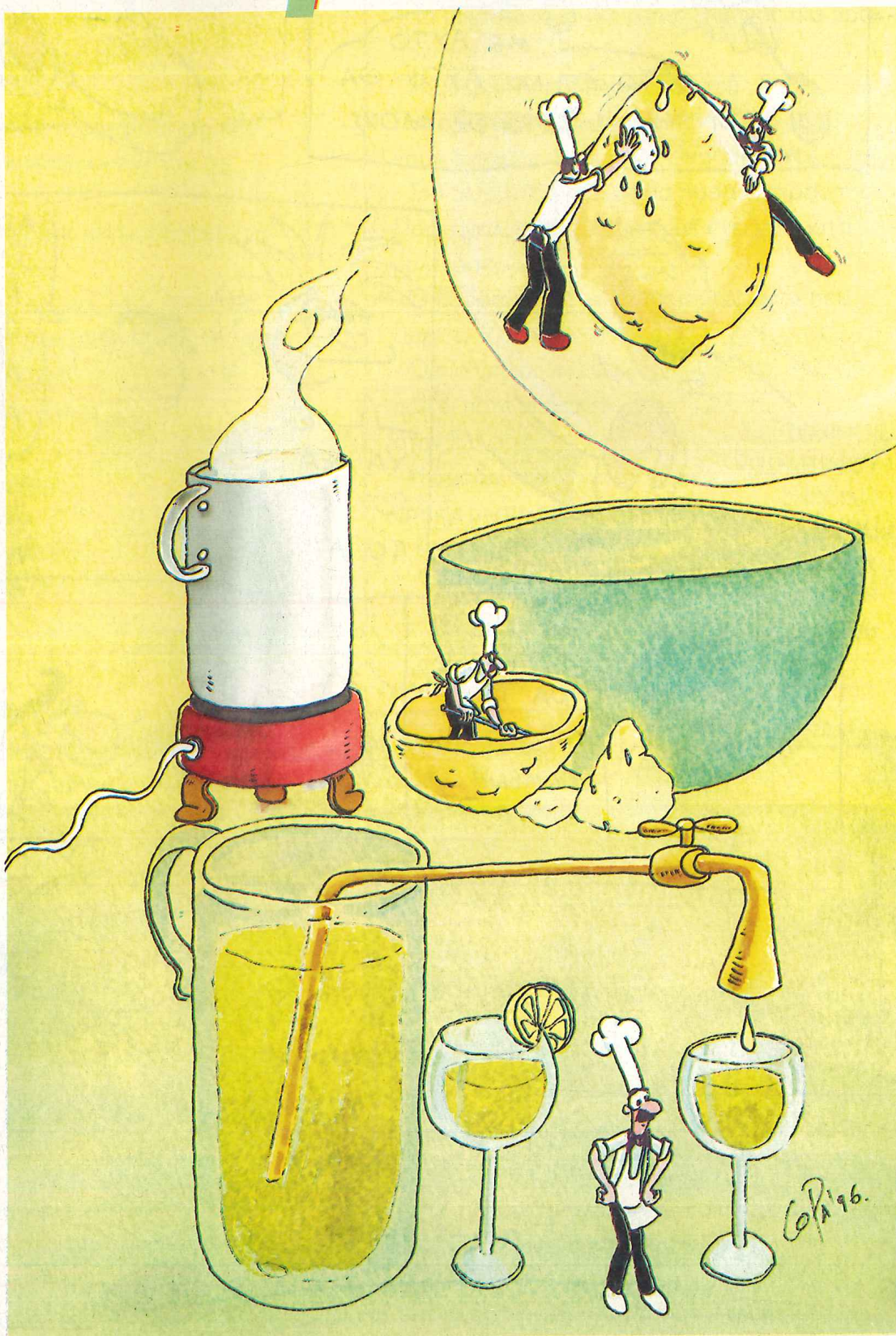
ζουμερά λεμόνια

100 γρ. ζάχαρη

1½ λίτρο νερό

Εκτέλεση:

Πλένετε τα λεμόνια και τα στύβετε στο λεμονοστύφτη. Βάζετε τις δύο λεμονόκουπες σ' ένα λεκανάκι με τη ζάχαρη. Βράζετε το νερό. Με πολλή προσοχή χύνετε το βρασμένο νερό στο λεκανάκι με τις λεμονόκουπες και τη ζάχαρη και ανακατεύετε μέχρι να λιώσει η ζάχαρη. Μετά το αφήνετε να κρυώσει. Σουρώνετε το μείγμα σε μια κανάτα και προσθέτετε το φρέσκο χυμό λεμονιού. Το αφήνετε στο ψυγείο μια νύχτα να κρυώσει καλά.

Πανσέδες

Η πράσινη γωνιά

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΩΠΟΝΟ
ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΠΑΠΑΘΕΟΧΑΡΗ

πολύχρωμες
πινελιές
της ανοιξιάτικης
φύσης

Ο Μάιος είναι ο μήνας των λουλουδιών. Τα λουλούδια βρίσκονται παντού, στα πάρκα, στα παρτέρια του κήπου, στις βεράντες και τα μπαλκόνια. Οι πανσέδες είναι τα πολύχρωμα μικρά λουλούδια που μπορούν να στολίσουν και την πιο μικρή γωνιά, μια και άνετα μπορούν να καλλιεργηθούν στις γλάστρες.

Η επιστημονική ονομασία του πανσέ είναι «ίο το τρίχρωμο» και αυτό γιατί σε κάθε άνθος μπορούμε να συναντήσουμε ακόμα και τρεις χρωματισμούς. Τα χρώματα μπορεί να είναι βαθύ κόκκινο, κόκκινο, ρόδινο, πορτοκαλί, κίτρινο, λευκό, μοβ, μπλε. Ο πανσές είναι φυτό των εύκρατων χωρών, τόσο του βόρειου όσο και του νότιου ημισφαιρίου. Είναι ένα από τα λίγα φυτά με τις διασταυρώσεις του οποίου ασχολήθηκαν για 100 και περισσότερα χρόνια επιστήμονες γενετικής από την Αμερική και την Ευρώπη με αποτέλεσμα να δημιουργήσουν τις πολλές και καταπληκτικές ποικιλίες από

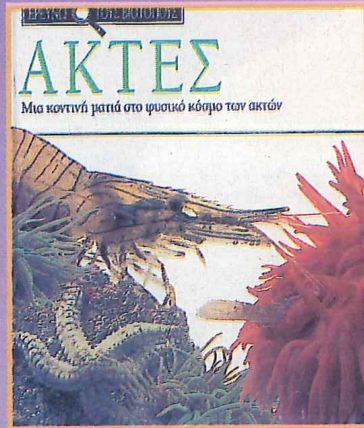
άποψη μεγέθους και χρωμάτων των λουλουδιών. Ο πανσές ανθίζει πολύ νωρίς. Από τον Ιανουάριο ή και Δεκέμβριο ακόμα στη νότια Ελλάδα και από το Φεβρουάριο-Μάρτιο στη βόρεια όταν οι θερμοκρασίες του χειμώνα δεν είναι πολύ χαμηλές. Συνεχίζει την άνθησή μέχρι και τον Ιούνιο.

Ο πανσές αναπτύσσεται σε όλα σχεδόν τα εδάφη του κήπου, αλλά καλύτερα σ' αυτά τα εδάφη που ποτίζονται τακτικά, που αποστραγγίζονται πολύ καλά και τα βλέπει ο ήλιος κατά το χειμώνα και την άνοιξη. Αναπτύσσεται αρκετά καλά και σε ημισκιερά εδάφη, αλλά παράγονται περισσότερα φύλλα και λιγότερα άνθη. Μπορεί να καλλιεργηθεί και το καλοκαίρι, αλλά σε ημισκιερά και δροσερά εδάφη γιατί δεν αντέχει στις υψη-

λές θερμοκρασίες και ελαττώνεται η άνθησή του. Συνήθως ο πανσές πολλαπλασιάζεται μόνος του από το σπόρο που πέφτει στο έδαφος.

Απαραίτητο είναι το κόψιμο ανά 15-20 ημέρες των υπερώριμων λουλουδιών για να εμποδιστεί η παραγωγή των σπόρων που εξαντλούν το φυτό σε θρεπτικά συστατικά και να συνεχιστεί η άνθιση.

Λίπανση κάθε 2-3 εβδομάδες δίνει εξαιρετικά αποτελέσματα, τόσο σε βλάστηση όσο και σε ανθοφορία. Νεαρά φυτά πανσέ μπορείτε να βρείτε στις λαϊκές αγορές και στα φυτώρια. Στα καταστήματα που πουλάνε είδη κήπου θα βρείτε σπόρους πανσέ σε σακουλάκια και ένα πλήρες λίπασμα σε μικρή συσκευασία.

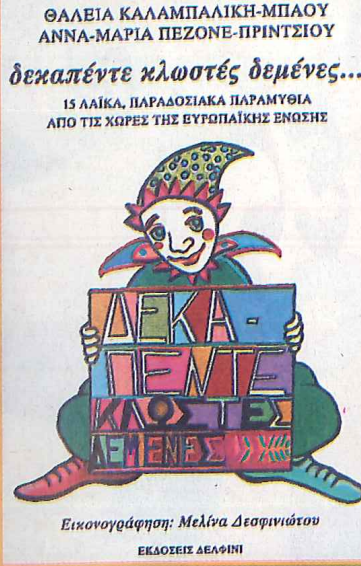
ΑΚΤΕΣ

**Από τη σειρά: Ερευνώ
τους Βιότοπους
του Christiane Gunzi**

Φωτογράφιση: Frank Greenaway

Εκδόσεις Ερευνητές
Αθήνα 1993, σελ.29.

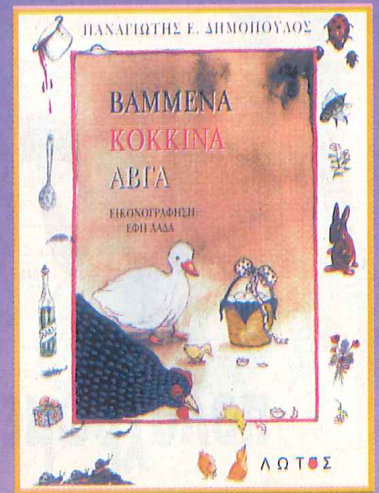
Με τις καταπληκτικές φωτογραφίες του FRANK GREEN AWAY, το παιδί, διαβάζοντας το βιβλίο, ερευνά το βιότοπο της Ακτής. Η ζωή στις ακτές, τα ψεύτικα λουλούδια, τα υδρόβια φυτά, τα θαλασσινά αγκάδια, τ' αστέρια του βυθού, καθώς επίσης κι ένα χρήσιμο Ευρετήριο - Λεξιλόγιο που βρίσκεται στο τέλος, είναι μερικά απ' τα επιμέρους δέματα του βιβλίου.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΚΛΩΣΤΕΣ ΔΕΜΕΝΕΣ...

της Θάλεια Καλαμπαλίκη -
Μπάου και Άννα Μαρία
Πεζόνε Πρίντσιου
Εικονογράφιση: Μελίνα
Δεσφινιώτου
Εκδόσεις Δελφίни
Αθήνα 1994, σελ.102.

Δεκαπέντε λαϊκά, παραδοσιακά παραμύθια από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την Ελλάδα εκπροσωπεί "Το πιο γλυκό ψωμί", ενώ ο αναγνώστης θα μπορέσει επίσης να βρει μέσα στις σελίδες του βιβλίου παραμύθια από την Αγγλία, την Αυστρία, το Βέλγιο, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Δανία, την Ιρλανδία, την Ισπανία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο, την Ολλανδία, την Πορτογαλία, τη Σουηδία, και τη Φιλανδία. Ευρωπαϊκά παραμύθια σε 100 πολύχρωμες μικρές σελίδες.

ΒΑΜΜΕΝΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΒΓΑ

Κείμενο: Παναγιώτης
Ε. Δημόπουλος
Εικονογράφιση: Εφη Λαδά
Εκδόσεις Λωτός
Αθήνα 1996, σελ.36.

Από τις ελάχιστες-αν όχι μοναδική-πασχαλινές ιστορίες που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΛΩΤΟΣ. Η συναρπαστική περιπέτεια ενός αυγού που δεν ήθελε να το βάψουν! Μια ιστορία που βασίζεται στο πατροπαράδοτο πασχαλινό έθιμο του βαψίματος των αυγών. Ξεκινώντας από την παχουλή κι όλο χάρη κότα που γεννά το αυγό καταλήγει σ' ένα ευρηματικό κι απρόοπτο τέλος. Ευχάριστο βιβλίο, με χιούμορ και φαντασία που συνοδεύεται από την εξαιρετική εικονογράφιση της Έφης Λαδά. Συστήνεται ανεπιφύλακτα ως ένα από τα καλύτερα πασχαλινά δώρα!

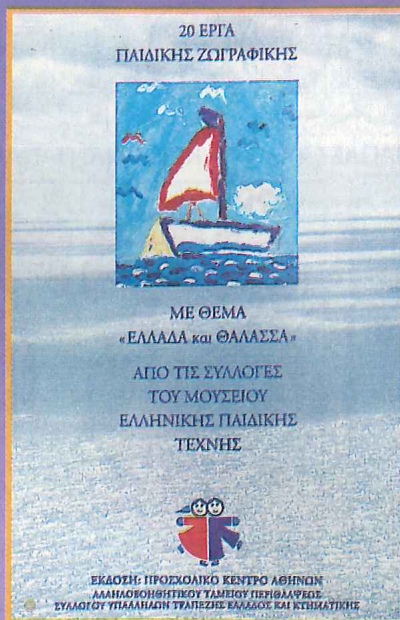
ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Του ποιητή Κριστιάν
Μόργκενστερν
Απόδοση στα ελληνικά
Μαριανίνας Κριεζή
Κωστάκης Ι. Κριεζής
Εικονογράφηση:
Λίζαμπεδ Ζβέργκερ
Εκδόσεις Άμμος

Τριάντα ευφάνταστα,
τρυφερά αλλά, και πολύ
αστεία "τραγουδάκια" που
όλα κρύβουν έναν πυρήνα
σοφίας και έχουν άρωμα
ποίησης.

Την απόδοσή τους στα
ελληνικά έκαναν η
Μαριανίνα Κριεζή και ο
Κωστάκης Ι. Κριεζής.
Εικονογραφημένα από τη
διάσημη Βιεννέζα Λίζαμπεδ
Ζβέργκερ που τιμήθηκε με
το βραβείο Άντερσεν το
1990.

Ένα παιδικό βιβλίο γλυκό
και περιεκτικό σαν γεμιστό
μπισκότο.

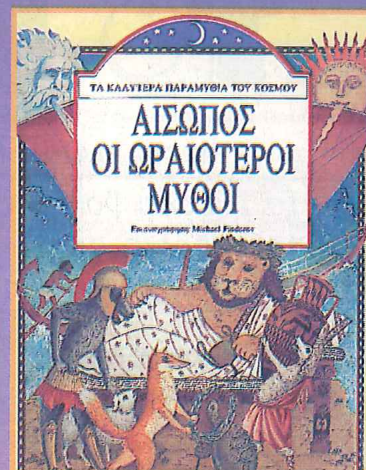

ΕΡΓΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΕ ΘΕΜΑ "ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ"

Έκδοση: Προσχολικό Κέντρο
Αθηνών

Είκοσι έργα παιδικής
ζωγραφικής που
προέρχονται απ' τον όο
ετήσιο Πανελλήνιο
Διαγωνισμό Παιδικής
Ζωγραφικής που είχε
προκηρύξει το 1992 το
Μουσείο Μηλεών Πηλίου με
θέμα "Ελλάδα και
Θάλασσα".

Η επιλογή των έργων έγινε
από μέλη της
Συμβουλευτικής Επιτροπής
του Μουσείου Ελληνικής
Παιδικής Τέχνης με κριτήρια
την πηγαία έκφραση των
παιδιών, την αισθητική αξία
της εικόνας, την πρωτοτυπία
και το ενδιαφέρον της
σύνδεσης.

ΑΙΣΩΠΟΣ ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΜΥΘΟΙ

Μετάφραση: Ντόση
Ιορδανίδου
Εικονογράφηση: Μιχαήλ
Φιοντόροφ
Επιμέλεια: Λότη Πέτροβιτς -
Ανδρουτσοπούλου
Εκδόσεις Πατάκη
Αθήνα 1994, σελ.100.

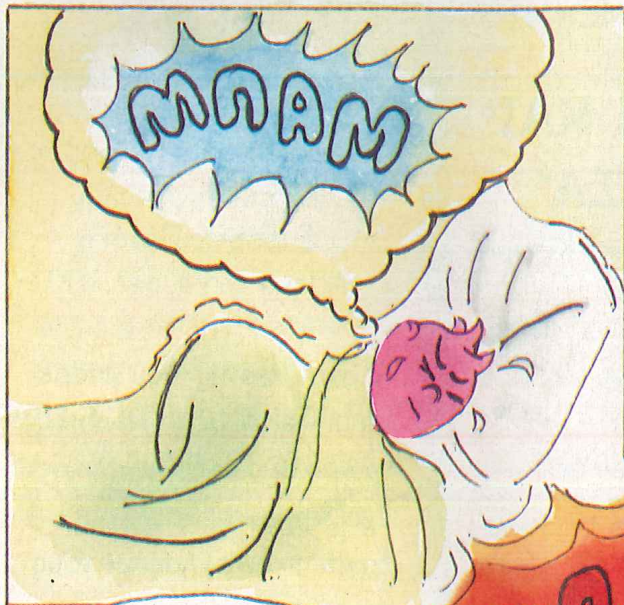
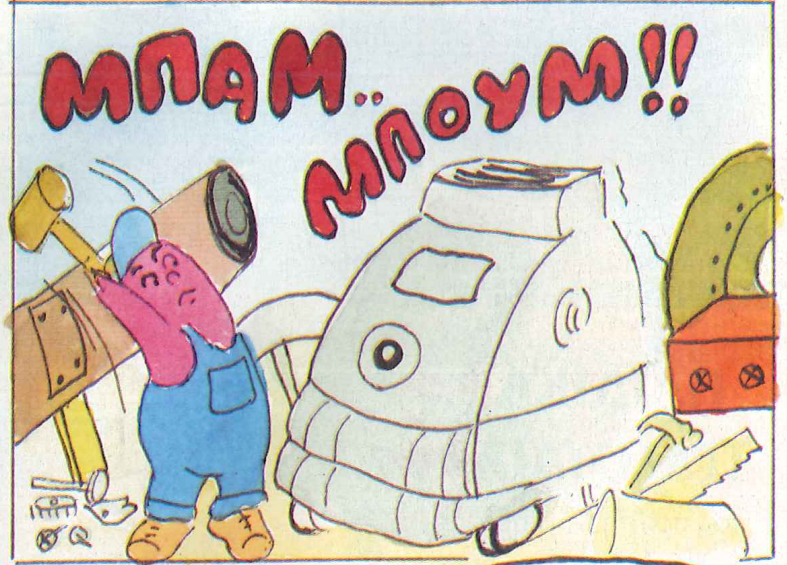
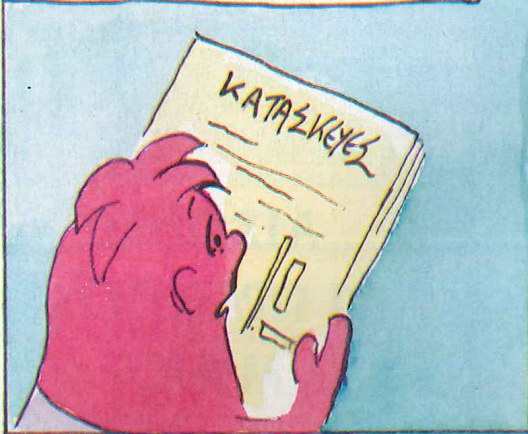
Ο αναγνώστης-που μπορεί
να μην είναι μόνο το παιδί
αλλά και ο κάθε ενήλικος-
έχει την ευκαιρία να
ξαναεπικοινωνήσει με τους
πιο γνωστούς αισώπειους
ήρωες (λύκο, αρνάκι,
λιοντάρι, ποντίκι, χελώνα,
λαγό κ.ά.) μέσα από το
κείμενο, αλλά και να τους
αντικρίσει "ολοζώντανους"
μπροστά του, σύμβολα
καθημερινά όσο και
διαχρονικά.

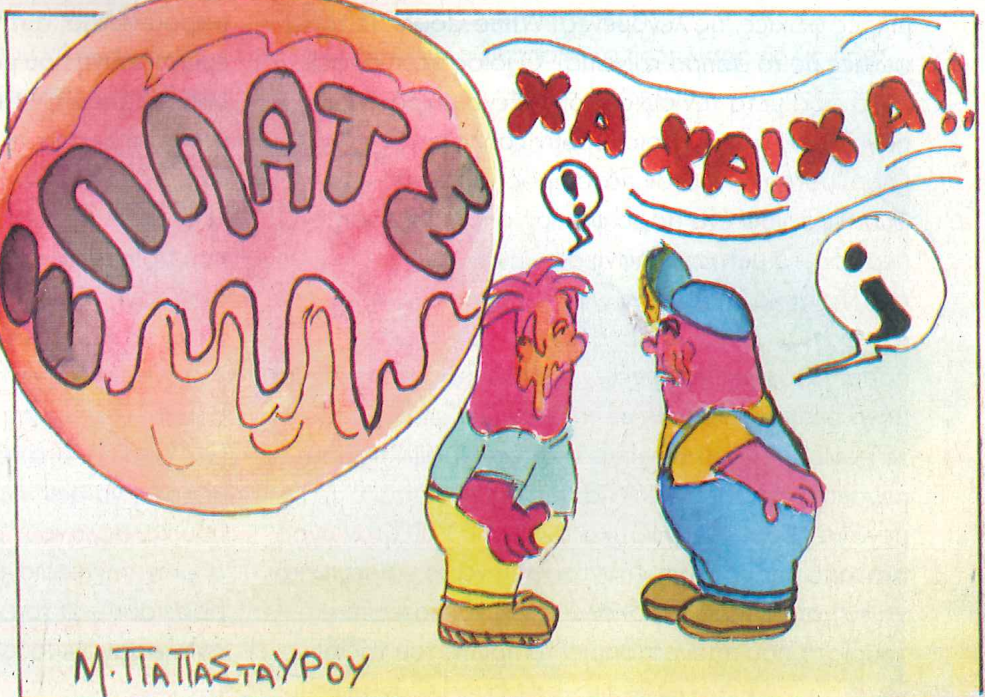
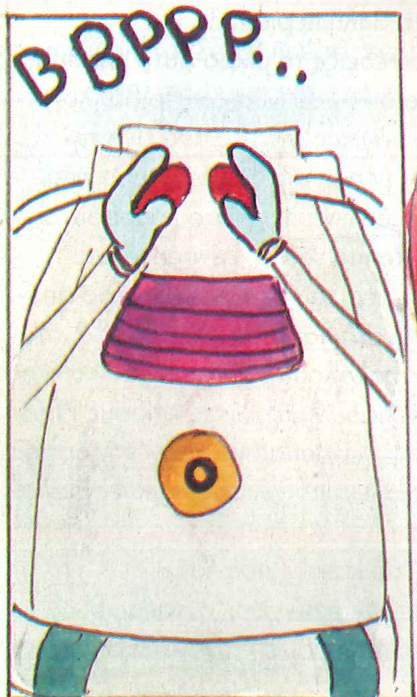
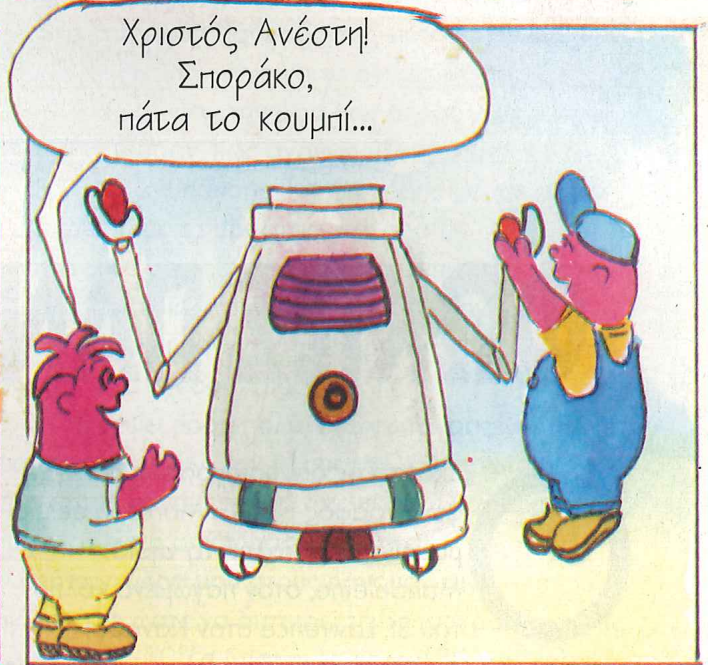
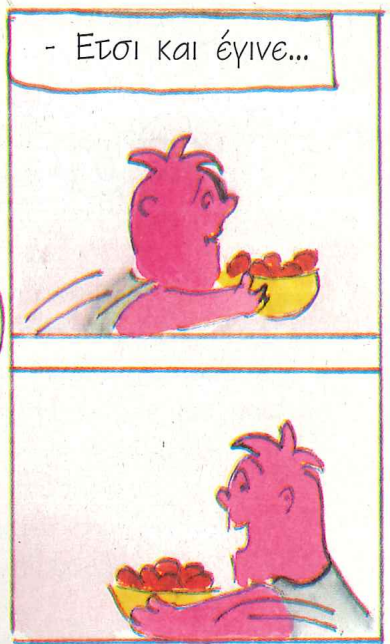
Μια καλαίσθητη έκδοση,
γεμάτη χιούμορ -με μία
ακόμα ευχάριστη νότα για
τους αναγνώστες της: ένα
πρωτότυπο κουιζ-έκπληξη.

ΤΟ ΡΟΔΟΣΠΙΤΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ ΚΕΙΜΕΝΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Το Σποράκι βοηθάει
το Σποράκο σε μία
σπουδαία κατασκευή

Τα ζώα
και εμείς

ΦΩΚΙΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ

Ο Σκοτσέζος δημοσιογράφος και φωτογράφος Neil G. Morrison σε μια μακρινή αποστολή στα νησιά Mandeleine, στον παγωμένο κόλπο του St. Lawrence στον Καναδά, πραγματοποίησε ένα ρεπορτάζ με θέμα τις υπέροχες μικρές φώκιες, τις λεγόμενες "White Coats" (είναι οι φώκιες με το άσπρο τρίχωμα). Ο ίδιος περιγράφει: «Μια ώρα μετά την άφιξή μου σε ένα μικρό παγόβουνο, κι ενώ βρισκόμουν ξαπλωμένος μπρούμυτα πάνω στον πάγο προσπαθώντας να φωτογραφίσω ένα μωρό φώκιας από απόσταση περίπου 15 μέτρων, ξαφνικά το μικρό με αντιλήφθηκε. Άρχισε να γλιστρά προς εμένα, στριφογυρίζοντας και βγάζοντας συνεχόμενες, παραπονιάρικες κραυγές. Το μωρό-φώκια σταμάτησε μόνο όταν ακούμπησε με τη βρεγμένη μουσούδα και τα μουστάκια του το φακό της φωτογραφικής μου μηχανής. Μύρισε τα γάντια μου και με κοίταξε με τα μεγάλα μαύρα εκφραστικά του μάτια που ήταν υγρά σαν από κλάμα, επιτρέποντάς μου να το χαϊδέψω και να το γαργαλήσω. Προκαλώ οποιονδήποτε—τον τουρίστα που πραγματοποιεί το πρώτο του ταξίδι

στην άγρια φύση, το φωτογράφο, τον επιστήμονα που ασχολείται με τις φώκιες και που έχει σίγουρα δει χιλιάδες μωρά φώκιας κατά τη διάρκεια των ερευνών του—να μπορέσει να μην ερωτευτεί κεραυνοβόλα αυτό το υπέροχο μικρό πλάσμα.

»Αυτή η φυσική επαφή που ξεκίνησε από τη μεριά του μωρού-φώκια, αυτή η απλή περιέργεια και εμπιστοσύνη που μου έδειξε το μικρό αυτό πλάσμα ενώ βρισκόμουν στο δικό του φυσικό περιβάλλον, ήταν μια από τις πιο μαγικές στιγμές που είχα την ευκαιρία να ζήσω τις μέρες της διαμονής μου εκεί. »Εκείνο το παγωμένο πρωινό πήγα στο παγόβουνο που βρίσκεται στον κόλπο του St. Lawrence, μια διαδρομή 30 λεπτών περίπου με το ελικόπτερο από τα νησιά Mandeleine στα παράλια του Καναδά, στον Ατλαντικό, για να παρακολουθήσω το μοναδικό αυτό θέαμα: τη γέννηση χιλιάδων μωρών του είδους *Phoca Gelandica*. Στα τέλη Φεβρουαρίου—αρχές Μαρτίου μπορείς να δεις κυριολεκτικά χιλιάδες έγκυες φώκιες που καταφτάνουν από την Αρκτική για να γεννήσουν σ' αυτή την περιοχή. Οι φώκιες που ζουν βορειοδυτικά του Ατλαντικού χωρίζονται σε δύο αναπαραγωγικούς πληθυσμούς: 1. στον πληθυσμό

"Fronti" που ζει στη *Newfoundland* και 2. στον πληθυσμό "Gulf" που επισκέφθηκα.

»Αυτά τα θαλάσσια -εξαιρετικά κοινωνικά- θηλαστικά πορεύονται μέσα από κανάλια που βρίσκονται κάτω από τους πάγους, σχηματίζουν ομάδες και λίγες μέρες μετά την άφιξή τους σ' αυτά τα παγωμένα μέρη οι θηλυκές θα γεννήσουν από ένα μωρό.

Το νεογέννητο ζυγίζει 10 κιλά, δεν έχει ακόμα το απαραίτητο λίπος στο δέρμα του για να προστατευτεί από το κρύο και είναι καλυμμένο με κίτρινο ματωμένο τρίχωμα (σημάδι της γέννησης). Σχεδόν αμέσως δηλάζει το πλούσιο σε συστατικά γάλα της μητέρας του και μεγαλώνει κατά 2 κιλά την ημέρα.

»Τις πρώτες 3-4 μέρες το μωρό-φώκια είναι αναγνωρίσιμο από το κίτρινο τρίχωμά του, το οποίο έχει πάρει από το υγρό που το περιβάλλει μέσα στη μήτρα. Καθώς αυτό το χρώμα αρχίζει να φεύγει, το νεογέννητο αποκτά άσπρο τρίχωμα και ξαφνικά γίνεται το πιο φωτογενές και ευδιάκριτο είδος φώκιας. Ο συνδυασμός του άσπρου χνουδωτού τριχώματος, τα μεγάλα μαύρα μάτια και η εικόνα που δίνει μοιάζοντας απροστάτευτο, έχουν κάνει αυτό το πλάσμα ένα σύμβολο για τους λάτρεις της άγριας φύσης σε όλο τον κόσμο.

Όταν το νεογέννητο γίνει 12 ημερών, σταματά το θηλασμό και αρχίζει να βρίσκει μόνο του την τροφή του, αφού η μητέρα του το εγκαταλείπει. Τώρα ζυγίζει περίπου 35 κιλά. Κατά τη διάρκεια του θηλασμού τα μωρά είναι γνωστά σαν "Greycoats" επειδή έχουν γκρι τρίχωμα. Αυτό το γκρι, νεανικό, γούνινο κάλυμμα διακρίνεται αργότερα κάτω από το άσπρο τρίχωμα. Αργότερα χάνει βάρος, το τρίχωμά του αρχίζει να πέφτει και μοιάζει σαν μαδημένη γούνινη ζακέτα. Σε 18 ημέρες περίπου χάνει τελείως

το τρίχωμά του και είναι γνωστό σαν "Beater". Τα μικρά παραμένουν πάνω στους πάγους μέχρι να λιώσουν, δηλαδή μέχρι τον Απρίλιο. Μετά πέφτουν στο νερό και κατευθύνονται βόρεια στα παράλια της *Greenland*, όπου και θα βρουν τροφή κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Εκεί πια θα ζήσουν μέχρι την ώριμη ηλικία των 30 χρόνων.

»Καθώς ήμουν λοιπόν ξαπλωμένος φωτογραφίζοντας, ένα άλλο εκπληκτικό περιστατικό μου συνέβη: ένα μικρό στριφογουρίζοντας ήρθε σε απόσταση 15 εκατοστών περίπου από τη μύτη μου και άρχισε να με μυρίζει και να με περιεργάζεται. Ξαπλωμένοι πλάι πλάι με τα πρόσωπά μας αντικριστά, ήμασταν τόσο κοντά, που μόνο τα μουστάκια του μας χώριζαν. Μπορούσαμε να φιληθούμε.

»Το υπόλοιπο μέρος της πρώτης μου μέρας στους πάγους το πέρασα δαυμάζοντας αυτά τα αξιαγάπητα πλάσματα. Είχα την τύχη να τα δω σε πολλές ξεχωριστές στιγμές: την ώρα που δήλαζαν, την ώρα που περπατούσαν, πώς αναγνωρίζονταν μεταξύ τους, την ώρα της ανάπαυσης και τον τρόπο με τον οποίο οι μητέρες τους τα προστάτευαν από τις περιπλανώμενες αρσενικές φώκιες ή τους τουρίστες που πλησίαζαν κοντά. Ωστόσο η κύρια ανάμνηση που έχω είναι οι συνεχείς μυστηριώδεις κραυγές που έβγαζαν όλα σχεδόν τα μωρά.

»Έχω ταξιδέψει πάρα πολύ, έχω φωτογραφίσει άγρια ζώα σχεδόν σε όλο τον κόσμο, αλλά η πρώτη μου μέρα στους πάγους κοντά στις φώκιες και τα μωρά τους ήταν η πιο συναρπαστική.

»Η δεύτερη μέρα μου στους πάγους ήταν ηλιόλουστη, ώστε να διατηρεί τη θερμοκρασία στους υποφερτούς -10°C. Δυστυχώς αέρας 20 ναυτικών κόμβων έριξε τη θερμοκρασία στους -25°C. Ωστόσο με τον κατάλληλο θερμαντικό εξοπλισμό μόλις που

αισθανόμενοι το κρύο. Δε φωτογράφισα μόνο τα μωρά και τα έξυπνα αστεία τους, αλλά και τις ενήλικες δηλκεές

φώκιες που επιδίδονταν στο ψάρεμα: Ψαχούλευαν τις τρύπες στους πάγους, τις σκάλιζαν βαθιά και συγχρόνως είχαν να προστατεύσουν τα μικρά που πήγαιναν να πέσουν μέσα σ' αυτές στην προσπάθειά τους να φάνε». Αφήνοντας για λίγο την ωραία περιγραφή του Σκοτσέζου φωτογράφου από τη γνωριμία του με τις φώκιες, θα πρέπει να θυμηθούμε ότι το θέμα του κυνηγιού της λευκής φώκιας έχει ξεσηκώσει παγκόσμιο σάλο τα τελευταία χρόνια. Εναντίον του κυνηγιού έχουν πάρει θέση τα ΜΜΕ, περιβαλλοντικές οργανώσεις και διεθνείς προσωπικότητες με πρώτη τη Γαλλίδα star Μπριζίτ Μπαρντό. Για το θέμα αυτό υπάρχουν πολλές διαφορετικές απόψεις. Οι Εσκιμώοι της περιοχής υποστηρίζουν ότι γι' αυτούς είναι ένας παραδοσιακός τρόπος να βγάζουν το οικογενειακό τους εισόδημα και άλλωστε παλιότερα οι φώκιες που σκότωναν δεν ήταν πολλές. Οι Ευρωπαίοι όμως μετέτρεψαν το κυνήγι της φώκιας σε μια πολύ επικερδή επιχείρηση κυρίως για την παραγωγή λευκής γούνας που προερχόταν από τα μωρά-φώκιες. Ο αριθμός των μικρών που σκότωναν οι κυνηγοί κάθε χρόνο άρχισε να αυξάνει σε βαθμό που το είδος απειλήθηκε με εξόντωση. Υπολογίζεται έτσι ότι συνολικά θανατώθηκαν περίπου 40 εκατομμύρια φώκιες που στην πλειοψηφία του ήταν μωρά. Ωστόσο το 1983 η ΕΟΚ απαγόρευσε την εισαγωγή προϊόντων που προέρχονται από

λευκές φώκιες και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τη μείωση του κυνηγιού. Το 1987 η καναδική κυβέρνηση ψήφισε νόμο που απαγόρευε την εξόντωση της λευκής φώκιας με εξαίρεση ένα μικρό αριθμό που μπορούσαν να σκοτώνουν οι ντόπιοι ψαράδες. Ωστόσο τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν πολύ ρόδινα. Νόμιμοι ή παράνομοι κυνηγοί συνέχισαν να σκοτώνουν αρκετές φώκιες, ενώ τον Φεβρουάριο του 1996 η κυβέρνηση του Καναδά άρχισε να δίνει κίνητρα για να επεκταθεί πάλι το κυνήγι. Ανάμεσα σ' αυτά ήταν μια πρόταση να χρησιμοποιείται το κρέας της φώκιας για τροφή των μινκ, που δίνουν τη γνωστή γούνα. Έτσι, όπως παρατηρεί ο Morrison, «η Κυβέρνηση δείχνει να παραβλέπει το γεγονός ότι τα δύο ζώα πρέπει να θανατωθούν μόνο και μόνο για να γίνουν γούνες στις πλάτες των κυριών!» Αυτά τα σημάδια κάνουν τον Neil Morrison ν' ανησυχεί για το μέλλον της φώκιας. Και καταλήγει: «Ο τουρισμός τώρα παίζει ένα σημαντικό ρόλο στο να μειωθεί η εξόντωση της λευκής φώκιας. Όχι μόνο οι τουρίστες φεύγουν σαν πρεσβευτές της φώκιας, αλλά και το συνάλλαγμα τους βοηθά την ντόπια οικονομία. »Τις τελευταίες λίγες ώρες μου στους πάγους τις μοιράστηκα με φώκιες-μωρά που έπαιζαν στα πόδια μου, που διασκεδάζαν παλεύοντας και παίζοντας κυνηγητό και ακόμα μ' ένα μικρό που είχε την πρώτη του εμπειρία στο κολύμπι και που μόλις κατάφερε να ανέβει πάνω στον πάγο πριν το βοηθήσω εγώ. »Ελπίζω ότι η εμφανής εμπιστοσύνη που έδειξαν σ' εμένα, σαν ανθρώπινο ον, να είναι κάτι για το οποίο δε θα μετανιώσουν ποτέ».

ΤΙΓΡΗ:

Η εμφάνιση της τίγρης είναι χαρακτηριστική. Είναι το μεγαλύτερο μέλος της οικογένειας της γάτας και είναι το μόνο άγριο αιλουροειδές ζώο με ρίγες στο σώμα του. Ενώ τα λιοντάρια ζουν σε ομάδες: οι τίγρεις είναι ανεξάρτητες και μπορούν να ζουν μόνες τους όπως άλλωστε και οι μικρές αδερφές τους, οι γάτες. Οι χώροι στους οποίους μπορούν να επιζήσουν είναι διάφοροι. Υπάρχουν τίγρεις που ζουν στη χιονισμένη Σιβηρία αλλά και στη ζεστή ζούγκλα της Σουμάτρα. Όσο πιο πολλά ξέρουμε για τον τρόπο ζωής και τους χώρους στους οποίους ζουν, τόσο πιο εύκολα μπορούμε να προστατέψουμε τις ίδιες και τους βιότοπους. Οι τίγρεις μεγαλώνουν μόνες τους σε χώρους όπου υπάρχει αρκετό νερό, άλλα ζώα για τροφή και κάποιο είδος σκεπής, όπως μεγάλα δέντρα κτλ. Η μόνη περίοδος που η τίγρη δε ζει μόνη είναι όταν μεγαλώνει κοντά στη μητέρα της. Εκείνο τον καιρό οι τίγρεις δημιουργούν οικογένειες για 2-3 χρόνια μέχρι να μεγαλώσουν όλα τα μωρά και να έχουν τη δυνατότητα να τραφούν μόνα τους. Η περιοχή στην οποία ζει μια τίγρη καλύπτει 30-70 χιλιόμετρα, ενώ οι τίγρεις της Σιβηρίας μπορούν να καλύψουν περιοχές 310 χιλιομέτρων. Το μέγεθος μιας περιοχής-κατοικίας εξαρτάται από το πόσα ζώα υπάρχουν που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως τροφή.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΓΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οι περιοχές-κατοικίες ανήκουν πάντα σε μια τίγρη. Καμιά φορά πολλές τίγρεις χρησιμοποιούν τα ίδια μονοπάτια σε διαφορετικές στιγμές. Η τίγρη πάντα «σημαδεύει» τη δικιά της περιοχή είτε με γρατσουниές στα δέντρα είτε με τα ούρα της.

Η εγκυμοσύνη της τίγρης διαρκεί 100 μέρες (3½ μήνες). Συνήθως γεννάει 2-3 μικρά (το πολύ 5), πολλά όμως πεθαίνουν στη γέννα.

Τα μικρά τιγράκια γεννιούνται τυφλά και ζυγίζουν γύρω στο ένα κιλό. Ζουν από το γάλα της μητέρας τους για 6-8 εβδομάδες πριν αρχίσει εκείνη να τα παίρνει μαζί στο κυνήγι. Αρχίζουν να βρίσκουν μόνα τους τροφή όταν γίνουν 18 μηνών.

Οι μικρές τίγρεις ζουν με τη μητέρα τους από ένα έως τρία χρόνια. Συνήθως οι δηλυκές τίγρεις μένουν πιο πολύ καιρό με τη μητέρα τίγρη παρά τα αρσενικά.

Ενώ η τίγρη δε συνηθίζει να επιτίθεται στον άνθρωπο, καμιά φορά συμβαίνει και αυτό. Στην Ασία π.χ., λόγω του υπερπληθυσμού, πολλοί άνθρωποι έχουν αρχίσει να ζουν σε περιοχές όπου ζούσαν πάντα οι τίγρεις. Αυτό το γεγονός δημιουργεί άμεση επαφή μεταξύ τους και τότε κάποιες τραυματισμένες ή άρρωστες τίγρεις που δεν

μπορούν να κυνηγήσουν μπορεί να επιτεθούν στον άνθρωπο. Ενώ στην Ασία κάτι τέτοιο είναι σπάνιο, στη Σαντουρμπάν, μια ζούγκλα 10.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων στην Ινδία όπου ζουν γύρω στις 250 τίγρεις και όπου οι άνθρωποι πηγαίνουν συχνά για να κόψουν ξύλα ή για να ψαρέψουν, τέτοια επεισόδια δεν είναι τελείως απίθανο να συμβούν.

Το πανέμορφο αυτό αιλουροειδές σήμερα κινδυνεύει με εξαφάνιση. Γι' αυτό σε πολλά μέρη της γης υπάρχουν διάφορα προγράμματα για την επιβίωσή της. Με την εμπειρία των ειδικών δημιουργούνται οικογένειες από τίγρεις σε κάποιους επιλεγμένους ζωολογικούς κήπους και ύστερα τα μικρά αφήνονται ελεύθερα στις περιοχές που ζούσαν παλιά οι τίγρεις.

Οι γάτες και ο υπερπληθυσμός

Οι γατούλες, οι ωραίες χαδιάρες γατούλες που αρέσουν σε όλους μας, τον τελευταίο καιρό απέκτησαν ένα σοβαρότατο πρόβλημα: έγιναν πάρα πολλές. Αιτία οι καλύτερες συνθήκες διατροφής που τους παρέχουν οι άνθρωποι σε ολοκληρωτον πολιτισμένο κόσμο κι ακόμα η ασυνειδησία ορισμένων ιδιοκτητών γάτων που, όταν παρακουραστούν από τις αδιάκοπες γέννες της ψιψίνας τους, δε διστάζουν να πετάξουν στο δρόμο τα γατάκια και συχνά την ίδια γάτα. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται αγέλες από αδέσποτες γάτες που περιφέρονται στους δρόμους πεινασμένες, συχνά άρρωστες και σχεδόν πάντα πολύ δυστυχισμένες. Έχει αποδειχτεί ότι ο μέσος όρος ζωής μιας αδέσποτης γάτας είναι περίπου ένας χρόνος, ενώ η σπιτική φτάνει τα 12-14 ή και περισσότερα χρόνια.

Για ν' αντιμετωπιστεί το πρόβλημα ένας τρόπος υπάρχει: να στείρωσουμε τη γάτα μας και, αν μπορού-

με, μερικές ακόμα από τις αδέσποτες γάτες της γειτονιάς μας. Έτσι μόνο θα πάψουν να γεννιούνται αδέσποτα, δυστυχισμένα γατάκια, που δεν τα θέλει κανείς. Και για όσους νομίζουν ότι η στείρωση μπορεί να έχει κακές επιπτώσεις στο χαρακτήρα, στα κέφια και στη... σιλουέτα της γάτας, τους πληροφορούμε ότι τέτοιες παρενέργειες μπορεί να έχουμε μόνο αν η γάτα στείρωθει σε πολύ μικρή ηλικία. Σωστή ηλικία θεωρείται από τους κτηνίατρους μετά τους 8 μήνες της ζωής της.

Και κάτι ακόμα που οι περισσότεροι δεν το ξέρουν: η άγρια γάτα γεννάει πολύ λιγότερες φορές και κάνει λιγότερα γατάκια από την ήμερη. Αυτό συμβαίνει γιατί στις συνθήκες της άγριας φύσης η ζωή είναι πολύ δυσκολότερη και η φύση φροντίζει ώστε τα ζώα να προσαρμόζουν τον αριθμό τους σε τόσα άτομα όσα μπορούν να τρέφονται από την πολύ λιγότερη τροφή που υπάρχει εκεί.

Ο άνθρωπος λοιπόν που άλλαξε τη φύση εξημερώνοντας τα ζώα και δημιουργώντας τα κατοικίδια θα πρέπει να φροντίσει τώρα να τα γλιτώσει από τον υπερπληθυσμό! Αυτά

για τη γάτα και για το σκύλο μας.

Στην Ελλάδα ωστόσο οι άνθρωποι φαίνονται ακόμα διστακτικοί για το αν πρέπει να στείρωσουν τα ζώα τους, κάτι που είναι τελείως αδικαιολόγητο.

Για να... ξεθαρρέσουμε λοιπόν, την πρωτοβουλία παίρνουν Ευρωπαίοι ζωόφιλοι οι οποίοι έρχονται να στείρωσουν ζώα στον τόπο μας. Παράδειγμα ένα πρόγραμμα στείρωσεων γάτας που έγινε τελευταία στο Κίνι, ένα μικρό χωριό της Σύρου.

- Τη χρηματοδότηση ανέλαβε ο σύλλογος «Φίλοι της γάτας» (ελληνικό παράρτημα).

- Μια Σκοτσέζα κτηνίατρος, η Λέσλυ Στρονκ, προσφέρθηκε να εργαστεί εθελοντικά και ήρθε από τη Σκωτία στη Σύρο, ενώ η British Airways πρόσφερε το εισιτήριο.

- Στο πρόγραμμα που κράτησε 4 ημέρες στείρωθηκαν 51 γάτες (αρσενικές και θηλυκές), από τις οποίες οι περισσότερες ήταν αδέσποτες.

- Η κλινική ήταν μέσα σ' ένα μεγάλο κτίριο στο Κίνι, όπου υπήρχαν χώροι αναμονής, ένα ειδικό τραπέζι εγχειρήσεων και χώρος ανάρρωσης για γάτες με κρεβάτια.

Επί το έργον: γάτα στο χειρουργικό τραπέζι

Γράμμα από το νησί των πυροτεχνημάτων

ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΡΙΒΙΖΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Η ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΑ

Καλοί μου φίλοι,

Στο προηγούμενο τεύχος σας έγραψα για τον τρόπο με τον οποίο πείσαμε το δράκο στο τελευταίο μας ταξίδι, να μην τρώει τηγανητές πριγκίπισσες, αλλά τηγανητές πατάτες.

Όλες οι πριγκίπισσες που σώσαμε από το δράκο επιστρέψανε στις χώρες τους. Άλλη πήγε στη χώρα του Χασμουρητού, άλλη πήγε στην Ισπεπονία, άλλη στο Κουνουπακιστάν, άλλη στο Κουφείτ, άλλη στη χώρα των Μώβ κροκοδειλών, άλλη στο Νησί της Καταχιάς.

Όλες φύγανε, εκτός από μία, την πιο όμορφη απ' όλες, που έχει πάθει αμνησία και όσο και να προσπαθεί, είναι αδύνατον να θυμηθεί πού ζούσε και τι έκανε προτού την αρπάξει ο δράκος. Μόνο το όνομά της θυμάται. Τη λένε Λάξι Σουάμι. Πολύ περιέργο όνομα θα μου πείτε, αλλά κάπως έτσι νομίζει ότι τη λένε. Αν δεν τη λένε Λάξι Σουάμι, θα τη λένε Σάμι Λουάμι ή Μάλξι Ξουάμι ή κάτι τέτοιο. Έγραψα αμέσως ένα γράμμα στον Τουρλουλού το δράκο και του ζήτησα να με ενημερώσει το ταχύτερο από ποιο παλάτι είχε αρπάξει τη Λάξι Σουάμι (ή Σάμι Λουάμι ή Μάλξι Ξουάμι ή κάτι τέτοιο) και περιμένω την απάντησή του.

Έτσι προς το παρόν, η πριγκίπισσα μένει μαζί μας στο Νησί των Πυροτεχνημάτων ώσπου να θυμηθεί το παρελθόν της.

Σας αφήνω τώρα γιατί ο Τηλέμαχος σερβίρει το φαγητό. Σήμερα έχουμε μακαρόνια δεμένα κόμπο και φράουλες πασπαλισμένες με φιλοκομμένα πέταλα χρυσάνθεμου. Μόλις φάμε, λέμε να πάμε με τον Πουκιπόν να κάνουμε βουτιές στη λίμνη με τα μπλε μπαλόνια.

Γειά σας και τα ξαναλέμε
Ευγένιος

Βουγιέτης Ιωάννης 1996

Ο ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΑΝΕ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΠΕΛΕ

Αγαπητέ Ευγένιε,

Με λένε Ράνια. Είμαι μια από τις πιο φανατικές αναγνώστριές σου. Θα ήθελα πολύ να μου στείλεις ένα αυτόγραφο σου για να σε θυμάμαι. Επίσης θα ήθελα αυτόγραφο από τον Παντελή και τη Σύνδια. Περνάτε όμορφα στο Νησί των Πυροτεχνημάτων;

Με αγάπη

Η φανατική φίλη σου, Ράνια Τροχάτου, Αθήνα

* Η καρδιά με τα λουλούδια που μας έστειλες, Ράνια, ήταν πολύ όμορφη, όπως και η ζωγραφιά σου. Και βέβαια περνάμε όμορφα στο Νησί των Πυροτεχνημάτων. Χτες, για παράδειγμα, κάναμε ντουζ στον καταρράχτη του χαρτοπόλεμου, παίξαμε κρυφό στο δάσος με τις πασχαλιές, τινάξαμε τα μαγικά χαλιά, σκαρφαλώσαμε στα κλωνιά της ροδοκινιάς και χαθήκαμε στο λουλουδένιο λαβύρινθο με τα λευκά λελέκια.

Ευγένιος

Αγαπητέ Ευγένιε,

Θέλω να πεις στον Παντελή να μη φάει άλλα ροδοκαπέλα. Είναι καλύτερα να τα φοράει. Έχω διαβάσει τα *Μαγικά Μαξιλάρια* και το *Σεντούκι με τις Πέντε Κλειδαριές*. Θέλω να ρωτήσω 1) αν ο Τιμόθεος έκανε κρύο ντουζ για να ξεχνάει την ελληνική γλώσσα και 2) αν οι ουρανοπολίτες κάνανε άρχοντα τον Αντώνη. Θέλω να μου στείλεις το όγδοο χρώμα του ουράνιου τόξου.

Με πολλή αγάπη

Μαρία Σταμάτη, 7,5 χρόνων, Πάτρα

* Όχι, ο Αντώνης δεν έγινε άρχοντας, Μαρία. Προτιμούσε να είναι δάσκαλος. Ο Τιμόθεος προτού ξεκινήσει για το κυνηγητό του αμύθητου θησαυρού στα πέρατα του κόσμου, έκανε τρία κρύα ντουζ για να ξεχάσει την ελληνική γλώσσα, αλλά δεν τα κατάφερε και συνέχιζε να μιλάει ελληνικά συναχωμένος. Το όγδοο χρώμα του ουράνιου τόξου δεν το έχω βρει ακόμα. Μόλις το βρω, θα σου στείλω ένα κομματάκι.

Ευγένιος

* Τα καπέλα μου, Μαρία, θα τα κάνω ό,τι θέλω. Άμα θέλω να τα τρώω, θα τα τρώω. Γούστο μου ροδοκαπέλο μου!

Παντελής

Αγαπητέ Ευγένιε,

Σε δαυμάζω για τα διηγήματα που γράφεις, κι όταν τα

διαβάζω, ζω σ' έναν κόσμο παραμυθένιο. Μου αρέσει η *Πεταλούδα και ο Αρλεκίνος* και η *Πριγκίπισσα Δυσκολούλα*. Να συνεχίσεις έτσι. Στείλε μου μια φωτογραφία σου.

Με αγάπη

Αριστέα Τσιχλή, Αθήνα

* Σου στέλνω, Αριστέα, μια ζωγραφιά που δείχνει ένα δέντρο. Εγώ είμαι κρυμμένος μέσα στην κουφάλα του δέντρου και τρώω ένα χρυσό βερικόκο. Δε φαίνομαι επειδή με κυνηγάνε οι πράκτορες του Τσάρου Τσατσάροβιτς.

Ευγένιος

Αγαπητέ Ευγένιε,

Πριν από λίγες μέρες διάβασα το βιβλίο σου *Οι Πειρατές της Καμινάδας*. Έμεινα ενθουσιασμένη. Είναι το αγαπημένο μου βιβλίο τώρα. Ακόμα θέλω να σου πω ότι είσαι ο αγαπημένος μου συγγραφέας. Έχω διαβάσει το *Ναυαγό Κοκκινοτρίχη* και τη *Ζωγραφιά της Χριστίνας*. Μπορείς να μου πεις τι απόγινε η Βεζουατρική η αεροδυναμική στρουθοκάμηλος και να ζητήσεις από τον Κορδόνη-Νε και τον Πατσούπε-Πε να μου ράψουν ένα φόρεμα στο χρώμα του φεγγαριού;

Αναστασία Παλαιολόγου, 11 χρόνων

* Όπως ξέρεις, οι στρουθοκάμηλοι όταν δουν κάποιον εχθρό που τις απειλεί, χώνουν το κεφάλι τους στην άμμο ελπίζοντας ότι επειδή δε θα τον βλέπουν εκείνες, δε θα τις δει κι αυτός. Η Βεζουατρική λοιπόν, μια μέρα που έκρυβε το κεφάλι της στην άμμο, βρήκε ένα παράξενο χρυσό νόμισμα που από την μια μεριά είχε σκαλισμένο ένα λουλούδι λωτού και από την άλλη έγραφε «Χώρα των Χαμένων Θησαυρών». Αυτό έγινε αφορμή για μια σειρά συναρπαστικές περιπέτειες στα πέρατα του κόσμου, που θα σας την πω καμιά άλλη φορά.

Ευγένιος

Ευχαρίστως να σου ράψουμε ένα φόρεμα στο χρώμα του φεγγαριού και ένα στο χρώμα του κυκλάμινου και ένα στο χρώμα του σμαραγδιού κι ένα στο χρώμα των ματιών σου και ένα φόρεμα που θα αλλάζει χρώμα ανάλογα με τα κέφια σου (όταν είσαι λυπημένη, θα γίνεται γκριζο και όταν είσαι χαρούμενη, θα γίνεται κατακόκκινο). Έλα να σου πάρουμε μέτρα.

Πατσούπε-Πε και Κορδόνη-Νε

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΤΟΜΟΥ ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟΥ

Αγαπητέ Παντελή,

Ελπίζω να αδυνατίσεις λιγουλάκι, γιατί πάχυνες πάρα πολύ. Έφαγες μήπως όλο το κουτί με τα σοκολατάκια που έστειλα για όλους στο Νησί των Πυροτεχνημάτων;

**Τζωρτζίνα Καπετσώνη,
Βριλλήσια**

*** Ομολογώ. Ναι, εγώ έφαγα, Τζωρτζίνα, όλα τα σοκολατάκια που έστειλες. Το έκανα όμως για καλό σκοπό. Σκέφτηκα ότι τα σοκολατάκια αυτά μπορεί να τα έστειλε ο Κρεσέντος Κρου, ο θανάσιμος εχθρός μας από τον Κρόνο που είχε πλαστογραφήσει την υπογραφή σου και μπορεί να είναι δηλη-**

τριασμένα. Αποφάσισα λοιπόν με τη συνηθισμένη μου αυτάρνηση να τα δοκιμάσω εγώ πρώτος, για να μην κινδυνεύσει ο Ευγένιος, η Λιλή, η Σύνδια και οι άλλοι κάτοικοι του Νησιού των Πυροτεχνημάτων. Χάρηκα αφάνταστα όταν διαπίστωσα ότι δεν ήταν δηλητηριασμένα και θα τα έδινα αμέσως στους άλλους να τα φάνε αν δεν τα είχα φάει εγώ πρώτος.

Παντελής ο αλτρουιστής

Αγαπητέ Παντελή,

Και εγώ είμαι απότομος. Καλά κάνεις που φέρεις απότομα. Θέλω να σου κάνω δύο ερωτήσεις:

1). Πόσο ύψος έχεις;

2). Έχεις φίλους;

Χρήστος Δουχορέλας Λάρισα
Αγαπητέ Χρήστο. Ό,τι μου λείπει σε ύψος το έχω σε φάρδος και είμαι πολύ ευχαριστημένος με τον εαυτό μου. Για να λέμε την αλήθεια, δεν έχω και πάρα πολλούς φίλους. Το πολύ καμιά δεκαριά, δηλαδή πάνω κάτω τέσσερις, δηλαδή δύο περίπου, για να είμαι ειλικρινής σχεδόν έναν, τον εαυτό μου, αν και λέω να τσακωθώ μαζί του γιατί πολύ μου κολάει τώρα τελευταία.

Παντελής ο δημοφιλής

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΖΑΠΑΤΑΣ, ΠΙΠΙΤΑΣ ΚΑΙ ΤΑΤΙΠΑΣ

Όπως θα διαβάσατε στο προηγούμενο τεύχος, ο Τουρλουλού ο δράκος (ο γνωστός ηφαιστειοκλέφτης) πληροφόρησε τον Ευγένιο ότι δεν έχουν στο Νησί των Δράκων πατάτες. Αυτό ήταν σωστό. Δεν έχουν πατάτες, έχουν όμως ζαπάτες, πιπίτες, και τατίπες. Οι περισσότεροι από σας μάλλον δε θα έχουν ξανακούσει αυτές τις λέξεις. Μπορείτε να φανταστείτε τι είναι οι ζαπάτες, οι πιπίτες και οι τατίπες: είναι φυτά, είναι φρούτα, είναι φαγητά, είναι ορυκτά, είναι παιχνίδια, είναι εργαλεία, είναι κτίρια, είναι ρούχα, είναι είδη λεμονοστίφη, τι είναι τέλος πάντων;

Για να σας δώσουμε την ευκαιρία, αποφασίσαμε να προκηρύξουμε το μεγάλο διαγωνισμό ζαπάτας, πιπίτας και τατίπας.

Σκεφτείτε, αναλογιστείτε, διαλογιστείτε, ζοριστείτε και γράψτε μας τι νομίζετε ότι είναι οι ζαπάτες, οι πιπίτες και οι τατίπες.

Η κάθε απάντηση δεν πρέπει να έχει συνολικά παραπάνω από 50 λέξεις.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Την κριτική επιτροπή αποτελούν ο Ευγένιος Τριβιζάς, οι δώδεκα πριγκίπισσες, ο Τουρλουλινός, ο Βελαζκουέθ το αρνί που ζωγραφίζει όνειρα, η Σύνδια ο παπαγάλος, ο Πελοπηδαπήδας λαγός και η Λιλή η παραδαλή λεοπάρδαλη.

ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

Ένα Τιπικίπυ* και το βιβλίο του Ευγένιου *Οι ιππότες της τηγανητής πατάτας* που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Καστανιώτη.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

Ένα Κρικουλίκο* και το βιβλίο του Ευγένιου *Τα γουρουνάκια κουμπαράδες* που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Καστανιώτη.

ΤΡΙΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

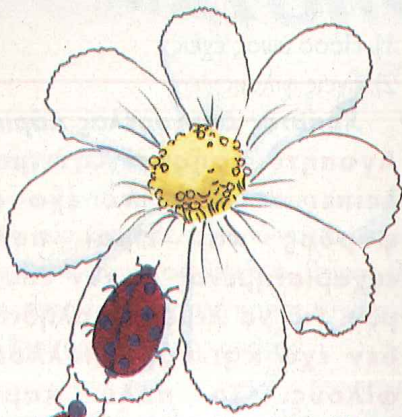
Ένα Πλιτσιπλότσι* και το βιβλίο του Ευγένιου *Το μεγάλο ταξίδι του Τουρτούρι* που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Καστανιώτη.

Οι απαντήσεις σας πρέπει να φτάσουν στα γραφεία του ροδιού μέχρι 15 Ιουνίου. Αν θέλετε στείλτε μαζί με την απάντηση και μια φωτογραφία σας για να δημοσιευτεί στο περιοδικό, σε περίπτωση που κερδίσετε.

* Για να μάθετε τι είναι το Τιπικίπυ, το Κρικουλίκο και το Πλιτσιπλότσι, πρέπει να λάβετε μέρος στο διαγωνισμό. Όσοι δε λάβουν μέρος στο διαγωνισμό δε θα μάθουν ποτέ στη ζωή τους τι είναι το Τιπικίπυ, το Κρικουλίκο και το Πλιτσιπλότσι.

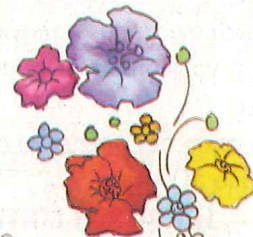
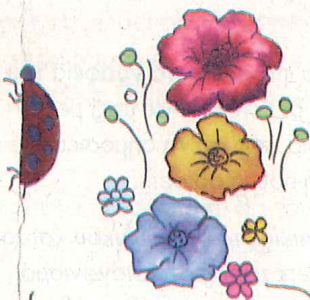
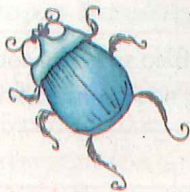
Τα Ζώα ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΝΤΑΪΦΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΝΑΤΑΛΙΑ ΚΑΠΑΤΣΟΥΛΙΑ

Η πασχαλίτσα είναι παιδί της άνοιξης και του καλοκαιριού. Έτσι κάθε άνοιξη μαζεύει χρώματα: κόκκινο από την καρδιά της παπαρούνας και μαύρο από το φρέσκο χόμα μετά από την ανοιξιάτικη βροχή. Με τα χρώματα αυτά φτιάχνει τα ρούχα της. Στολισμένη περπατάει αργά στις λεωφόρους των φύλλων και στους δρόμους που σχηματίζουν οι άκριες των μονοπατιών. Όταν θέλει να διασκεδάσει, σκαρφαλώνει αργά στα δέντρα ή στους τοίχους. Στα δέντρα τρυγάει χυμούς φρέσκους και στους τοίχους ανακαλύπτει όλα τα μυστικά της γεωγραφίας τους. Η πασχαλίτσα τις νύχτες φτιάχνει το κρεβάτι της στην καρδιά της πιο βαθιάς σκιάς και κοιμάται αγκαλιά με τους πόδους της ημέρας. Ο ύπνος της είναι πάντα γεμάτος επισκέπτες: είναι τα όνειρα που της κάνουν την πιο καλή νυχτερινή παρέα. Και τα πρωινά, μαζί με τους χυμούς των δέντρων και των λουλουδιών, γεμίζει την καρδούλα της με καινούρια όνειρα για τις νύχτες. Κάθε καλοκαίρι η πασχαλίτσα κάθεται στη δροσιά και κουβεντιάζει στη σιωπηλή της γλώσσα με πεταλούδες και ζουζούνια. Τους λέει τα όνειρά της από τον ύπνο της σκιάς και της λένε τα δικά τους όνειρα από το δικό τους ύπνο του ήλιου.

Το χειμώνα η πασχαλίτσα κοιμάται τον πιο βαθύ της ύπνο: βγάζει τα λαμπρά της χρώματα και χώνεται εκεί που μόνο εκείνη ξέρει, για να κοιμηθεί όλους τους κρύους μήνες, γιατί είναι παιδί της άνοιξης και του καλοκαιριού.

Ναταλία 96

ΣΑΡΑ ΚΑΙ ΜΑΡΑ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

5

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

1 ΧΡΟΝΟΣ

... ΚΑΙ ΟΙ ΟΜΟΡΦΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΔΕΝ ΦΑΝΤΑΖΟΜΟΥΝ
ΕΤΣΙ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ
ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ!

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΜΑΡΑ!
ΠΑΝΤΑ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ
ΧΑΛΑΣ ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΕΣ
ΣΤΙΓΜΕΣ ΜΕ ΤΗ
ΓΚΡΙΝΙΑ ΣΟΥ!

ΑΙΙΙ...
ΓΚΛΟΚ-ΓΚΛΟΚ
ΜΠΟΥΜ... ΟΥΦ!

ΑΧ! ΕΙΜΑΙ ΤΟΣΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ!
ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ, ΣΤΟ
ΠΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥ ΣΠΙΤΙ!
ΤΙ ΥΠΕΡΟΧΟ!

ΠΕΤΑΝΕ ΤΙΠΟΤΑ
ΣΚΟΥΠΙΔΑΚΙΑ ΕΚΕΙ, ΣΑΡΑ;
ΕΞΕ... ΔΕΝ ΠΗΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ
ΦΑΓΗΤΟ ΜΑΖΙ ΜΟΥ...

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ;
ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ...

... ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΠΑΜΕ ΚΑΛΗ ΜΟΥ,
ΤΟ ΦΑΓΙ ΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΝ ΣΕ ΚΑΤΙ
ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΚΑΤΣΑΡΟΝΕΣ, ΜΕ ΚΑΤΙ
ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΚΟΥΤΑΝΕΣ...

... Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ...

... ΚΑΙ ΠΟΥ ΝΑ ΔΕΙΣ
ΚΑΤΙ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙΑ!
ΜΜ... ΣΛΟΥΡΡΙ

ΑΑΑΑΑΧ...
ΣΟΒΑΡΑ!

ΣΟΒΑΡΑΑ; ΞΕΡΕΙΣ ΤΙ ΩΡΑΙΟ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΠΙΤΙ
ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ; ΤΕΡΑΣΤΙΟ.....

...ΜΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΥΛΗ, ΠΟΥ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΤΗ ΦΩΤΙΖΑΝ ΓΙΟΡΤΙΝΑ...

...ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ, ΘΥΜΑΜΑΙ, Η ΑΥΛΗ ΗΤΑΝ ΓΕΜΑΤΗ ΚΑΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ ΒΟΛΤΕΣ ΠΑΝΟ-ΚΑΤΟ...

... ΟΜΩΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΟΛΟΥ ΠΗΓΑΙΝΑΝ ΝΟΡΙΣ ΓΙΑ ΥΤΙΝΟ...

... ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΓΑΤΕΣ ΤΟ ΙΔΙΟ... ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΒΟΛΤΕΣ, ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΠΟΝΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΟΣ ΑΕΡΑΣ !! ΤΙ ΥΠΕΡΟΧΑ ΧΡΟΝΙΑ...

... ΟΛΑ ΗΤΑΝ ΟΜΟΡΦΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΦΥΓΕΙ... ΟΠΟ ΚΑΘΟΤΑΝ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΦΡΑΚΤΗ ΚΑΙ ΚΟΠΤΑΖΕ ΕΞΟ ΛΥΤΗΜΕΝΟΣ. ΕΝΑ ΠΡΩΙ, ΜΑΣ ΧΑΡΕΤΗΣΕ, ΠΗΔΗΞΕ ΚΑΤΟ...

... ΚΑΙ ΕΦΥΓΕ ΜΑΚΡΥΑ. Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ, ΗΘΕΛΕ ΜΑΛΙΣΤΑ ΝΑ ΜΕ ΠΑΡΕΙ ΚΑΙ ΜΕΝΑ ΜΑΖΙ...

... Η ΓΙΑΓΙΑ ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΟΜΩΣ ΗΤΑΝ ΑΜΕΝΔΟΤΗ...

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΠΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ !!

... ΚΙ ΕΤΣΙ ΕΜΕΙΝΑ ΜΑΖΙ ΤΗΣ. ΔΕΝ ΕΧΩ ΠΑΡΑΠΟΝΟ, ΠΕΡΑΣΑ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΠΙΤΙ. ΟΤΑΝ ΚΙ ΕΓΩ...

ΜΑΡΑ!

Τ..Τ...ΤΙ; ΦΤΑΣΑΜΕΣ

ΑΟΥ!!
ΜΑ, ΠΩΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΕΤΣΙ; ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΦΥΛΑΚΗ!

ΑΑΑΑΧ... Ο ΓΝΕΡΙΜΟΣ ΑΕΡΑΣ!

ΜΜΜ... ΨΗΤΟ ΜΕ ΠΑΤΑΤΕΣ..

Η ΓΙΑΓΙΑ... ΝΑΤΗ! ΓΙΑΓΙΟΥΛΑ!

ΕΓΓΟΝΟΥΛΑ ΜΟΥ!!

Πίτσας '96

ΤΕΛΟΣ

παράξενα από όλο τον κόσμο!

Η Σίλβια Τορές είναι μόνο 82 χρόνων. Αρχισε να παίζει μποξ από τότε που ήταν 6 χρόνων και αγαπάει τόσο πολύ το άθλημα αυτό, που όταν ο άντρας της της είπε να το σταματήσει, τον χώρισε. Είναι προπονήτρια 6 μέρες την εβδομάδα από το πρωί έως το βράδυ και ενώ δεν έχει παιδιά, αποκαλεί όλους τους αθλητές της παιδιά της. Στην καριέρα της σαν μποξέρ είχε πάνω από 500 νίκες!

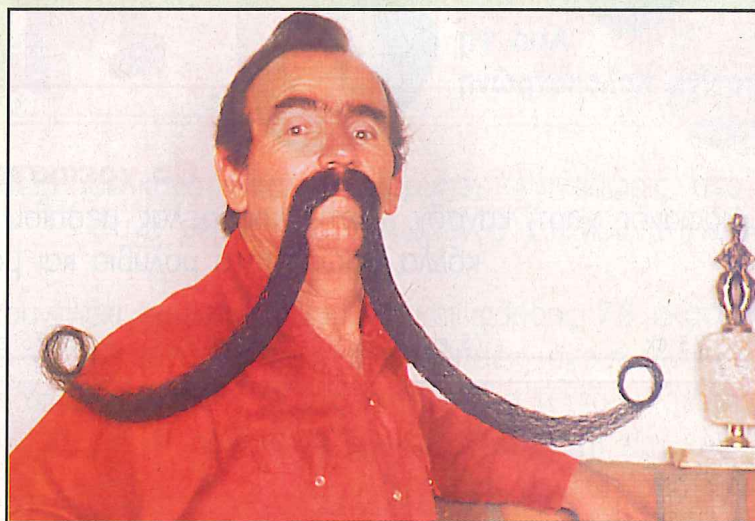

Το πιο μικρό σκυλί στον κόσμο είναι η Σούζυ. Δε σας συνιστούμε να την αποκτήσετε, γιατί είναι τόσο μικρή, που μπορεί να τη χάσετε ή να την πατήσετε χωρίς καν να το καταλάβετε! Προς το παρόν ζεί περήφανη στην Αμερική!

Ο Μπέρναρντ Παβέρι είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός λαχανικών του κόσμου! Και δεν εννοούμε σε ποσότητα, αλλά σε μέγεθος! Έχει βρει το μυστικό, και όλα του τα λαχανικά είναι τεραστίων διαστάσεων, όπως βλέπουμε και στη φωτογραφία! Ακόμα δεν έχει γίνει μπαμπάς. Να δούμε πώς θα βγεί το παιδί του!

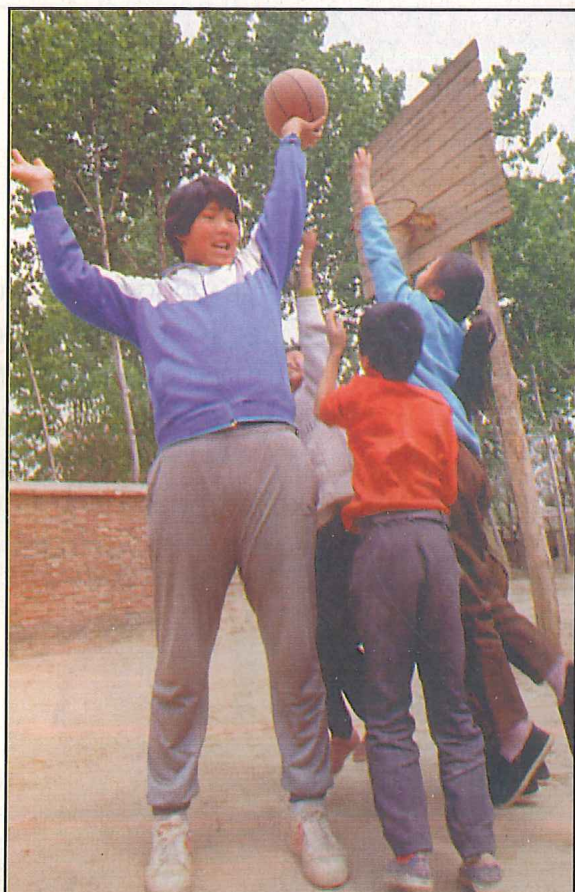

Το μεγαλύτερο γουρούνι που αναφέρθηκε ποτέ ήταν πολωνοκινέζικο, ονομαζόταν Μπιγκ Μπιλ και ήταν τόσο παχύσαρκο, που η κοιλιά του σερνόταν στο έδαφος. Το 1933 ο ιδιοκτήτης του, Τ. Τσάπαλ, το πήγε στο Παγκόσμιο Πανηγύρι του Σικάγου για να το εκθέσει. Στο δρόμο αναγκάστηκε να φρενάρει απότομα το φορτηγό του και το ζώο έσπασε το πόδι του. Μετά από αυτό ο ιδιοκτήτης του γίγαντα αποφάσισε να το απαλλάξει από τη δυστυχία του και τον πόνο του και το θανάτωσε με χλωροφόρμιο. Πριν πεθάνει ο Μπιγκ Μπιλ ζυγίστηκε και μετρήθηκε. Είχε το απίθανο βάρος των 1.157 κιλών, ενώ το ύψος ήταν 1,52 μέτρα και το μήκος του 2.74 μέτρα.

Ο κύριος Φίλ Μίλερ είναι ο άνθρωπος με το μακρύτερο μουστάκι του κόσμου. Δεν είναι πολύ μακρύ. Μόνο 2.4 μέτρα!

Ρεκόρ ακροαματικότητας σημείωσε στην Αμερική η μετάδοση του αγώνα του Σούπερ Μπούλ στις 31.1.1994, τον οποίο παρακολούθησαν 133.400.000!

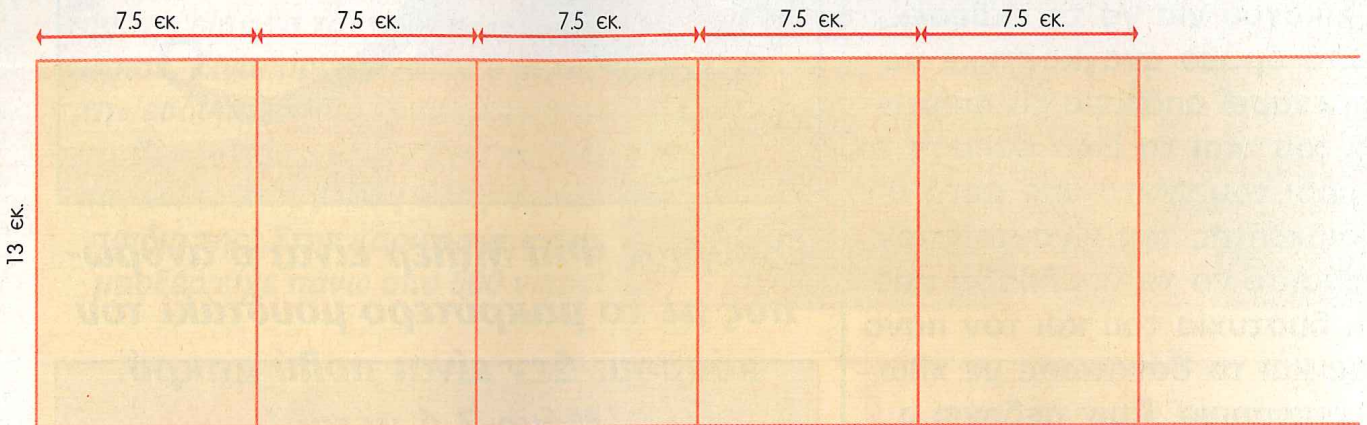
Η Κινεζούλα Ζάνγκ Χίλιαν έχει ύψος δύο μέτρα και είναι μόλις 13 χρόνων. Οι γονείς της έχουν άγχος, αλλά οι επιστήμονες τους είπαν να μην ανησυχούν. Το αγαπημένο της σπορ είναι το μπάσκετ και οι ειδικοί λένε ότι άμα συνεχίσει να ψηλώνει έτσι μπορεί να φτάσει και τα 2.20. Άντε, Ζανγκ να σε δούμε και στο NBA!

Από τη
Χριστίνα Κολοκοτρώνη

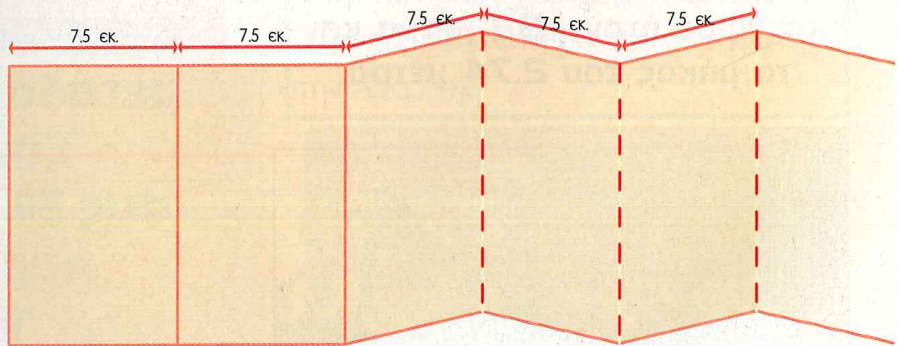
ΓΙΡΛΑΝΤΑ

Θα χρειαστείς:

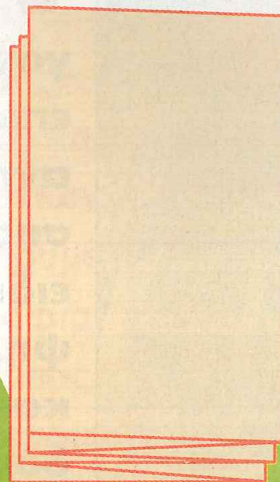
Διαφανές χαρτί κανσόν, χαρτί ακουαρέλας μεσαίου πάχους, καρμπόν, μολύβι, χάρακα, ψαλίδι, κόλλα, χρωματιστά μολύβια και μαρκαδόρους, τέμπερες.

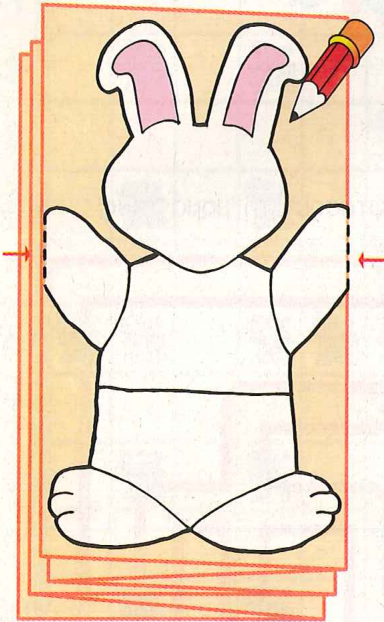
Από το χαρτί ακουαρέλας κόψε μια λουρίδα και χώρισέ τη με το μολύβι σε πολλά ίσα μέρη. (Όσο πιο μεγάλη θέλεις να γίνει η γιρλάντα τόσο πιο πολλά τμήματα πρέπει να έχει το χαρτί.)

Τώρα δίπλωσε με προσοχή το χαρτί στα σημεία που έχεις σημειώσει – σαν ακορντεόν. (Για να μη δυσκολευτείς, χάραξε με τη μύτη ενός μαχαιριού κάθε γραμμή που θέλεις να τσακίσεις.)

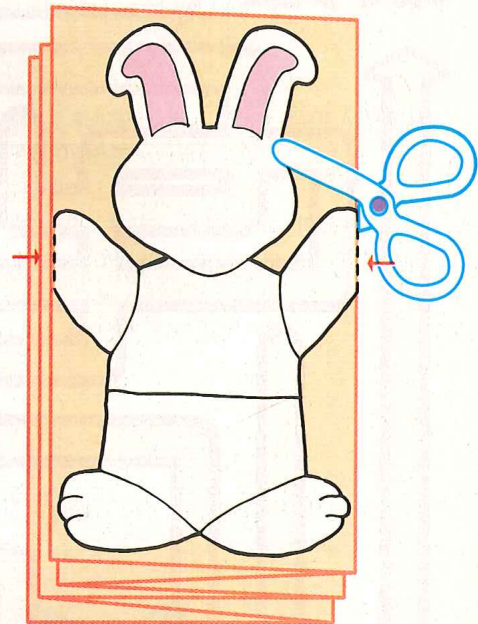
ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ

Με τη βοήθεια του κανσόν και του καρμπόν αντιγράφεις, στο μπροστινό μέρος του διπλωμένου χαρτιού, το κουνελάκι.

Το κουνελάκι που σου δίνουμε έχει φάρδος 7.5 εκατοστά και ύψος περίπου 13, γι' αυτό και όλες οι μετρήσεις έχουν γίνει με βάση αυτό το μέγεθος. Αν θέλεις πιο μεγάλο ή πιο μικρό μέγεθος, πρέπει να προσαρμόσεις την κατασκευή στα δικά σου μεγέθη από την αρχή.

Κόψε το κουνελάκι κρατώντας διπλωμένα και σταθερά όλα τα κομμάτια του χαρτιού.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΟΜΩΣ:

Μην κόψεις καθόλου τα σημεία με τις διακεκομμένες γραμμές (πλευρές με τσάκιση στο χαρτί), γιατί τότε θα καταστρέψεις τη γιρλάντα σου.

Όταν τελειώσεις με το κόψιμο, ξεδίπλωσε το χαρτί και θα δεις τη γιρλάντα των κουνελιών. Τώρα δε μένει παρά να ζωγραφίσεις τα ρούχα στο κάθε κουνέλι και να τα χρωματίσεις με τέμπρες και μαρκαδόρους! Μπορείς ακόμα, αντί να τα ζωγραφίσεις, να κολλήσεις χρωματιστά χαρτάκια, κουμπιά, κοχύλια και ό,τι άλλο σου αρέσει.

Καλή επιτυχία και Καλό Πάσχα!

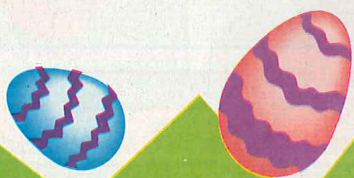
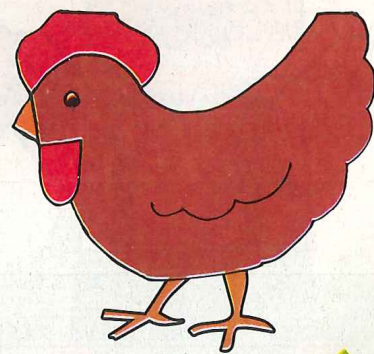
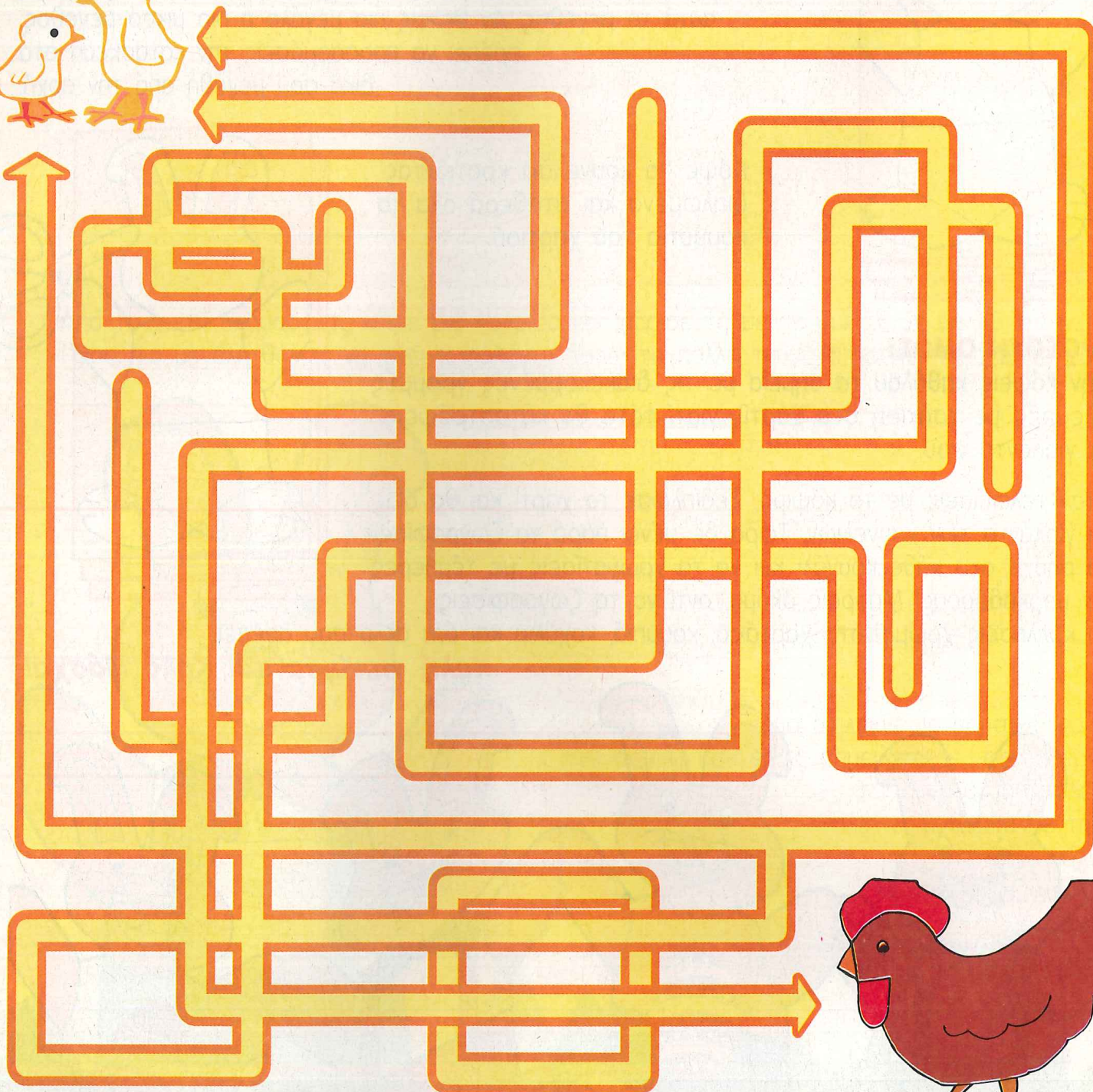
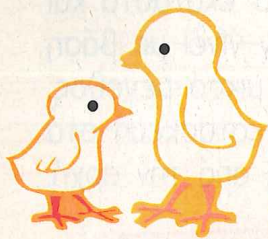
Παιχνίδια

της Χριστίνας Κολοκοτρώνη

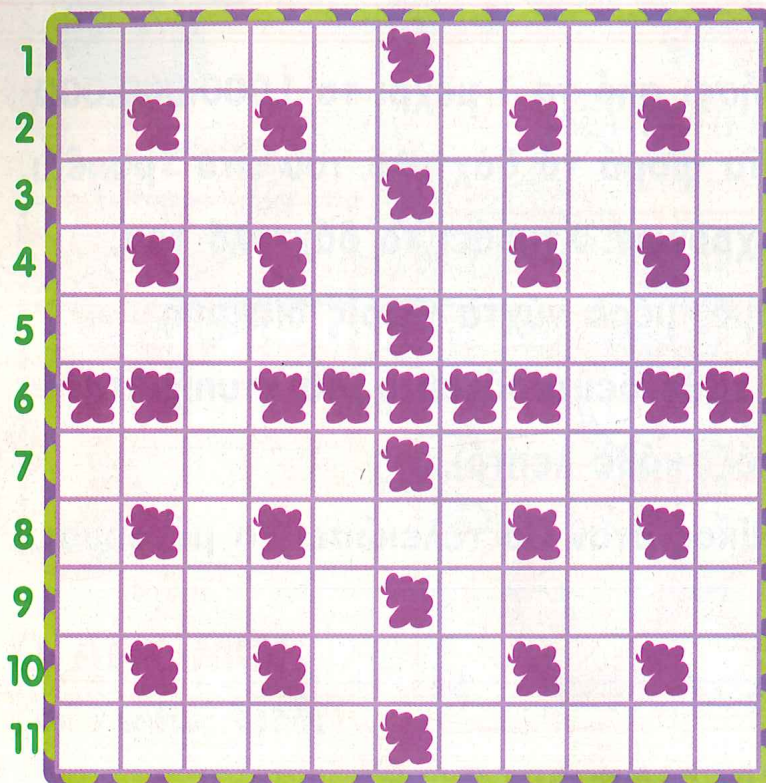
ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Ποιο δρόμο πρέπει να ακολουθήσουν τα κοτοπουλάκια για να φτάσουν τη μαμά τους;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

Οριζόντια

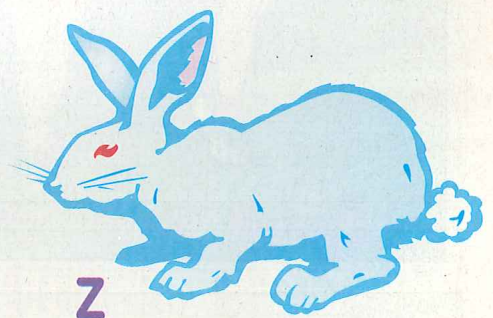
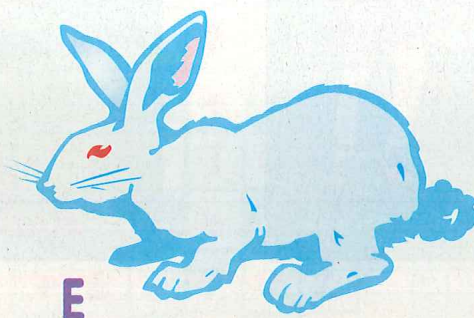
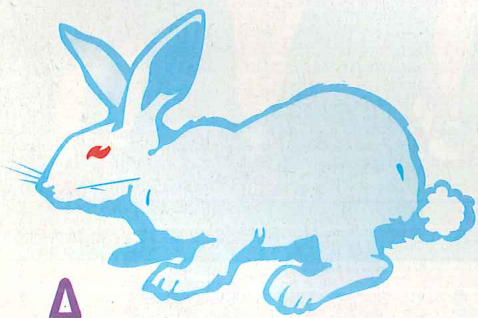
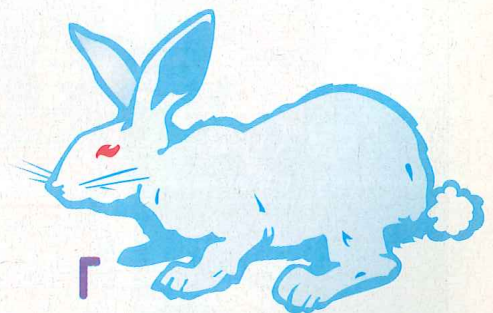
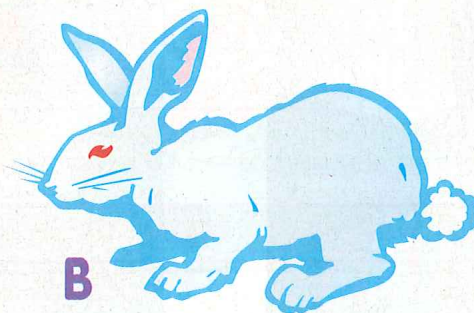
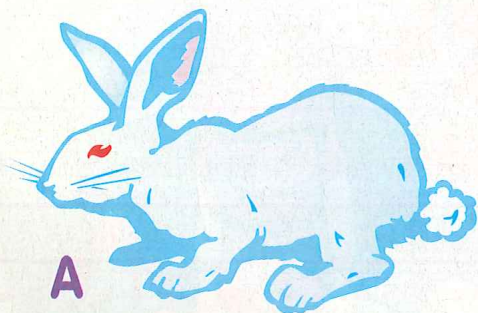
1. Παρασιτικό ζώο που τρώει τις ελιές - Υπάρχει ελληνικός, γαλλικός, αμερικάνικος και πολλών άλλων ειδών.
2. Φωνή κόρακα.
3. Γυναικείο όνομα - Το φοράμε το χειμώνα όταν κάνει κρύο.
4. Υπάρχουν μέσα στην... αλάνα.
5. Κάτοικοι της πόλης - Δεν έχει ύλη αυτός.
7. Υπάρχει άλμα σε ύψος και σε... - Μεγάλο αγρόκτημα με ζώα.
8. Άφητα.
9. Οικιακά πτηνά - Το όνομα της ηθοποιού Ουέλς.
10. Αμερικάνος Θεοδωρής.
11. Νόημα, σημασία - Ο άγιος στα αγγλικά.

Κάθετα

1. Στο θέατρο υπάρχει η κωμωδία και το... - Έτσι λέγεται το σχολείο που έχει και αγόρια και κορίτσια.
3. Κλέβει κότες αυτός.
5. Η σκάλα έχει πολλά, εδώ ένα - Όχι λάθος (ουδέτερο πληθ.).
7. Τα καλλιεργούν καπινοπαραγωγοί - Υπάρχει σε κάθε λιμάνι.
9. Παραδοσιακοί.
11. Υπόγειες σήραγγες - Ήρωας του Σαίξπηρ.

ΤΑ ΚΟΥΝΕΛΑΚΙΑ

Μόνο δύο από τα έξι κουνελάκια είναι απολύτως όμοια. Μπορείτε να βρείτε ποια είναι αυτά τα δύο;

ΤΟ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ

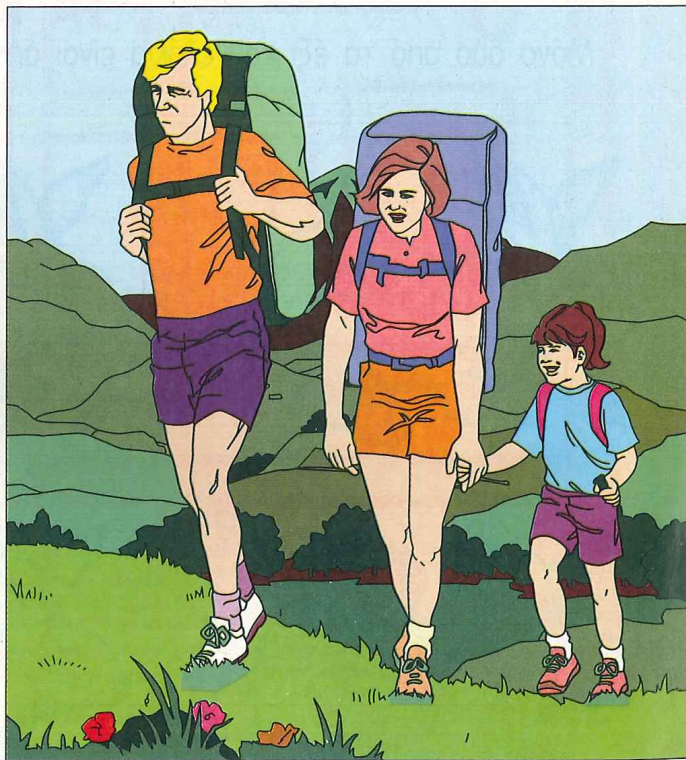
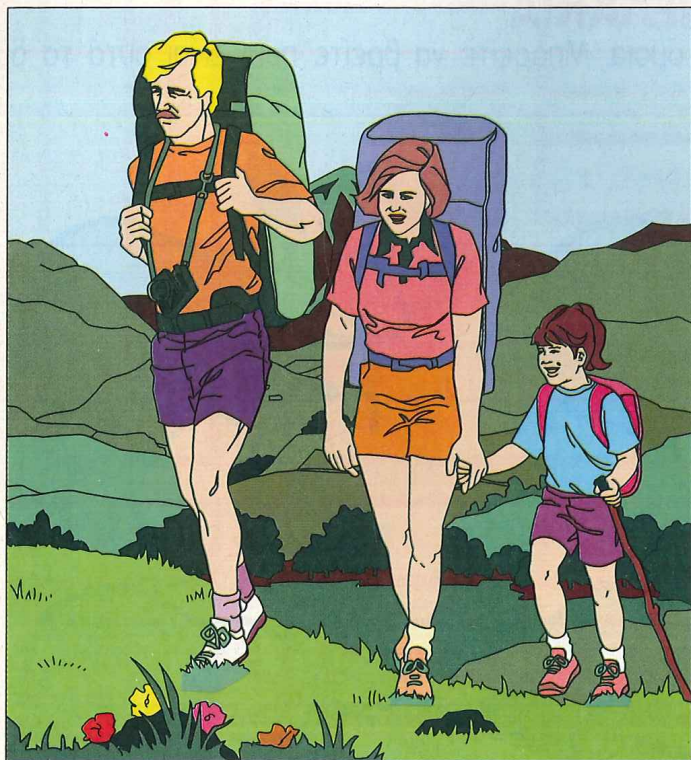
Ο Νίκος αποφάσισε να μετρήσει από το 1 μέχρι το 1.000.000.000 χτυπώντας για κάθε αριθμό μία φορά το δάχτυλό του στο τραπέζι.

Σήμερα ο Νίκος είναι 16 χρόνων. Χτυπάει το δάχτυλό του, μετρώντας κι έναν αριθμό, μέρα νύχτα χωρίς διακοπή, με συχνότητα έναν αριθμό κάθε δευτερόλεπτο (60 χτυπήματα στο τραπέζι κάθε λεπτό).

Πόσων χρόνων θα είναι ο Νίκος όταν θα τελειώσει το μέτρημα;

ΟΙ ΔΕΚΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

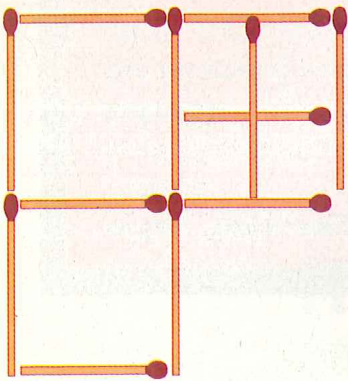
Μπορείτε να βρείτε τις δέκα διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των δύο εικόνων;

Λύσεις παιχνιδιών

από το προηγούμενο τεύχος

ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

ΤΕΣΤ ΛΟΓΙΚΗΣ

Κάθε αριθμός στο κέντρο ισούται με το ημίθροισμα των υπόλοιπων αριθμών

0	1	2	5
4		11	
4	3	7	8
3	6	5	8
13		15	
8	9	10	7

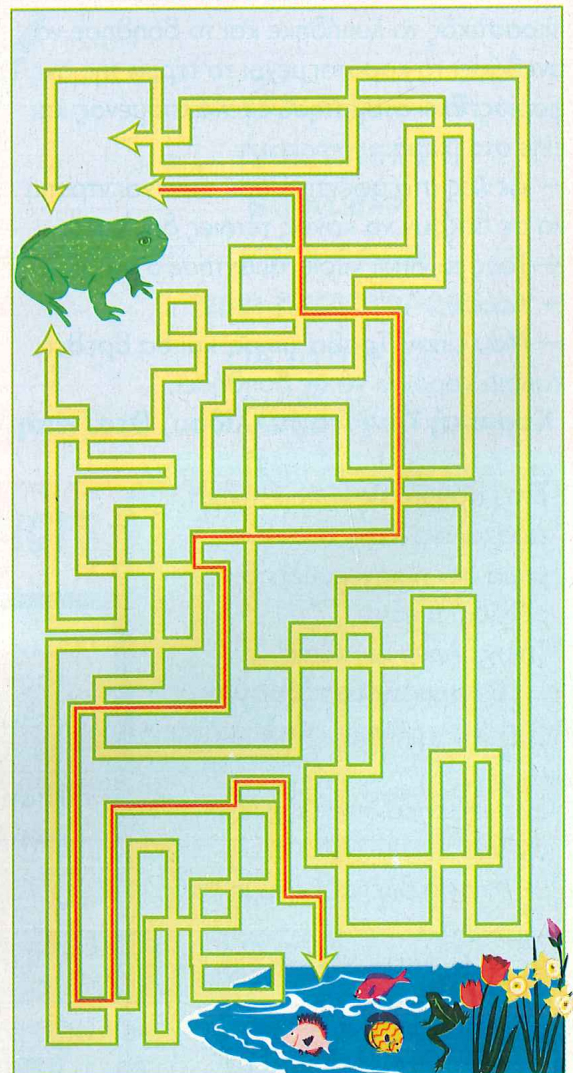
ΤΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ

Είναι ο αριθμός 4368.

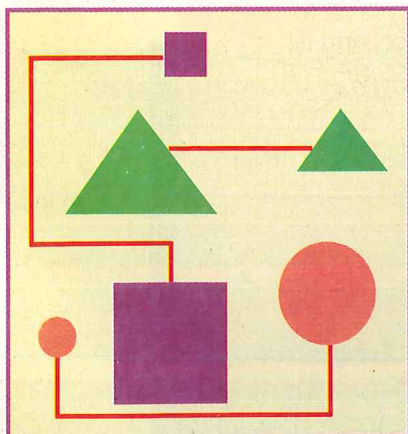
ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

ΟΙ ΚΛΟΟΥΝ

ΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

16	:	2	+	8	=	16
-		x		+		+
14	+	5	+	1	=	20
x		-		+		:
3	+	6	-	7	=	2
=		=		=		+
6	-	4	+	16	=	18

Για νέλια

ανέκδοτα - αινίγματα - κουφά

Ποιο έντομο είναι συνέχεια τύφλα στο μεθύσι;

(ουίλκνσ Η)

Όταν κινείται, κάθεται, μόλις σταματήσει, σηκώνεται αμέσως όρθιος. Ποιος;

(σπιτελακτιετιήσις Ο)

Τι παραμένει καυτό στο ψυγείο;

(αφφρτιουσι Η)

Κυριακή Τριανταφυλλίδου, Θεσσαλονίκη

- Γιατί το γράμμα «ε» είναι τεμπέλικο;
- Γιατί βρίσκεται πάντα στο κρεβάτι!

- Πού η Πέμπτη είναι πριν από την Τετάρτη;
- Στο λεξικό...

Υπάλληλος καταστήματος: Θα δέλατε έναν υπολογιστή τσέπης, κύριε;
Πελάτης: Όχι, ευχαριστώ! Ξέρω πόσες τσέπες έχω!

- Γιατί μερικοί άνθρωποι ξαπλώνουν στα χωράφια;
 - Για να δεωρούνται καλλιεργημένα άτομα...
- Άκης Καντήλας, Λαμία**

Το αγοράκι έσπρωχνε με πολύ κόπο στον ανήφορο ένα πολύ βαρύ καρότσι. Η δουλειά ήταν πολύ κοπιαστική, γι' αυτό κάποιος περαστικός το λυπήθηκε και το βοήθησε να ανεβάσει το καρότσι μέχρι το τέρμα της ανηφορίας. Εκεί σταμάτησε αγανακτισμένος και είπε στο μικρό:

- Δε λες στα αφεντικά σου ότι είναι ντροπή να σε βάζουν να κάνεις τέτοιες δουλειές;
- Τους το είπα, κύριε, απάντησε ο μικρός.
- Λοιπόν;
- Μου είπαν: Τράβα, μικρέ, και θα βρεθεί κάποιο κορόιδο να σε βοηθήσει.

Κυριακή Τριανταφυλλίδου, Θεσ/νίκη

Στο μάθημα της Γραμματικής:

Δάσκαλος: Τάκη, όταν ένα ρήμα δεν παίρνει συλλαβική αύξηση, τι κάνει;

Τάκης: Απεργία, κύριε.

**Ουρανία Χατζοπούλου,
10 χρόνων, Καλαμάτα**

Ένα μηδενικό συναντάει ένα οχτάρι:

- Μπα! Τι βλέπω! Βάλαμε και ζωνούλα, ε...

**Ιωάννα Υφαντίδου &
Έλσα Στεφανίδου,
Θεσσαλονίκη**

Στο

σχολείο ο δάσκαλος κάνει παρατήρηση στον Τοτό:

- Γιατί η έκθεσή σου με θέμα «Το γάλα» είναι μόνο τρεις γραμμές; Οι συμμαθητές σου έχουν γράψει τουλάχιστον τρεις σελίδες.
- Εγώ, ξέρετε, κύριε, έγραψα για το συμπυκνωμένο γάλα...

Μια νύχτα η μητέρα του Τοτού γέννησε δίδυμα.

Το πρωί ο πατέρας του του είπε:

- Δε θα πας σχολείο σήμερα, Τοτό, και αύριο θα πεις στη δασκάλα σου ό,τι η μαμά σου γέννησε δίδυμα.
- Μπαμπά, εγώ λέω το ένα να το κρατήσω για την άλλη εβδομάδα.

**Χρήστος Πολίτης,
Μαρμαράς Χαλκιδικής**

Ήταν ένας τόσο κοντός, κοντός, κοντός, κοντός, που η φαλάκρα του μύριζε ποδαρίλα...

Ήταν ένας τόσο λεπτός, λεπτός, λεπτός, λεπτός, που η πιτζάμα του είχε μόνο μια ρίγα...

Ήταν μια τόσο λεπτή, λεπτή, λεπτή, λεπτή, που όταν κατάπие ένα φουντούκι, όλοι νόμιζαν ότι ήταν έγκυος...

**Ιωάννα Υφαντίδου & Έλσα Στεφανίδου,
Θεσσαλονίκη**

ΝΑΙ

Θέλω να γίνω συνδρομητής στο νέο
Το περιοδικό για **όλα** τα παιδιά

ΓΙΑΤΙ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ...

ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ...

& ΧΑΡΙΖΕΙ ΔΩΡΑ

ΟΣΟΙ ΓΙΝΟΥΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

έως 30 Απριλίου

ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΣΕ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΗΡΩΣΗ

με 1^ο δώρο έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΛΗΡΩΝΕΤΕ
6000 ΔΡΧ.
(ΑΝΤΙ 6.600
ΤΙΜΗ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ)
ΓΙΑ ΔΥΟ ΜΑΖΙ
ΠΛΗΡΩΝΕΤΕ
11000 ΔΡΧ.

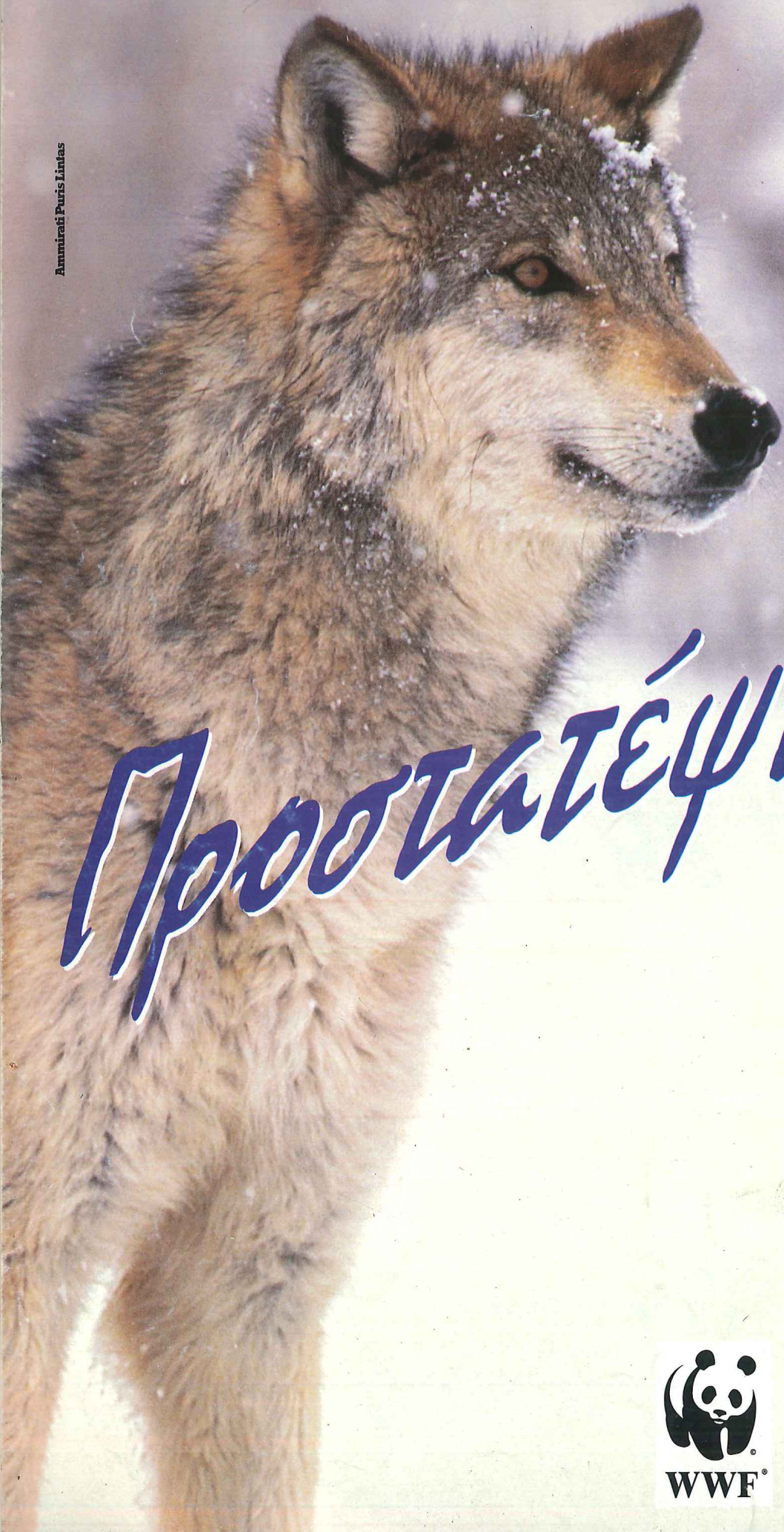
Στείλτε τα παρακάτω κουπόνια και μία ταχυδρομική επιταγή στην διεύθυνση: Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ 4 105-58 ΑΘΗΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩΠΗ: 34 \$US ΛΟΙΠΕΣ ΧΩΡΕΣ: 36 \$US

Θέλω να γίνω συνδρομητής στο *ρόδι*
για ένα χρόνο (11 τεύχη)

Όνομα.....
Ηλικία.....Τηλέφωνο.....
Οδός.....
Πόλη.....ΤΚ.....
Η συνδρομή να αρχίζει από το τεύχος.....

Παρακαλώ γράψτε συνδρομητή στο *ρόδι* τον/την
Όνομα.....
Ηλικία.....Τηλέφωνο.....
Οδός.....
Πόλη.....ΤΚ.....
Η συνδρομή να αρχίζει από το τεύχος.....
Η συνδρομή είναι δώρο από

ΤΟΥΣ ΓΝΩΡΙΣΑΜΕ ΣΤΑ ΠΑΡΑ-
 ΜΥΘΙΑ, ΣΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ.
 ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΞΥΠΝΑ ΖΩΑ ΜΕ
 ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΟΧΗ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΗ.
 ΕΤΣΙ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΝ,
 ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΗ ΤΟΥΣ
 ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ.
 ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΠΕΡΙΣ-
 ΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ.
 ΤΑ ΔΑΣΗ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑ-
 ΦΥΓΙΟ ΤΟΥΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ.

Προστατέψτε με!

ΤΩΡΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΤΕ ΚΙ
 ΕΞΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ **W.W.F.**
 ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΩΝ ΣΠΑΝΙΩΝ
 ΖΩΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΜΕ ΚΑΘΕ **NEO**
BITAM SOFT.
 ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΑΣ ΑΥΤΗ
 ΕΝΙΣΧΥΕΤΕ ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΖΩΤΙΚΗΣ
 ΣΗΜΑΣΙΑΣ: **ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ**
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟ-
ΝΟΜΙΑΣ.
 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΘΑ
 ΒΡΕΙΤΕ ΣΕ ΚΑΘΕ NEO BITAM SOFT.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΑ ΣΠΑΝΙΑ ΖΩΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΜΕ ΚΑΘΕ NEO BITAM SOFT